

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Επιτροπή	
1999/C 288/01	Ισοτιμίες του ευρώ	1
1999/C 288/02	Κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά με τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων (Ανακοίνωση προς τα κράτη μέλη συνοδευόμενη από πρόταση κατάλληλων μέτρων) ⁽¹⁾	2
1999/C 288/03	Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 87 και 88 (πρώην άρθρων 92 και 93) της συνθήκης ΕΚ — Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση	19
1999/C 288/04	Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 87 και 88 (πρώην άρθρων 92 και 93) της συνθήκης ΕΚ — Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση ⁽¹⁾	20
1999/C 288/05	Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 87 και 88 (πρώην άρθρων 92 και 93) της συνθήκης ΕΚ — Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση	21
1999/C 288/06	Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 87 και 88 (πρώην άρθρων 92 και 93) της συνθήκης ΕΚ — Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση ⁽¹⁾	22
1999/C 288/07	Κρατική ενίσχυση — Πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, σχετικά με την ενίσχυση/το μέτρο C 40/99 (πρώην NN 178/97) — Βέλγιο — υπέρ της επιχείρησης Verlipack (Βαλλονία) ⁽¹⁾	24
1999/C 288/08	Κρατική ενίσχυση — Πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, σχετικά με την ενίσχυση C 5/99 (ex N 728/97) — Ιταλία — Fiat Mirafiori, C 8/99 (ex N 834/97) — Ιταλία — Fiat Rivalta, C 9/99 (ex N 838/97) — Ιταλία — Fiat Mirafiori Meccanica ⁽¹⁾	37
1999/C 288/09	Κρατικές ενισχύσεις — Πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων κατ' εφαρμογή του άρθρου 6 παράγραφος 5, της απόφασης αριθ. 2496/96/EKAX της Επιτροπής (EKAX) σχετικά με την ενίσχυση C 35/99 (ex N 106/99) — Ιταλία — Ferriere Nord ⁽¹⁾	39

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
1999/C 288/10	Ανακοίνωση της Επιτροπής στα πλαίσια της εφαρμογής της οδηγίας 98/79/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 1998, περί των «ιατροτεχνολογικών προϊόντων» ⁽¹⁾ 41	41
1999/C 288/11	Ανακοίνωση της Επιτροπής στα πλαίσια της εφαρμογής της οδηγίας 90/385/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 1990, περί των «ιατροτεχνολογικών προϊόντων», και 93/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί των «ιατροτεχνολογικών προϊόντων» ⁽¹⁾ 42	42
1999/C 288/12	Ανακοίνωση της Επιτροπής στα πλαίσια της εφαρμογής της οδηγίας 93/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί των «ιατροτεχνολογικών προϊόντων» ⁽¹⁾ 43	43
1999/C 288/13	Ανακοίνωση για την έναρξη επανεξέτασης με ταχείες διαδικασίες του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1599/1999 του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού στις εισαγωγές συρμάτων από ανοξείδωτους χάλυβες με διάμετρο 1 mm ή μεγαλύτερη, καταγωγής Ινδίας 45	45
1999/C 288/14	Προηγούμενη κοινοποίηση συγκέντρωσης (Υπόθεση IV/M.1677 — BT/LGT TeleCom) ⁽¹⁾ ... 46	46
1999/C 288/15	Νέα κοινοποίηση δύο ήδη γνωστοποιηθεισών συγκεντρώσεων (Υπόθεση IV/M.1663 — Alcan/Alusuisse) (Υπόθεση IV/M. 1715 — Alcan/Pechiney) ⁽¹⁾ 47	47

I

(Ανακοινώσεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ισοτιμίες του ευρώ ⁽¹⁾

8 Οκτωβρίου 1999

(1999/C 288/01)

1 ευρώ	=	7,4332	κορόνες Δανίας
	=	328,36	δραχμές
	=	8,696	κορόνες Σουηδίας
	=	0,6451	λίρες Αγγλίας
	=	1,0657	δολάρια ΗΠΑ
	=	1,5656	δολάρια Καναδά
	=	114,55	γιεν
	=	1,5956	φράγκα Ελβετίας
	=	8,3175	κορόνες Νορβηγίας
	=	75,7677	κορόνες Ισλανδίας ⁽²⁾
	=	1,6212	δολάρια Αυστραλίας
	=	2,0669	δολάρια Νέας Ζηλανδίας
	=	6,44962	ραντ Νοτίου Αφρικής ⁽²⁾

⁽¹⁾ Πηγή: Ισοτιμίες αναφοράς που δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

⁽²⁾ Πηγή: Επιτροπή.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΟΣΩΝ ΑΦΟΡΑ ΜΕ ΤΙΣ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΣΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

(Ανακοίνωση προς τα κράτη μέλη συνοδευόμενη από πρόταση κατάλληλων μέτρων)

(1999/C 288/02)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

(1) Η Επιτροπή εξέδωσε το 1994 τις πρώτες της κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων ⁽¹⁾. Η ισχύς των κατευθυντήριων αυτών γραμμών παρατάθηκε μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1999 ⁽²⁾. Το 1997, προσέδωσε στις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές ορισμένες ειδικές διατάξεις για τον τομέα της γεωργίας ⁽³⁾.

(2) Με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, των οποίων το κείμενο βασίζεται στις προηγούμενες, η Επιτροπή επιθυμεί να επιφέρει ορισμένες αλλαγές και διευκρινίσεις που υπαγορεύονται από διάφορους λόγους: καταρχάς, η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς απαιτεί μία αυξημένη επαγρύπνηση όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις. Η έκτη και έβδομη έκδοση για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων και ορισμένους άλλους τομείς της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽⁴⁾ επισημαίνουν μια αύξηση του όγκου των ενισχύσεων ειδικών στόχων (ad hoc), μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται κυρίως οι ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στα νέα γερμανικά ομόσπονδα κράτη από την Treuhandanstalt ή την Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben. Εξάλλου, η καθιέρωση του ενιαίου νομίσματος θα επιταχύνει την αύξηση των ενδοκοινοτικών συναλλαγών. Οι συνέπειες των ενισχύσεων διάσωσης και αναδιάρθρωσης θα γίνουν τότε περισσότερο αισθητές στις συνθήκες ανταγωνισμού που επικρατούν εντός της Κοινότητας. Επιπλέον, η Επιτροπή ανέλαβε την υποχρέωση, στο σχέδιο δράσης της για την ενιαία αγορά ⁽⁵⁾, να καταστήσει αυστηρότερους τους κανόνες σχετικά με τις ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη ότι η χορήγηση επαρκών ενισχύσεων μπορεί να περιορίσει τις κοινωνικές επιπτώσεις των αναδιarrώσεων. Η Επιτροπή επιχειρεί, ως εκ τούτου, να διευκρινίσει τους κανόνες για τις ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης και να χαράξει με μεγαλύτερη αυστηρότητα τις κατευθυντήριες γραμμές με βάση τις οποίες θα προβαίνει στην εξέτασή τους.

(3) Οι κρατικές ενισχύσεις που προορίζονται για τη διάσωση προβληματικών επιχειρήσεων από την πτώχευση και για την προώθηση της αναδιάρθρωσής τους δεν μπορούν να θεωρηθούν θεμιτές παρά μόνον υπό ορισμένους όρους. Παραδείγματος χάριν, για λόγους περιφερειακής κοινωνικής πολιτικής ή λαμβάνοντας υπόψη τα γενικότερα πλεονεκτήματα του κλάδου των μικρών και μεσίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) για την οικονομία, ή ακόμη, κατ' εξαίρεση, επειδή κρίνεται σκόπιμο να διατηρηθεί μία ανταγωνιστική διάρ-

θρωση της αγοράς, όταν η εξαφάνιση ορισμένων επιχειρήσεων μπορεί να οδηγήσει σε κατάσταση μονοπωλίου ή στενού ολιγοπωλίου.

2. ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ (ΣΕ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ)

2.1. ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

- (4) Δεν υπάρχει κοινοτικός ορισμός της προβληματικής επιχείρησης. Ωστόσο, η Επιτροπή θεωρεί ότι μία επιχείρηση είναι προβληματική κατά την έννοια των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών, εφόσον δεν είναι ικανή, με δικούς της οικονομικούς πόρους ή με τους πόρους που είναι πρόθυμοι να συνεισφέρουν οι ιδιοκτήτες/μέτοχοι της και οι πιστωτές της, να ανακόψει τη ζημιολογόνο πορεία της, η οποία θα την οδηγήσει, ελλείψει εξωτερικής παρέμβασης από το κράτος, προς μία σχεδόν βέβαιη οικονομική εξαφάνιση βραχυπρόθεσμα ή μεσοπρόθεσμα.
- (5) Συγκεκριμένα, μια επιχείρηση θεωρείται σε κάθε περίπτωση, ανεξαρτήτως μεγέθους, ως προβληματική, στο πλαίσιο των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών:
 - α) εάν πρόκειται για εταιρεία οι εταίροι της οποίας έχουν περιορισμένη ευθύνη ⁽⁶⁾, εφόσον έχει εξαφανισθεί πάνω από το ήμισυ του εγγεγραμμένου της κεφαλαίου ⁽⁷⁾ και άνω του ενός τετάρτου του κεφαλαίου αυτού έχει χαθεί στην διάρκεια των δώδεκα τελευταίων μηνών, ή
 - β) εάν πρόκειται για εταιρεία απεριόριστης ευθύνης ⁽⁸⁾, εφόσον έχει εξαφανισθεί πάνω από το ήμισυ των ιδίων πόρων της, όπως εμφανίζονται στα βιβλία της εταιρείας, και άνω του ενός τετάρτου των πόρων αυτών έχει χαθεί στη διάρκεια των δώδεκα τελευταίων μηνών, ή
 - γ) για όλες τις μορφές επιχειρήσεων, εφόσον πληροί τις προϋποθέσεις του εθνικού δικαίου για να υπαχθεί σε συλλογική διαδικασία λόγω της αφερεγγυότητάς της

⁽¹⁾ ΕΕ C 368 της 23.12.1994, σ. 12.

⁽²⁾ ΕΕ C 67 της 10.3.1999, σ. 11.

⁽³⁾ ΕΕ C 283 της 19.9.1997, σ. 2· βλέπε επίσης υποσημείωση σχετικά με το κεφάλαιο 5.

⁽⁴⁾ COM(1998) 417 τελικό και COM(1999) 148 τελικό.

⁽⁵⁾ CSE(97) 1 τελικό.

⁽⁶⁾ Πρόκειται κυρίως για μορφές εταιρειών που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 222 της 14.8.1978, σ. 11), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/605/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 317 της 16.11.1990, σ. 60).

⁽⁷⁾ Κατ' αναλογία με τις διατάξεις της οδηγίας 77/91/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 26 της 30.1.1977, σ. 1).

⁽⁸⁾ Πρόκειται κυρίως για μορφές εταιρειών που περιλαμβάνονται στο άρθρο 1 της οδηγίας 90/605/ΕΟΚ.

(6) Συνήθως, οι δυσχέρειες μιας επιχείρησης εκδηλώνονται με αύξηση των ζημιών, μείωση του κύκλου εργασιών, διόγκωση των αποθεμάτων, πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα, μείωση του ακαθάριστου περιθωρίου αυτοχρηματοδότησης, αυξανόμενη δανειοληψία, αύξηση των οικονομικών επιβαρύνσεων καθώς και εξασθένηση ή εξαφάνιση της αξίας του καθαρού ενεργητικού. Στις σοβαρότερες περιπτώσεις, η επιχείρηση μπορεί να έχει καταστεί αφερεγγυα ή να υπάγεται σε συλλογική διαδικασία του εθνικού δικαίου λόγω αφερεγγυότητας. Στην τελευταία περίπτωση, οι παρούσες κατευθυντήριες οδηγίες εφαρμόζονται στις ενισχύσεις που χορηγούνται επ' ευκαιρία σχετικής διαδικασίας που καταλήγει σε συνέχιση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης. Σε όλες τις περιπτώσεις, η επιχείρηση δεν είναι επιλέξιμη παρά μόνο εφόσον διαπιστωθεί η αδυναμία της να εξασφαλίσει την ανάκαμψή της με δικούς της πόρους ή με την εξασφάλιση κεφαλαίων από τους ιδιοκτήτες/μετόχους ή τους πιστωτές της.

(7) Στο πλαίσιο των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών, μία επιχείρηση που δημιουργήθηκε πρόσφατα ⁽⁹⁾ δεν είναι επιλέξιμη για ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης, ακόμη και αν η αρχική της χρηματοοικονομική θέση είναι επισφαλής ⁽¹⁰⁾. Αυτό ισχύει ιδίως όταν μια νέα επιχείρηση προκύπτει κυρίως από εκκαθάριση προϋπάρχουσας επιχείρησης ή από ανάληψη μόνο του ενεργητικού της.

(8) Μια εταιρεία που αποτελεί μέρος ενός ομίλου, δεν είναι καταρχήν επιλέξιμη για ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης, εκτός εάν μπορεί να αποδειχθεί ότι η εταιρεία έχει ειδικές δυσχέρειες οι οποίες δεν προκύπτουν από αυθαίρετη κατανομή των δαπανών στο πλαίσιο του ομίλου, και ότι οι δυσχέρειες αυτές είναι πολύ σοβαρές για να αντιμετωπιστούν από τον ίδιο τον όμιλο.

2.2. ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΔΙΑΣΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ

(9) Οι ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση των επιχειρήσεων εξατάζονται στις ίδιες κατευθυντήριες γραμμές, διότι και στις δύο περιπτώσεις η κυβέρνηση αντιμετωπίζει μία προβληματική επιχείρηση και η ενίσχυση και η αναδιάρθρωση αποτελούν συχνά δύο φάσεις, μολονότι με σαφώς διαφορετικούς μηχανισμούς, μιας ενιαίας πράξης.

(10) Μία ενίσχυση διάσωσης έχει από τη φύση της μεταβατικό χαρακτήρα. Πρέπει να επιτρέπει σε μία προβληματική επιχείρηση να συνεχίσει τις δραστηριότητές της για μία περίοδο που αντιστοιχεί στο απαιτούμενο διάστημα για την επεξεργασία σχεδίου αναδιάρθρωσης ή εκκαθάρισης, ή/και στο διάστημα που χρειάζεται για να αποφανθεί η Επιτροπή σχετικά με το σχέδιο αυτό.

⁽⁹⁾ Η σύσταση εκ μέρους μιας επιχείρησης θυγατρικής απλώς και μόνο για την ανάληψη των στοιχείων του ενεργητικού και ενδεχομένως του παθητικού της δεν θεωρείται ως δημιουργία νέας επιχείρησης.

⁽¹⁰⁾ Μόνες εξαιρέσεις στον κανόνα αυτό είναι οι περιπτώσεις που διαχειρίζεται η Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben στο πλαίσιο της αποστολής της για τις ιδιωτικοποιήσεις και άλλες ανάλογες περιπτώσεις στα νέα ομόσπονδα κράτη, και ιδίως για επιχειρήσεις από εκκαθαρίσεις ή εξαγορές μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1999.

(11) Αντίθετα, η αναδιάρθρωση βασίζεται σε ένα εφικτό, συγκροτημένο και διεξοδικό πρόγραμμα για την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας μίας επιχείρησης. Η αναδιάρθρωση συνήθως περιλαμβάνει ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα στοιχεία: την αναδιοργάνωση και τον εξορθολογισμό των δραστηριοτήτων της επιχείρησης σε μία αποτελεσματικότερη βάση που κατά κανόνα συνεπάγεται την εγκατάλειψη δραστηριοτήτων που είναι ζημιογόνες, την αναδιάρθρωση των υπόλοιπων δραστηριοτήτων που μπορούν να καταστούν εκ νέου ανταγωνιστικές και, ενδεχομένως, την ανάπτυξη νέων βιώσιμων δραστηριοτήτων. Η αναδιάρθρωση του παραγωγικού δυναμικού συνήθως πρέπει να συνοδεύεται από χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση (εισφορές κεφαλαίου, μείωση του χρέους). Αντίθετα, η αναδιάρθρωση, κατά την έννοια των παρουσών κατευθυντήριων οδηγιών, δεν περιορίζεται μόνο σε μια χρηματοοικονομική ενίσχυση για την αποκατάσταση των προηγούμενων ζημιών, χωρίς παρέμβαση στις αιτίες αυτών των ζημιών.

2.3. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

(12) Οι κατευθυντήριες γραμμές ισχύουν για όλους τους τομείς δραστηριοτήτων (εκτός από αυτούς που καλύπτονται ακόμη από τη συνθήκη ΕΚΑΧ), με την επιφύλαξη ειδικών κατά κλάδους κανόνων σχετικά με τις προβληματικές επιχειρήσεις ⁽¹¹⁾. Στο κεφάλαιο 5 περιλαμβάνονται οι ειδικοί κανόνες σχετικά με τη γεωργία που θεσπίστηκαν το 1997.

2.4. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 87 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΚ

(13) Οι κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση ή την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων τείνουν από τη φύση τους να στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό. Στο βαθμό που επηρεάζουν τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης.

(14) Οι ενισχύσεις αναδιάρθρωσης μπορούν να λάβουν διάφορες μορφές, όπως εισφορές κεφαλαίου, διαγραφή χρεών, δάνεια, φορολογικές ελαφρύνσεις ή μειωμένες εισφορές κοινωνικής ασφάλισης και εγγυήσεις δανείων. Αντίθετα, και εκτός ειδικής αντίθετης διάταξης σε άλλο κοινοτικό κείμενο περί κρατικών ενισχύσεων, οι ενισχύσεις διάσωσης πρέπει να περιορίζονται σε δάνεια ή εγγυήσεις δανείων (βλέπε σημεία 23 έως 27).

(15) Η πηγή της ενίσχυσης μπορεί να βρίσκεται σε οποιοδήποτε διοικητικό επίπεδο ⁽¹²⁾, εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό, ή να προέρχεται από οποιαδήποτε «δημόσια επιχείρηση», όπως ορίζεται στο άρθρο 2 της οδηγίας 80/723/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 1980, περί της διαφάνειας των οικο-

⁽¹¹⁾ Τέτοιοι ειδικοί κανόνες υπάρχουν στον κλάδο της ναυπηγικής βιομηχανίας (κανονισμός (ΕΚ) 1540/98 του Συμβουλίου ΕΕ L 202 της 18.7.1998, σ. 1), το πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων στον τομέα των αυτοκινήτων (ΕΕ C 279 της 15.9.1997, σ. 1) και οι κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις αεροπορικές μεταφορές (ΕΕ C 350 της 10.12.1994, σ. 5).

⁽¹²⁾ Περιλαμβανομένων και των ενισχύσεων που συγχρηματοδοτούνται από τα κοινοτικά ταμεία.

νομικών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δημοσίων επιχειρήσεων⁽¹³⁾. Για παράδειγμα, οι ενισχύσεις διάσωσης ή αναδιάρθρωσης μπορούν να προέρχονται από δημόσιες εταιρείες χαρτοφυλακίου ή εταιρείες επενδύσεων που χρηματοδοτούνται με δημόσιους πόρους⁽¹⁴⁾.

- (16) Για να καθορισθεί σε ποιες περιπτώσεις οι εισφορές κεφαλαίου από το κράτος σε επιχειρήσεις οι οποίες ανήκουν σ' αυτό περιέχουν στοιχεία ενίσχυσης, το εφαρμοζόμενο κριτήριο βασίζεται στην αρχή του «ιδιώτη επενδυτή που ενεργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς»⁽¹⁵⁾. Σύμφωνα με την αρχή αυτή, εάν, υπό τις ίδιες συνθήκες ένας σώφρων ιδιώτης επενδυτής ο οποίος αναπτύσσει δραστηριότητες σε μία οικονομία αγοράς θα διέθετε τα αναγκαία χρηματοδοτικά μέσα, τότε η παροχή ή εγγύηση χρηματοδοτικών πόρων σε μία επιχείρηση δεν συνιστούν ενίσχυση.

- (17) Αντίθετα, όταν το κράτος χορηγεί ή εγγυάται χρηματοδοτικούς πόρους προς μία εταιρεία η οποία είναι σε δυσχερή χρηματοοικονομική θέση, πρέπει να θεωρηθεί ως πιθανόν η μεταβίβαση αυτή να περιέχει στοιχεία κρατικής ενίσχυσης. Κατά συνέπεια, οι πράξεις αυτού του είδους πρέπει να ανακοινώνονται εκ των προτέρων στην Επιτροπή, ενδεχομένως μέσω της κοινοποίησης καθεστώτος, σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης⁽¹⁶⁾. Το τεκμήριο ύπαρξης ενίσχυσης ισχυροποιείται όταν υπάρχει πλεονάζουσα διαρθρωτική παραγωγική ικανότητα σε κλίμακα Κοινότητας ή Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου σε αγορά όπου ασκεί δραστηριότητες ο αποδέκτης της ενίσχυσης ή όταν ο βιομηχανικός τομέας ως σύνολο αντιμετωπίζει δυσκολίες.

- (18) Η εκτίμηση των ενισχύσεων διάσωσης ή αναδιάρθρωσης δεν πρέπει να επηρεάζεται από αλλαγές στην ιδιοκτησία της ενισχυόμενης επιχείρησης.

2.5. ΣΥΜΒΙΒΑΣΙΜΟ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΑΓΟΡΑ

- (19) Το άρθρο 87 παράγραφος 2 και 3 της συνθήκης ΕΚ προβλέπει τις δυνατότητες συμβιβάσιμου με την κοινή αγορά των ενισχύσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1. Η μόνη βάση για να θεωρηθούν συμβιβάσιμες οι ενισχύσεις θεομηνίας ή άλλων έκτακτων γεγονότων [άρθρο 92 παράγραφος 2 στοιχείο β)] που δεν εξετάζονται εδώ είναι το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ). Βάσει της διάταξης αυτής η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα να εγκρίνει «ενισχύσεις για την προώθηση της αναπτύξεως

ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ... εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον.»

- (20) Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης μπορούν να συμβάλλουν στην ανάπτυξη οικονομικών δραστηριοτήτων χωρίς να επηρεάζουν τις συναλλαγές σε βάρος του κοινοτικού συμφέροντος, εφόσον τηρούνται οι όροι που παρατίθενται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές. Σε περιπτώσεις που οι προς διάσωση ή αναδιάρθρωση επιχειρήσεις είναι εγκατεστημένες σε ενισχυόμενες περιοχές, η Επιτροπή θα λάβει υπόψη της τους περιφερειακούς παράγοντες σύμφωνα με τα στοιχεία α) και γ) του άρθρου 87 παράγραφος 3, όπως αναλύεται στα σημεία 53 και 54.

2.6. ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

- (21) Υπενθυμίζεται ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να επιτρέψει ενισχύσεις διάσωσης ή αναδιάρθρωσης προβληματικών επιχειρήσεων, εφόσον οι όροι χορήγησής τους οι σχετικοί με το αντικείμενο της ενίσχυσης, αντιβαίνουν στις άλλες διατάξεις της συνθήκης (και του παράγωγου δικαίου) εκτός εκείνων των άρθρων 87 και 88.

3. ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΔΙΑΣΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ ΠΟΥ ΚΟΙΝΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- (22) Το παρόν κεφάλαιο αφορά αποκλειστικά τις ενισχύσεις που κοινοποιούνται μεμονωμένα στην Επιτροπή. Υπό ορισμένους όρους, η Επιτροπή μπορεί να εγκρίνει καθεστώς ενισχύσεων διάσωσης και αναδιάρθρωσης. Οι προϋποθέσεις για την έγκριση τέτοιων καθεστώτων περιλαμβάνονται κατωτέρω στο κεφάλαιο 4.

3.1. ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΔΙΑΣΩΣΗΣ

- (23) Για να εγκριθούν από την Επιτροπή, οι ενισχύσεις διάσωσης, όπως ορίζονται στο σημείο 12, πρέπει:

α) να αποτελούν ενισχύσεις ρευστότητας υπό τη μορφή εγγυήσεων δανείου ή δανείων⁽¹⁷⁾. Και στις δύο περιπτώσεις, τα δάνεια πρέπει να συνάπτονται με επιτόκια ανάλογα με εκείνα που ισχύουν για τα δάνεια σε υγιείς επιχειρήσεις, και ιδίως με τα επιτόκια αναφοράς που ορίζει η Επιτροπή·

⁽¹³⁾ ΕΕ L 195 της 29.7.1980, σ. 35, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 93/84/ΕΚ (ΕΕ L 254 της 12.10.1993, σ. 16).

⁽¹⁴⁾ Βλέπε απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 23.3.1977, υπόθεση 78/76, Steinike und Weinlig κατά Γερμανίας, Συλλογή 1977, σ. 595· Crédit Lyonnais κατά Usinor-Sacilor, ανακοινωθέν τύπου της Επιτροπής IP (91) 1045.

⁽¹⁵⁾ Ανακοίνωση επί των δημοσίων επιχειρήσεων στον κλάδο της μεταποίησης, ΕΕ C 307 της 13.11.1993, σ. 3.

⁽¹⁶⁾ Βλέπε συγκεκριμένα σημείο 27 της ανακοίνωσης επί των δημοσίων επιχειρήσεων στον κλάδο της μεταποίησης, ΕΕ C 307 της 13.11.1993, σ. 3.

⁽¹⁷⁾ Προβλέπεται η δυνατότητα εξαίρεσης όταν πρόκειται για ενισχύσεις διάσωσης στον τραπεζικό κλάδο, για να δοθεί στο πιστωτικό ίδρυμα η δυνατότητα να συνεχίσει να ασκεί προσωρινά την τραπεζική του δραστηριότητα σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία περί προληπτικής εποπτείας, (οδηγία του Συμβουλίου 89/647/ΕΟΚ, της 18ης Δεκεμβρίου 1989, σχετικά με τον συντελεστή φερεγγυότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων ΕΕ L 386 της 30.12.1989, σ. 14). Κάθε ενίσχυση άλλης μορφής εκτός της προβλεπόμενης από το στοιχείο β), και ιδίως εισφορά κεφαλαίου ή μη πλήρως εξασφαλισμένο δάνειο, θα λαμβάνεται υπόψη κατά την εξέταση τυχόν αντισταθμιστικών μέτρων στο πλαίσιο σχεδίου αναδιάρθρωσης σύμφωνα με τα σημεία 35 έως 39.

- β) να συνδέονται με δάνεια η περίοδος αποπληρωμής των οποίων δεν υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες ⁽¹⁸⁾ από την καταβολή της τελευταίας δόσης τους στην επιχείρηση·
- γ) να δικαιολογούνται από σοβαρούς κοινωνικούς λόγους και να μην έχουν πολύ αρνητικές επιπτώσεις (spillover) σε άλλα κράτη μέλη·
- δ) κατά την κοινοποίησή τους, να συνοδεύονται από δέσμευση του κράτους μέλους να υποβάλει στην Επιτροπή, εντός έξι μηνών από την ημερομηνία έγκρισης της ενίσχυσης διάσωσης, είτε σχέδιο αναδιάρθρωσης, είτε σχέδιο εκκαθάρισης, είτε αποδείξεις ότι το δάνειο έχει επιστραφεί ολοσχερώς ή/και ότι έχει αποσβεσθεί η εγγύηση·
- ε) να περιορίζονται στο ποσό που απαιτείται για τη διατήρηση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης (για παράδειγμα, να καλύπτουν τα μισθολογικά έξοδα ή τις τρέχουσες προμήθειες) κατά το χρονικό διάστημα για το οποίο εγκρίνεται η ενίσχυση.
- (24) Η αρχική έγκριση της ενίσχυσης διάσωσης καλύπτει χρονικό διάστημα έξι μηνών κατ' ανώτατο όριο ή, αν το κράτος μέλος έχει υποβάλει σχέδιο αναδιάρθρωσης εντός της προθεσμίας αυτής, μέχρι ότου η Επιτροπή αποφανθεί επί του σχεδίου αυτού. Κατόπιν της αρχικής έγκρισης, και σε εξαιρετικές και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, η Επιτροπή θα μπορεί να επιτρέψει παράταση της αρχικής εξάμηνης προθεσμίας, εφόσον το ζητήσει το κράτος μέλος.
- (25) Η ενίσχυση θα πρέπει να έχει εξαιρετικό χαρακτήρα με στόχο τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης για περιορισμένο χρονικό διάστημα, στη διάρκεια του οποίου μπορεί να αξιολογηθεί το μέλλον της. Αντίθετα, δεν μπορούν να γίνουν δεκτές οι επανειλημμένες απόπειρες διάσωσης, που στην ουσία διατηρούν απλώς το status quo, αναβάλλουν το αναπόφευκτο και εν τω μεταξύ μεταθέτουν τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα σε άλλους αποτελεσματικότερους παραγωγούς ή σε άλλα κράτη μέλη.
- (26) αν το κράτος μέλος δεν τηρήσει την εξάμηνη προθεσμία για την ανάληψη δέσμευσης που προβλέπεται στο σημείο 23 στοιχείο δ), και σε περίπτωση μη υποβολής δεόντως αιτιολογημένης αίτησης παράτασής της, η Επιτροπή θα κινεί τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2.
- (27) Η έγκριση των ενισχύσεων διάσωσης δεν προδικάζει την μετέπειτα έγκριση ενισχύσεων βάσει σχεδίου αναδιάρθρωσης, το οποίο θα πρέπει να εκτιμηθεί με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του.
- ⁽¹⁸⁾ Η εξόφληση του δανείου που συνδέεται με την ενίσχυση διάσωσης μπορεί ενδεχομένως να καλύπτεται από την ενίσχυση αναδιάρθρωσης που μπορεί να εγκρίνει στη συνέχεια η Επιτροπή.

3.2. ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ

3.2.1. Βασική προσέγγιση

- (28) Οι ενισχύσεις αναδιάρθρωσης δημιουργούν ιδιαίτερα προβλήματα όσον αφορά τον ανταγωνισμό, δεδομένου ότι ενδέχεται να μετατοπίσουν άνισα το βάρος της διαρθρωτικής προσαρμογής και των κοινωνικών και οικονομικών προβλημάτων σε άλλους παραγωγούς οι οποίοι δεν λαμβάνουν ενίσχυση και σε άλλα κράτη μέλη. Για το λόγο αυτό, οι ενισχύσεις αναδιάρθρωσης κατά γενικό κανόνα επιτρέπονται μόνο σε περιπτώσεις κατά τις οποίες μπορεί να αποδειχθεί ότι η έγκριση της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης δεν είναι αντίθετη με το κοινοτικό συμφέρον. Αυτό είναι δυνατόν μόνο με βάση αυστηρά κριτήρια και εφόσον διαπιστωθεί ότι οι ενδεχόμενες στρεβλωτικές συνέπειες της ενίσχυσης αντισταθμίζονται από τα πλεονεκτήματα της διατήρησης των δραστηριοτήτων της επιχείρησης (συγκεκριμένα, αν αποδεικνύεται ότι οι καθαρές επιπτώσεις από τις απολύσεις που θα ακολουθήσουν την πτώχευση της επιχείρησης, σε συνδυασμό με τις επιπτώσεις για τους προμηθευτές, θα όξυναν τα προβλήματα απασχόλησης σε τοπικό, περιφερειακό ή εθνικό επίπεδο, ή, κατ' εξαίρεση, ότι η εξαφάνισή της επιχείρησης θα οδηγούσε σε μονοπωλιακές ή στενά ολιγοπωλιακές καταστάσεις) και, ενδεχομένως, με επαρκή ανταλλάγματα υπέρ των ανταγωνιστών.

3.2.2. Όροι για την έγκριση ενίσχυσης

- (29) Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων για τις ενισχυόμενες περιοχές, τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και το γεωργικό κλάδο (βλέπε σημεία 53, 54 και 54 και κεφάλαιο 5), η Επιτροπή επιτρέπει μία ενίσχυση μόνο υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) *Επιλεξιμότητα της επιχείρησης*
- (30) Η επιχείρηση πρέπει να μπορεί να θεωρηθεί ως προβληματική κατά την έννοια των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών (βλέπε σημεία 4 έως 8).
- β) *Αποκατάσταση της βιωσιμότητας*
- (31) Η χορήγηση της ενίσχυσης προϋποθέτει την εφαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης το οποίο, για κάθε μεμονωμένη ενίσχυση, επικυρώνεται από την Επιτροπή.
- (32) Το σχέδιο αναδιάρθρωσης, του οποίου η διάρκεια πρέπει επίσης να είναι όσο το δυνατόν περιορισμένη, πρέπει να επιτρέπει την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας της επιχείρησης μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα, με βάση ορισμένες ρεαλιστικές υποθέσεις όσον αφορά τους μελλοντικούς όρους λειτουργίας. Η ενίσχυση αναδιάρθρωσης πρέπει, επομένως, να συνδέεται με ένα βιώσιμο σχέδιο

αναδιάρθρωσης, για το οποίο αναλαμβάνει σχετική δέσμευση το κράτος μέλος. Το σχέδιο αυτό πρέπει να υποβληθεί στην Επιτροπή με όλες τις αναγκαίες διευκρινίσεις, και ιδίως να συνοδεύεται από μία μελέτη αγοράς ⁽¹⁹⁾. Η βελτίωση της βιωσιμότητας πρέπει να προκύπτει κατά κύριο λόγο από τη λήψη εσωτερικών μέτρων που περιλαμβάνονται στο σχέδιο αναδιάρθρωσης. Δεν μπορεί να βασίζεται σε εξωτερικούς παράγοντες, τους οποίους δεν μπορεί να επηρεάσει καθόλου η επιχείρηση, όπως διακυμάνσεις των τιμών ή της ζήτησης, παρά μόνον εφόσον οι υποθέσεις που διατυπώνονται για την εξέλιξη της αγοράς τυγχάνουν γενικής αποδοχής. Η αναδιάρθρωση θα πρέπει να συνεπάγεται την εγκατάλειψη των δραστηριοτήτων που, ακόμη και μετά την αναδιάρθρωση, παραμένουν διαρθρωτικά ζημιογόνες.

(33) Στο σχέδιο αναδιάρθρωσης περιγράφονται οι συνθήκες που προκάλεσαν τις δυσχέρειες της επιχείρησης, ώστε να διαπιστωθεί κατά πόσον είναι πρόσφορα τα προτεινόμενα μέτρα. Λαμβάνεται ιδίως υπόψη η παρούσα κατάσταση και οι μελλοντικές προοπτικές της προσφοράς και της ζήτησης στην αγορά των σχετικών προϊόντων, διατυπώνοντας διάφορες αιτιολογίες, απαιτούμενες και ενδιάμεσες υποθέσεις, καθώς και οι ειδικές δυνάμεις και αδυναμίες της επιχείρησης. Επιτρέπει στην επιχείρηση να αποκτήσει προοδευτικά μία νέα διάρθρωση που της δίνει προοπτικές μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας καθώς και τη δυνατότητα να λειτουργεί με δικούς της πόρους.

(34) Το σχέδιο αναδιάρθρωσης πρέπει να προβλέπει μία μετεξέλιξη της επιχείρησης που θα της επιτρέπει να καλύπτει, μετά την ολοκλήρωση της αναδιάρθρωσης, όλα της τα έξοδα, περιλαμβανομένης της απόσβεσης και των χρηματοοικονομικών δαπανών. Η προσδοκώμενη απόδοση των ιδίων κεφαλαίων της αναδιαρθρωμένης επιχείρησης θα πρέπει να είναι επαρκής ώστε να της επιτρέψει να αντιμετωπίσει τον ανταγωνισμό στην αγορά με τις δικές της δυνάμεις.

γ) Πρόληψη των αδικαιολόγητων στρεβλώσεων του ανταγωνισμού

(35) Θα πρέπει να ληφθούν μέτρα για τον περιορισμό, στο μέτρο του δυνατού, των δυσμενών συνεπειών που θα έχει η ενίσχυση για τους ανταγωνιστές. Διαφορετικά, η ενίσχυση θα πρέπει να θεωρηθεί ως «αντίθετη προς το κοινό συμφέρον» και συνεπώς ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.

(36) Αυτό σημαίνει, συνήθως, περιορισμό της παρουσίας που μπορεί να έχει η επιχείρηση στην αγορά ή τις αγορές της μετά τη λήξη της περιόδου αναδιάρθρωσης. Εάν η(οι) σχε-

τική(ες) αγορά(ές) ⁽²⁰⁾ είναι αμελητέα(ες) σε επίπεδο Κοινότητας και ΕΟΧ ή εάν το(τα) μερίδιο(α) που κατέχει στην(ις) αγορά(ές) αυτή(ές) η επιχείρηση είναι αμελητέο(α), πρέπει να θεωρηθεί ότι δεν υπάρχει αδικαιολόγητη στρέβλωση του ανταγωνισμού. Ως εκ τούτου, πρέπει να θεωρηθεί ότι ο όρος αυτός δεν ισχύει καταρχήν για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, εκτός εάν ορίζεται το αντίθετο σε διατάξεις περί κρατικών ενισχύσεων για επιμέρους τομείς.

(37) Ο υποχρεωτικός περιορισμός ή μείωση της παρουσίας της επιχείρησης στην αγορά ή τις αγορές στις οποίες δραστηριοποιείται αποτελεί αντισταθμιστικό μέτρο για τους ανταγωνιστές. Το αντισταθμιστικό αυτό μέτρο πρέπει να είναι ανάλογο με τις στρεβλωτικές επιπτώσεις που έχει η ενίσχυση και ιδίως με το σχετικό βάρος της επιχείρησης στην αγορά ή τις αγορές της. Η Επιτροπή καθορίζει την έκταση του περιορισμού ή της μείωσης αυτής με βάση τη μελέτη αγοράς που επισυνάπτεται στο σχέδιο αναδιάρθρωσης και, εφόσον κινηθεί η σχετική διαδικασία, με βάση τις πληροφορίες που παρέχουν οι παρεμβαίνοντες τρίτοι. Η μείωση της παρουσίας της επιχείρησης πραγματοποιείται μέσω του σχεδίου αναδιάρθρωσης και με τους όρους που ενδεχομένως επισυνάπτονται.

(38) Σε περίπτωση που η μείωση ή ο περιορισμός αυτός ενδέχεται να οδηγήσει σε έκδηλη επιδείνωση στη διάρθρωση της αγοράς, για παράδειγμα οδηγώντας έμμεσα στη δημιουργία μονοπωλίου ή ολιγοπωλίου, η ανάγκη λήψης αντισταθμιστικών μέτρων λαμβάνεται υπόψη με λιγότερη αυστηρότητα.

(39) Τα αντισταθμιστικά μέτρα μπορούν να λάβουν διάφορες μορφές, ανάλογα με το κατά πόσον η επιχείρηση δραστηριοποιείται ή μη σε αγορά που εμφανίζει πλεονάζον παραγωγικό δυναμικό. Για την ύπαρξη ή μη πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας που χαρακτηρίζει την αγορά, η Επιτροπή μπορεί να λάβει υπόψη όλα τα τα χρήσιμα στοιχεία τα οποία διαθέτει:

i) σε περίπτωση που υπάρχει διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα σε κλίμακα Κοινότητας ή ΕΟΧ σε μία αγορά στην οποία ασκεί δραστηριότητες ο αποδέκτης της ενίσχυσης, το σχέδιο αναδιάρθρωσης πρέπει να συμβάλλει στην εξυγίανσή της, σε συνάρτηση με τη λαμβανόμενη ενίσχυση και με τις επιπτώσεις της στην εν λόγω αγορά, μέσω μιας μη αναστρέψιμης μείωσης της παραγωγικής ικανότητας. Η μείωση της παραγωγικής ικανότητας είναι μη αναστρέψιμη εφόσον τα σχετικά στοι-

⁽¹⁹⁾ Οι απαραίτητες πληροφορίες για να μπορέσει η Επιτροπή να προβεί σε ικανοποιητική εξέταση της ενίσχυσης καθορίζονται στο παράρτημα 1.

⁽²⁰⁾ Όπως ορίζεται στο πολυτομεακό πλαίσιο για τις περιφερειακές ενισχύσεις προς μεγάλα επενδυτικά σχέδια (σημείο 7.6, ΕΕ C 107 της 7.4.1998, σ. 7): «Η σχετική αγορά προϊόντος που εξυπηρετεί τον προσδιορισμό των μεριδίων αγοράς περιλαμβάνει τα προϊόντα, τις υπηρεσίες που αφορά το επενδυτικό πρόγραμμα και, κατά περίπτωση, τα υποκατάστατα που λαμβάνει υπόψη ο καταναλωτής (με βάση τα χαρακτηριστικά των προϊόντων, τις τιμές τους και τη χρήση για την οποία προορίζονται) ή ο παραγωγός (με βάση την ευελιξία των παραγωγικών εγκαταστάσεων). Η γεωγραφική αγορά αναφοράς περιλαμβάνει συνήθως ολόκληρο τον ΕΟΧ ή εναλλακτικά ένα σημαντικό τμήμα του, εφόσον οι συνθήκες ανταγωνισμού σ' αυτό διαφέρουν αρκετά από άλλες περιοχές του ΕΟΧ. Σε ορισμένες περιπτώσεις η αγορά αναφοράς μπορεί να είναι παγκόσμια». Διευκρινίζεται με υποσημείωση ότι εάν η επένδυση αφορά την παραγωγή ενδιάμεσων προϊόντων, η σχετική αγορά μπορεί να είναι η αγορά του τελικού προϊόντος εάν το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής δεν διατίθεται στην αγορά του ενδιάμεσου προϊόντος.

χεία του ενεργητικού χάνουν οριστικά την ικανότητα να παράγουν στο προηγούμενο επίπεδο ή μεταρρυθμίζονται οριστικά την ικανότητα να παράγουν στο προηγούμενο επίπεδο ή μεταρρυθμίζονται οριστικά ενόψει μίας άλλης χρήσης. Στην περίπτωση αυτή, η πώληση παραγωγικού δυναμικού σε ανταγωνιστές δεν αποτελεί επαρκές μέτρο, εκτός εάν οι εγκαταστάσεις προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε γεωγραφική αγορά στην οποία η μόνιμη εκμετάλλευσή τους δεν θα είχε σημαντικές επιπτώσεις στις συνθήκες ανταγωνισμού που επικρατούν στην Κοινότητα. Ο απαιτούμενος περιορισμός του παραγωγικού δυναμικού πρέπει να συμβάλλει στη μείωση της παρουσίας της ενισχυόμενης επιχείρησης στην αγορά ή τις αγορές της,

- ii) σε περίπτωση, αντίθετα, που δεν υπάρχει στην Κοινότητα ή τον ΕΟΧ διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα σε μία αγορά που εξυπηρετεί ο δικαιούχος της ενίσχυσης, η Επιτροπή θα εξετάζει κατά πόσον θα πρέπει να ζητηθεί η λήψη αντισταθμιστικών μέτρων. στις περιπτώσεις που τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν μείωση του παραγωγικού δυναμικού της οικείας επιχείρησης, η μείωση αυτή θα μπορεί να λάβει τη μορφή μεταβίβασης στοιχείων ενεργητικού ή θυγατρικών. Η Επιτροπή θα πρέπει να εξετάζει τα αντισταθμιστικά μέτρα που προτείνει το κράτος μέλος, ανεξάρτητα από τη μορφή τους, και να διαπιστώνει εάν η έκτασή τους αρκεί για να μετριαστούν οι δυνητικές επιπτώσεις στρέβλωσης του ανταγωνισμού. Κατά την εξέταση των αναγκαίων αντισταθμιστικών μέτρων, η Επιτροπή θα λαμβάνει υπόψη την κατάσταση της αγοράς και ιδίως το επίπεδο ανάπτυξης της και το βαθμό κάλυψης της ζήτησης.

δ) Περιορισμός της ενίσχυσης στο ελάχιστο απαραίτητο

- (40) Το ύψος και η ένταση της ενίσχυσης πρέπει να περιορίζονται στο ελάχιστο απαραίτητο που θα επιτρέψει την αναδιάρθρωση με βάση τους διαθέσιμους χρηματοοικονομικούς πόρους της επιχείρησης, των μετόχων της ή του εμπορικού ομίλου στον οποίο ανήκει. Οι αποδέκτες της ενίσχυσης πρέπει να συμβάλλουν σημαντικά στο σχέδιο αναδιάρθρωσης με δικούς τους πόρους, περιλαμβανομένης της πώλησης του ενεργητικού, εφόσον δεν είναι απαραίτητο για την επιβίωση της επιχείρησης, ή με εξωτερική χρηματοδότηση που θα λάβουν υπό τους όρους της αγοράς. Για να περιορισθούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, η μορφή με την οποία χορηγείται η ενίσχυση ή το ποσό της πρέπει να είναι τέτοια ώστε να μην προκύψουν για την επιχείρηση πλεονάζοντα ρευστά διαθέσιμα, τα οποία θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει σε επιθετικές δραστηριότητες που ενδέχεται να προξενήσουν στρεβλώσεις στην αγορά και δεν συνδέονται με τη διαδικασία αναδιάρθρωσης. για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή εξετάζει το επίπεδο του παθητικού της επιχείρησης μετά την αναδιάρθρωση, καθώς και μετά από κάθε ρύθμιση ή περιορισμό των χρεών, ιδίως στο πλαίσιο της συνέχισης της λειτουργίας της μετά από συλλογική διαδικασία του εθνικού δικαίου λόγω αφερεγγυότητάς της ⁽²¹⁾. Η ενίσχυση δεν πρέπει επίσης να χρησιμεύσει στη χρηματοδότηση νέων επενδύσεων οι οποίες δεν είναι απαραίτητες για την αποκατάσταση της βιωσιμότητας της επιχείρησης.

- (41) Σε όλες τις περιπτώσεις, πρέπει να αποδεικνύεται στην Επιτροπή ότι η ενίσχυση δεν θα χρησιμοποιηθεί παρά μόνο για την αποκατάσταση της βιωσιμότητας της επιχείρησης και ότι δεν θα επιτρέπει στον δικαιούχο, κατά την εφαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης, να επεκτείνει το παραγωγικό του δυναμικό, εκτός αν αυτό είναι αναγκαίο για την αποκατάσταση της βιωσιμότητας της επιχείρησης χωρίς παράλληλη αδικαιολόγητη στρέβλωση του ανταγωνισμού.

ε) Ειδικοί όροι για την έγκριση της ενίσχυσης

- (42) Εκτός από τα αντισταθμιστικά μέτρα που περιγράφονται στα σημεία 35 έως 39 και σε περίπτωση που το κράτος μέλος δεν έλαβε τα μέτρα αυτά, η Επιτροπή μπορεί να επιβάλει τους όρους και τις υποχρεώσεις που θεωρεί αναγκαίες ώστε να μην προκληθεί νόθευση του ανταγωνισμού σε βαθμό αντίθετο προς το κοινό συμφέρον. Συγκεκριμένα, μπορεί να υποχρεώσει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος

- i) να λάβει το ίδιο μέτρα (για παράδειγμα, υποχρέωση ανοίγματος ορισμένων αγορών σε άλλες κοινοτικές επιχειρήσεις),

- ii) να επιβάλει ορισμένα μέτρα στη δικαιούχο επιχείρηση (για παράδειγμα, να μην ενεργεί ως έχουσα ηγετική θέση σε θέματα τιμών («price leader») σε ορισμένες αγορές),

- iii) να μην χορηγεί στη δικαιούχο επιχείρηση άλλα είδη ενισχύσεων κατά τη διάρκεια της αναδιάρθρωσης.

στ) Πλήρης εφαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης και τήρηση των επιβαλλομένων όρων

- (43) Η επιχείρηση πρέπει να εφαρμόσει εξ ολοκλήρου το σχέδιο αναδιάρθρωσης το οποίο έγινε δεκτό από την Επιτροπή και να εκπληρώσει όλες τις άλλες υποχρεώσεις που προβλέπονται στην απόφαση της Επιτροπής. Η Επιτροπή θεωρεί τη μη τήρηση του σχεδίου ή των υποχρεώσεων ως κατάχρηση της ενίσχυσης.

- (44) για τις αναδιρθρώσεις που διαρκούν περισσότερα χρόνια και συνεπάγονται τη χορήγηση σημαντικών ενισχύσεων, η Επιτροπή μπορεί να απαιτήσει την καταβολή της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης σε περισσότερες δόσεις. Μπορεί να επιβάλει τους εξής όρους για την καταβολή των δόσεων:

- i) πριν από κάθε καταβολή διαβεβαίωση για την προσηκούμενη εκτέλεση του σχεδίου αναδιάρθρωσης σε κάθε ένα από τα στάδιά της με τήρηση του προβλεπόμενου χρονοδιαγράμματος,

⁽²¹⁾ Βλέπε σημείο 6.

ή

- ii) πριν από κάθε καταβολή, έγκριση εκ μέρους της, αφού διαπιστώσει την προσηκούσα εκτέλεση του σχεδίου.

ζ) Έλεγχος και ετήσια έκθεση

- (45) Η Επιτροπή πρέπει να είναι σε θέση να διαπιστώσει την ορθή εφαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης μέσω τακτικών και λεπτομερών εκθέσεων που της κοινοποιεί το οικείο κράτος μέλος.
- (46) Όσον αφορά τις ενισχύσεις σε μεγάλες επιχειρήσεις, η πρώτη από τις εκθέσεις αυτές πρέπει κανονικά να υποβληθεί στην Επιτροπή το αργότερο έξι μήνες μετά την ημερομηνία έγκρισης της ενίσχυσης. Οι εκθέσεις θα πρέπει εν συνεχεία να αποστέλλονται στην Επιτροπή, τουλάχιστον σε ετήσια βάση, σε καθορισμένη ημερομηνία, μέχρις ότου θεωρηθεί ότι επιτεύχθηκαν οι στόχοι του σχεδίου αναδιάρθρωσης. Πρέπει να περιέχουν όλες τις πληροφορίες που χρειάζεται η Επιτροπή για να ελέγξει την εφαρμογή του προγράμματος αναδιάρθρωσης, το χρονοδιάγραμμα καταβολής των ενισχύσεων στην επιχείρηση και την χρηματοοικονομική κατάσταση της τελευταίας καθώς και την τήρηση των όρων και υποχρεώσεων που προβλέπει η απόφαση με την οποία εγκρίθηκε η ενίσχυση. Πρέπει, κυρίως, να περιέχουν όλα τα κατάλληλα δεδομένα σχετικά με κάθε είδους ενίσχυση, ατομική ή στο πλαίσιο καθεστώςτων, που έλαβε η επιχείρηση κατά τη διάρκεια της αναδιάρθρωσης (βλέπε σημεία 90 και 93 «κατάλληλα μέτρα»). Αν η Επιτροπή χρειάζεται έγκαιρη επιβεβαίωση ορισμένων βασικών πληροφοριών, π.χ. σχετικά με τη διακοπή λειτουργίας ή τη μείωση του παραγωγικού δυναμικού, μπορεί να απαιτήσει συχνότερη υποβολή εκθέσεων.
- (47) Όσον αφορά τις ενισχύσεις σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, η κατ' έτος διαβίβαση των αποτελεσμάτων χρήσεως και του ισολογισμού της ενισχυόμενης εταιρείας θα είναι συνήθως αρκετή, εκτός εάν υπάρχουν αυστηρότερες διατάξεις στην απόφαση με την οποία εγκρίθηκε η ενίσχυση.

3.2.3. Αρχή της «εφάπαξ ενίσχυσης» («one time, last time»)

- (48) Για να αποφευχθεί κάθε καταχρηστική στήριξη επιχειρήσεων, οι ενισχύσεις αναδιάρθρωσης δεν πρέπει να χορηγούνται πάνω από μία φορά. Εφόσον κοινοποιείται στην Επιτροπή ένα πρόγραμμα ενισχύσεων αναδιάρθρωσης, το κράτος μέλος πρέπει να διευκρινίζει καταρχάς εάν η επιχείρηση έχει ήδη λάβει κατά το παρελθόν κρατική ενίσχυση αναδιάρθρωσης, περιλαμβανομένης και ενίσχυσης που χορηγήθηκε πριν από την έναρξη ισχύος των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών, καθώς και μη κοινοποιηθείσα ενίσχυση⁽²²⁾. Στην περίπτωση αυτή και εφόσον δεν έχει παρέλθει ακόμη δεκαε-

τία από τη λήξη της περιόδου αναδιάρθρωσης⁽²³⁾ ή έπαψε να εφαρμόζεται το σχέδιο, τότε η Επιτροπή κατά κανόνα⁽²⁴⁾ δεν θα επιτρέψει τη χορήγηση νέας ενίσχυσης αναδιάρθρωσης, παρά μόνον εφόσον οι συνθήκες που επικρατούν είναι εξαιρετικές, απρόβλεπτες και δεν μπορούν να καταλογιστούν στην επιχείρηση⁽²⁵⁾. Απρόβλεπτες συνθήκες είναι τα γεγονότα τα οποία δεν μπορούσαν επ' ουδενί να προβλεφθούν κατά το χρόνο που καταρτίστηκε το σχέδιο αναδιάρθρωσης.

- (49) Οι μεταβολές στο καθεστώς ιδιοκτησίας της δικαιούχου επιχείρησης μετά τη χορήγηση της ενίσχυσης, καθώς και κάθε δικαστική ή διοικητική διαδικασία που συνεπάγεται εξύγιανση του ισολογισμού της, μείωσης των οφειλών της ή διαγραφής των προηγούμενων χρεών της, δεν επηρεάζουν επ' ουδενί την εφαρμογή του κανόνα αυτού, εφόσον πρόκειται για συνέχιση των δραστηριοτήτων της ίδιας επιχείρησης.
- (50) Στην περίπτωση κατά την οποία μία επιχείρηση που εξαγοράζει τα στοιχεία του ενεργητικού μίας άλλης επιχείρησης, ιδίως κάποιας που είχε υπαχθεί σε μια από τις διαδικασίες που αναφέρονται στο σημείο 49 ή σε συλλογική διαδικασία του εθνικού δικαίου λόγω αφερεγγυότητας και είχε ήδη λάβει η ίδια ενίσχυση διάσωσης ή αναδιάρθρωσης, ο αγοραστής δεν δεσμεύεται πλέον από τον όρο της εφάπαξ ενίσχυσης, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες τρεις προϋποθέσεις:
- α) ο αγοραστής είναι σαφώς διακεκριμένος από την παλαιά επιχείρηση·
- β) έχει εξαγοράσει τα στοιχεία ενεργητικού της παλαιάς επιχείρησης σε τιμές αντίστοιχες με αυτές που ισχύουν στην αγορά (αποφεύγοντας έτσι κάθε «διαρροή» προς τη νέα επιχείρηση των ενισχύσεων που είχαν καταβληθεί στην παλαιά)·

⁽²³⁾ Εφόσον δεν υπάρχει διαφορετική πρόβλεψη, η ημερομηνία ολοκλήρωσης της αναδιάρθρωσης είναι κατά κανόνα η ημερομηνία λήξης της προθεσμίας για την εφαρμογή των διαφόρων μέτρων που προβλέπονται στο σχέδιο αναδιάρθρωσης (βλέπε παράρτημα 1 σημείο VI έκτη περίπτωση).

⁽²⁴⁾ Λαμβάνοντας υπόψη το βαθμό ελευθέρωσης και τον ειδικό χαρακτήρα κάθε κλάδου, επισημαίνονται δύο περιπτώσεις:

- στον κλάδο των αεροπορικών μεταφορών, ο οποίος έχει πλήρως απελευθερωθεί από το 1997, η Επιτροπή θα εφαρμόσει την αρχή της μοναδικής ενίσχυσης, εντός των ορίων και των όρων που θέτουν οι κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις στον κλάδο των αεροπορικών μεταφορών.
- σε άλλους κλάδους, εάν η απελευθέρωση των κοινοτικών αγορών οι οποίες ήταν προηγουμένως κλειστές στον ελεύθερο ανταγωνισμό είχε σαν αποτέλεσμα τη δημιουργία νέων οικονομικών συνθηκών, μπορεί να εξετασθεί η θέσπιση παρεκκλίσεων.

⁽²⁵⁾ Στο πλαίσιο της παραγράφου αυτής δεν θα λαμβάνονται υπόψη οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν πριν από την 1.1.1996 σε επιχειρήσεις της πρώην Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας και που κρίθηκαν συμβιβασίμες με την κοινή αγορά από την Επιτροπή. Εξάλλου, η παράγραφος δεν εφαρμόζεται για περιπτώσεις ενισχύσεων σε τέτοιες επιχειρήσεις που κοινοποιούνται πριν τις 31.12.2000. Ωστόσο, η Επιτροπή θεωρεί ότι κανονικά οι ενισχύσεις αναδιάρθρωσης χορηγούνται μία μόνο φορά και θα αξιολογήσει τέτοιες περιπτώσεις βάσει αυτής της αρχής.

⁽²²⁾ Όσον αφορά τις μη κοινοποιηθείσες ενισχύσεις, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη στην ανάλυσή της το ενδεχόμενο η ενίσχυση να έχει κηρυχθεί συμβιβασίμη με την κοινή αγορά σε άλλη βάση εκτός από ενίσχυση αναδιάρθρωσης.

γ) η εκκαθάριση ή θέση υπό επιτροπεία και η εξαγορά δεν αποτελούν απλώς τεχνάσματα για να αποφευχθεί η εφαρμογή του κανόνα της «εφάπαξ ενίσχυσης» (πράγμα το οποίο μπορεί να διαπιστώσει η Επιτροπή εάν, για παράδειγμα, οι δυσχέρειες που αντιμετωπίζει ο αγοραστής ήταν σαφώς αναμενόμενες κατά την εξαγορά των στοιχείων ενεργητικού της παλαιάς επιχείρησης).

- (51) Θα πρέπει, ωστόσο, να υπενθυμιστεί στο σημείο αυτό ότι οι ενισχύσεις για την εξαγορά στοιχείων ενεργητικού, οι οποίες αποτελούν ενισχύσεις για αρχική επένδυση, δεν μπορούν να επιτραπούν με βάση τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές (βλέπε επίσης σημείο 7).

3.2.4. Τροποποίηση του σχεδίου αναδιάρθρωσης

- (52) Εάν εγκριθεί μια ενίσχυση αναδιάρθρωσης, το οικείο κράτος μέλος μπορεί, στη διάρκεια της αναδιάρθρωσης, να ζητήσει από την Επιτροπή να δεχθεί τροποποιήσεις του σχεδίου αναδιάρθρωσης και του ποσού της ενίσχυσης. Η Επιτροπή μπορεί να επιτρέπει αυτού του είδους τις τροποποιήσεις, εφόσον τηρούνται οι ακόλουθοι κανόνες:

- α) το αναθεωρημένο σχέδιο πρέπει να προβλέπει την αποκατάσταση της βιωσιμότητας πάντα σε εύλογο χρονικό διάστημα·
- β) αν το ποσό της ενίσχυσης έχει αυξηθεί, το ύψος των απαιτούμενων αντισταθμιστικών μέτρων θα πρέπει να είναι μεγαλύτερο απ' αυτά που είχαν επιβληθεί αρχικά·
- γ) αν τα προτεινόμενα αντισταθμιστικά μέτρα είναι λιγότερα απ' αυτά που είχαν προβλεφθεί αρχικά, το ποσό της ενίσχυσης πρέπει να μειωθεί ανάλογα·
- δ) το νέο χρονοδιάγραμμα εφαρμογής των αντισταθμιστικών μέτρων θα μπορεί να συνεπάγεται καθυστέρηση σε σχέση με το αρχικό μόνο για λόγους για τους οποίους δεν ευθύνεται η επιχείρηση ή το κράτος μέλος. Εάν δεν συμβαίνει αυτό, το ποσό της ενίσχυσης πρέπει να μειωθεί ανάλογα.

3.2.5. Όροι για τη χορήγηση ενισχύσεων αναδιάρθρωσης σε ενισχυόμενες περιοχές

- (53) Η οικονομική και κοινωνική συνοχή αποτελεί πρωταρχικό στόχο της Κοινότητας βάσει του άρθρου 158 της συνθήκης ΕΚ. Το άρθρο 159 ⁽²⁶⁾ ορίζει ότι οι άλλες πολιτικές πρέπει να συμβάλλουν στην επίτευξη του εν λόγω στόχου. Η Επιτροπή πρέπει, επομένως, να λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες της περιφερειακής ανάπτυξης όταν καλείται να εκτιμήσει μία ενίσχυση αναδιάρθρωσης σε ενισχυόμενες περιοχές. Ωστόσο, το γεγονός ότι μία προβληματική επιχείρηση είναι εγκατε-

στημένη σε ενισχυόμενη περιοχή δεν δικαιολογεί μία ανεκτική προσέγγιση όσον αφορά τις ενισχύσεις αναδιάρθρωσης: η τεχνητή υποστήριξη επιχειρήσεων, τόσο μεσοπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα, δεν βοηθά μία περιοχή. Εξάλλου, λαμβάνοντας υπόψη τους περιορισμένους πόρους για την προώθηση της περιφερειακής ανάπτυξης, είναι προς το συμφέρον των περιφερειών να διαθέσουν τους εν λόγω πόρους για να αναπτύξουν το ταχύτερο δυνατό άλλες βιώσιμες και ανθεκτικές στο χρόνο δραστηριότητες. Τέλος, οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού πρέπει να ελαχιστοποιηθούν ακόμη και σε περιπτώσεις ενίσχυσης επιχειρήσεων σε ενισχυόμενες περιοχές.

- (54) Συνεπώς, τα κριτήρια που παρατίθενται στα σημεία 29 και 52 ανωτέρω ισχύουν εξίσου και για τις ενισχυόμενες περιοχές, ακόμη και όταν λαμβάνονται υπόψη οι ανάγκες της περιφερειακής ανάπτυξης. Ωστόσο, για τις ενισχυόμενες αυτές περιοχές, εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη διάταξη για τις ενισχύσεις σε επιμέρους κλάδους, οι όροι έγκρισης της ενίσχυσης μπορεί είναι πιο ελαστικοί όσον αφορά τη λήψη αντισταθμιστικών μέτρων. Εφόσον δικαιολογείται από ανάγκες περιφερειακής ανάπτυξης, η μείωση του παραγωγικού δυναμικού θα είναι μικρότερης κλίμακας στις ενισχυόμενες περιοχές απ' ό,τι στις μη ενισχυόμενες και θα γίνεται διάκριση μεταξύ των περιοχών που είναι επιλέξιμες για περιφερειακή ενίσχυση βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης και αυτών που είναι επιλέξιμες βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ), προκειμένου να ληφθεί υπόψη την μεγαλύτερη σοβαρότητα των περιφερειακών προβλημάτων στις πρώτες από αυτές.

3.2.6. Ενισχύσεις για την αναδιάρθρωση των ΜΜΕ

- (55) Οι ενισχύσεις σε επιχειρήσεις που ανήκουν στην κατηγορία των ΜΜΕ ⁽²⁷⁾, κατά κανόνα, επηρεάζουν τους όρους των εμπορικών συναλλαγών λιγότερο από ότι οι ενισχύσεις που χορηγούνται σε μεγάλες επιχειρήσεις. Το ίδιο ισχύει και για τις ενισχύσεις αναδιάρθρωσης, και ως εκ τούτου οι όροι που αναφέρονται στα σημεία 29 έως 47 εφαρμόζονται πιο ελαστικά. Η χορήγηση των εν λόγω ενισχύσεων στις ΜΜΕ δεν συνδέεται κατά κανόνα με τη λήψη αντισταθμιστικών μέτρων (βλέπε σημεία 35 έως 39), εκτός εάν αντίθετες διατάξεις για τις κρατικές ενισχύσεις σε επί μέρους κλάδους και υπάρχουν λιγότερες απαιτήσεις όσον αφορά το περιεχόμενο των εκθέσεων (βλέπε σημεία 45, 46 και 47). Αντίθετα, η αρχή της «εφάπαξ ενίσχυσης» (σημεία 48 έως 51) ισχύει απόλυτα για τις ΜΜΕ.

3.2.7. Ενισχύσεις για την κάλυψη του κοινωνικού κόστους της αναδιάρθρωσης

- (56) Τα σχέδια αναδιάρθρωσης συνεπάγονται κανονικά περιορισμό ή εγκατάλειψη των προβληματικών δραστηριοτήτων. Ο περιορισμός αυτός είναι συχνά απαραίτητος για λόγους εξορθολογισμού και αποτελεσματικότητας, ανεξάρτητα από τις μειώσεις παραγωγικού δυναμικού που ενδέχεται να επι-

⁽²⁶⁾ Το άρθρο 159 της συνθήκης προβλέπει ότι: «Η διαμόρφωση και η υλοποίηση των πολιτικών και δράσεων της Κοινότητας καθώς και η υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς, λαμβάνουν υπόψη τους στόχους του άρθρου 158 και συμβάλλουν στην πραγματοποίησή τους».

⁽²⁷⁾ Όπως ορίζονται στη σύσταση της Επιτροπής σχετικά με τον ορισμό των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, ΕΕ L 107 της 30.4.1996, σ. 4.

βληθούν ως όρος για τη χορήγηση της ενίσχυσης (ιδίως σε περίπτωση που υπάρχει διαρθρωτικό πλεονάζον δυναμικό στην Κοινότητα ή τον ΕΟΧ-βλέπε σημεία 35 έως 39). Ανεξάρτητα από το λόγο λήψης τους, τα μέτρα αυτά οδηγούν γενικά σε μείωση του εργατικού δυναμικού της επιχείρησης.

βαίνουν τα συμφέροντα της σχετικής επιχείρησης, διευκολύνουν τις διαρθρωτικές αλλαγές και περιορίζουν τα κοινωνικά προβλήματα που προκύπτουν, συχνά δε επιφέρουν απλώς εξισορρόπηση μεταξύ των διαφορετικών υποχρεώσεων που επιβάλλουν στις επιχειρήσεις οι εθνικές νομοθεσίες.

(57) Η εργατική νομοθεσία των κρατών μελών ενδέχεται να προβλέπει γενικά καθεστώτα κοινωνικής ασφάλισης, βάσει των οποίων οι αποζημιώσεις απόλυσης και οι συντάξεις πρόωρης συνταξιοδότησης καταβάλλονται απευθείας στους απολυθέντες. Τα καθεστώτα αυτά δεν πρέπει να θεωρούνται ως κρατικές ενισχύσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1, στο βαθμό που το κράτος συναλλάσσεται απευθείας με τους εργαζομένους και η επιχείρηση απέχει από κάθε είδους ελευθεριότητα.

(58) Εκτός από την αποζημίωση λόγω απόλυσης και την πρόωρη συνταξιοδότηση, στο πλαίσιο των γενικών καθεστώτων κοινωνικής ασφάλισης, η κυβέρνηση καλύπτει συχνά το κόστος των αποζημιώσεων που χορηγεί η επιχείρηση στους απολυθέντες εργαζομένους και που υπερβαίνουν τις καταστατικές ή συμβατικές υποχρεώσεις της. Όταν τα καθεστώτα αυτά έχουν γενική εφαρμογή, χωρίς περιορισμούς κατά επί μέρους κλάδους, σε κάθε εργαζόμενο που πληροί προκαθορισμένους όρους, και συνεπώς αυτομάτη παροχή αυτών των πλεονεκτημάτων, τότε δεν θεωρούνται ότι συνιστούν ενίσχυση βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 1 για τις υπό αναδιάρθρωση επιχειρήσεις. Αντίθετα, εάν τα καθεστώτα χρησιμοποιούνται για να στηρίξουν την αναδιάρθρωση σε συγκεκριμένους κλάδους, ενδέχεται να περιέχουν στοιχεία ενίσχυσης λόγω του επιλεκτικού τρόπου εφαρμογής τους ⁽²⁸⁾.

(59) Οι υποχρεώσεις που έχει μία επιχείρηση βάσει της εργατικής νομοθεσίας ή των συλλογικών συμβάσεων με τα εργατικά σωματεία όσον αφορά τις αποζημιώσεις λόγω απόλυσης ή/και τις πρόωρες συνταξιοδοτήσεις αποτελούν μέρος των συνήθων εξόδων μίας επιχείρησης τα οποία πρέπει να καταβάλει από ίδιους πόρους. Κατά συνέπεια, κάθε κρατική συμμετοχή στα εν λόγω έξοδα πρέπει να θεωρείται ως ενίσχυση, ανεξάρτητα από το εάν οι πληρωμές πραγματοποιούνται άμεσα στην επιχείρηση ή εάν χορηγούνται μέσω κυβερνητικού φορέα στους εργαζομένους.

(60) Η Επιτροπή αντιμετωπίζει θετικά τις ενισχύσεις αυτού του είδους, διότι αποφέρουν οικονομικά οφέλη τα οποία υπερ-

(61) Εκτός από την κάλυψη των δαπανών για τις αποζημιώσεις λόγω απόλυσης και για τις πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, οι ενισχύσεις αναδιάρθρωσης χρησιμεύουν, σε ορισμένες περιπτώσεις, στην κατάρτιση, στην παροχή συμβουλών και πρακτικής βοήθειας για την εξεύρεση εναλλακτικής απασχόλησης, στην επανεγκατάσταση και επαγγελματική κατάρτιση, καθώς και στην παροχή βοήθειας σε εργαζομένους που επιθυμούν να ξεκινήσουν νέες δραστηριότητες. Η Επιτροπή λαμβάνει συστηματικά ευνοϊκή θέση όσον αφορά τις ενισχύσεις αυτές.

(62) Οι ενισχύσεις που περιγράφονται στα σημεία 59 έως 61 θα πρέπει να επισημαίνονται σαφώς στο σχέδιο αναδιάρθρωσης. Πράγματι, οι ενισχύσεις σε κοινωνικά μέτρα αποκλειστικά προς όφελος των εργαζομένων που απολύονται δεν λαμβάνονται υπόψη κατά τον καθορισμό της έκτασης των αντισταθμιστικών μέτρων σύμφωνα με τα σημεία 35 έως 39.

(63) Προς το κοινό συμφέρον, η Επιτροπή θα μεριμνά, κατά το δυνατόν, για τον περιορισμό, στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης, των κοινωνικών επιπτώσεων της στα άλλα κράτη μέλη εκτός εκείνου που χορηγεί την ενίσχυση.

4. ΚΑΘΕΣΤΩΤΑ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΜΙΚΡΕΣ ΚΑΙ ΜΕΣΑΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

4.1. ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

(64) Η Επιτροπή θα εγκρίνει καθεστώτα ενισχύσεων διάσωσης ή/και αναδιάρθρωσης προβληματικών επιχειρήσεων μόνο υπέρ των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων που αντιστοιχούν στον κοινοτικό ορισμό για τις ΜΜΕ. Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων που ακολουθούν, το συμβιβασμό των εν λόγω καθεστώτων θα αξιολογείται σύμφωνα με τους όρους που αναλύονται στα τμήματα 2 και 3. Κάθε ενίσχυση που χορηγείται στο πλαίσιο καθεστώτος και δεν πληροί έναν από τους όρους αυτούς θα πρέπει να κοινοποιείται σε ατομική βάση και να εγκρίνεται προηγουμένως από την Επιτροπή.

4.2. ΕΠΙΛΕΞΙΜΟΤΗΤΑ

(65) Στο πλαίσιο των καθεστώτων που θα εγκρίνονται στο εξής, και εκτός αντίθετης διάταξης για τον οικείο κλάδο, δεν απαλλάσσονται από την υποχρέωση ατομικής κοινοποίησης παρά μόνο οι ενισχύσεις υπέρ των ΜΜΕ που πληρούν τουλάχιστον ένα από τα τρία αυτά κριτήρια θα πρέπει να κοινοποιούνται σε ατομική βάση στην Επιτροπή προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον η δικαιούχος επιχείρηση χαρακτηρίζεται ως προβληματική.

⁽²⁸⁾ Στην απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 1996 στην υπόθεση C-241/94 (Γαλλία κατά Επιτροπής, «Kimberly Clark Sopalin», Συλλογή 1996, σ. I-4551), το Δικαστήριο δέχτηκε ότι η χρηματοδότηση από τις γαλλικές αρχές μέσω του εθνικού ταμείου απασχόλησης και σε επιλεκτική βάση μπορούσε να ενοηθεί ορισμένες επιχειρήσεις έναντι άλλων, πληρώνοντας έτσι τις προϋποθέσεις κρατικής ενίσχυσης με την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης. Στην απόφαση αυτή, εξάλλου, δεν τίθεται σε αμφισβήτηση τα συμπεράσματα της Επιτροπής, η οποία είχε θεωρήσει την ενίσχυση αυτή ως συμβιβασίμη με την κοινή αγορά.

4.3. ΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΚΑΘΕΣΤΩΤΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΔΙΑΣΩΣΗΣ

(66) Για να εγκριθούν από την Επιτροπή, τα καθεστώτα ενισχύσεων διάσωσης πρέπει να πληρούν τους όρους που περιέχονται στα στοιχεία α), β), γ) και ε) του σημείου 23. Ο όρος που περιέχεται στο στοιχείο δ), αντικαθίσταται για τους σκοπούς των ρυθμίσεων του παρόντος κεφαλαίου από τον ακόλουθο όρο:

δ) να χορηγούνται μόνο για διάστημα έξι μηνών στη διάρκεια του οποίου πρέπει να γίνει ανάλυση της κατάστασης της επιχείρησης. Πριν από τη λήξη του χρονικού αυτού διαστήματος, το κράτος μέλος πρέπει είτε να έχει εγκρίνει ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης ή ένα σχέδιο εκκαθάρισης είτε να έχει απαιτήσει από τη δικαιούχο την αποπληρωμή του δανείου και της ενίσχυσης που αντιστοιχεί στην προσαύξηση του επιτοκίου λόγω υψηλού κινδύνου.

Κάθε ενίσχυση διάσωσης που χορηγείται για χρονικό διάστημα άνω των έξι μηνών πρέπει να κοινοποιείται σε ατομική βάση στην Επιτροπή.

4.4. ΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΚΑΘΕΣΤΩΤΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ

(67) Η Επιτροπή θα εγκρίνει καθεστώτα ενισχύσεων αναδιάρθρωσης μόνο εφόσον η χορήγηση των ενισχύσεων συνοδεύεται από τον όρο της πλήρους εφαρμογής εκ μέρους του δικαιούχου ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης το οποίο έχει προηγουμένως εγκριθεί από το κράτος μέλος και πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Αποκατάσταση της βιωσιμότητας: εφαρμόζονται τα κριτήρια που ορίζονται στα σημεία 31 έως 34).

β) Πρόληψη των αδικαιολόγητων στρεβλώσεων του ανταγωνισμού: δεδομένου ότι οι ενισχύσεις στις ΜΜΕ προκαλούν μικρότερες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, η αρχή που διατυπώνεται στα σημεία 35 έως 39) και συγκεκριμένα όσον αφορά τον περιορισμό της παρουσίας του δικαιούχου στην ή στις σχετικές αγορές, δεν ισχύει, εκτός αν ορίζεται το αντίθετο στις διατάξεις περί κρατικών ενισχύσεων για επιμέρους κλάδους. Τα καθεστώτα, αντίθετα, πρέπει να προβλέπουν ότι οι δικαιούχοι επιχειρήσεις δεν μπορούν να προβούν σε καμία αύξηση του παραγωγικού δυναμικού καθόλη τη διάρκεια εφαρμογής του σχεδίου αναδιάρθρωσης.

γ) Περιορισμός των ενισχύσεων στο ελάχιστο απαραίτητο: ισχύουν οι αρχές που περιγράφονται στα σημεία 40 και 41).

δ) Αρχή της εφάπαξ ενίσχυσης: ισχύει η αρχή της εφάπαξ ενίσχυσης που περιγράφεται στα σημεία 48 έως 51. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να προβαίνουν σε ατομικές κοινοποιήσεις προς την Επιτροπή στις περιπτώσεις παρέκκλισης από την αρχή αυτή:

i) λόγω «συνθηκών εξαιρετικών, απρόβλεπτων που δεν μπορούν να καταλογιστούν στην επιχείρηση»,

ii) στις περιπτώσεις εξαγοράς στοιχείων ενεργητικού άλλης επιχείρησης η οποία έχει ήδη λάβει ενίσχυση διάσωσης ή αναδιάρθρωσης.

ε) Τροποποίηση του σχεδίου αναδιάρθρωσης: για κάθε τροποποίηση του σχεδίου πρέπει να τηρούνται οι κανόνες που περιέχονται στο σημείο 52.

4.5. ΚΟΙΝΟΙ ΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΚΑΘΕΣΤΩΤΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΔΙΑΣΩΣΗΣ Ή/ΚΑΙ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ

(68) Στο πλαίσιο των καθεστώτων πρέπει να αναφέρεται το ανώτατο ποσό ενίσχυσης που μπορεί να χορηγηθεί στην ίδια επιχείρηση για μια πράξη διάσωσης ή/και αναδιάρθρωσης περιλαμβανομένης και περίπτωσης τροποποίησης του σχεδίου. Οι ενισχύσεις που υπερβαίνουν το ποσό αυτό πρέπει να κοινοποιούνται σε ατομική βάση στην Επιτροπή. Το ανώτατο ποσό της ενίσχυσης δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 10 εκατομμύρια Ecu, περιλαμβανομένων και τυχόν άλλων ενισχύσεων από άλλες πηγές ή άλλα καθεστώτα.

4.6. ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ

(69) Τα σημεία 45, 46 και 47 δεν ισχύει για τα καθεστώτα ενισχύσεων. Ωστόσο, η έγκριση του καθεστώτος συνοδεύεται από υποχρέωση υποβολής, κατά κανόνα σε ετήσια βάση, εκθέσεων σχετικά με την εφαρμογή του που περιέχουν τις πληροφορίες που προβλέπονται στις σχετικές οδηγίες της Επιτροπής για τις τυποποιημένες εκθέσεις ⁽²⁹⁾. Οι εκθέσεις αυτές πρέπει επίσης να περιλαμβάνουν μία κατάσταση με όλες τις δικαιούχους επιχειρήσεις και να αναφέρουν για κάθε μία από αυτές:

α) την επωνυμία της·

β) των κωδικό του σχετικού κλάδου — που αντιστοιχεί στο διψήφιο κωδικό της ταξινόμησης κλάδων της NACE ⁽³⁰⁾

γ) τον αριθμό των εργαζομένων·

δ) τον ετήσιο κύκλο εργασιών και το ύψος του ισολογισμού·

ε) το ποσό της χορηγούμενης ενίσχυσης·

στ) κατά περίπτωση, στοιχεία σχετικά με τις ενισχύσεις αναδιάρθρωσης ή τις εξομοιούμενες με αυτές οι οποίες της χορηγήθηκαν κατά το παρελθόν·

⁽²⁹⁾ Βλέπε επιστολή προς τα κράτη μέλη της 22ας Φεβρουαρίου 1994.

⁽³⁰⁾ Γενική ονοματολογία οικονομικών δραστηριοτήτων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, που δημοσιεύει η στατιστική υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

- ζ) πληροφορίες κατά πόσον η δικαιούχος επιχείρηση έχει τεθεί υπό εκκαθάριση ή υπαχθεί σε άλλη διαδικασία λόγω αφερεγγυότητας, καθόσον διαρκεί η αναδιάρθρωση.

5. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ ΣΤΟ ΓΕΩΡΓΙΚΟ ΤΟΜΕΑ ⁽³¹⁾

5.1. ΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ

- (70) Στα σημεία 35 έως 39, 55 και 67 στοιχείο β) προβλέπεται ότι η απαίτηση αντισταθμιστικών μέτρων δεν ισχύει καταρχήν για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά σε διατάξεις που αφορούν συγκεκριμένους κλάδους. Στο γεωργικό κλάδο, η Επιτροπή απαιτεί κατά κανόνα τη λήψη αντισταθμιστικών μέτρων, σύμφωνα με τις αρχές που διατυπώνονται στα σημεία 35 έως 39, από όλους τους δικαιούχους ενίσχυσης αναδιάρθρωσης, ανεξαρτήτως του μεγέθους τους. Ωστόσο, τα κράτη μέλη έχουν την εναλλακτική δυνατότητα να εφαρμόζουν τις ειδικές διατάξεις για τη γεωργία που διατυπώνονται στα σημεία 73 έως 82.

5.2. ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΛΕΟΝΑΖΟΝΤΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ

- (71) Για το γεωργικό κλάδο, και στο πλαίσιο των κατευθυντήριων αυτών γραμμών, το διαρθρωτικό πλεονάζον παραγωγικό δυναμικό ορίζεται κατά περίπτωση από την Επιτροπή, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη:
- α) την έκταση και τον κύριο σκοπό, για την κατηγορία του σχετικού προϊόντος, των μέτρων σταθεροποίησης της αγοράς στη διάρκεια των τριών τελευταίων ετών, και ιδίως τις επιστροφές κατά την εξαγωγή και τις αποσύρσεις από την αγορά, την εξέλιξη των τιμών στην παγκόσμια αγορά και τους κατά κλάδους περιορισμούς που προβλέπει η κοινοτική νομοθεσία. Τα βασικά προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο ποσοστώσεων παραγωγής θεωρούνται ότι δεν παρουσιάζουν πλεονάζον παραγωγικό δυναμικό·
 - β) όσον αφορά την αλιεία και τις υδατοκαλλιέργειες, τα ειδικά χαρακτηριστικά του κλάδου καθώς και τις διατάξεις που τον διέπουν, ιδίως τις κατευθυντήριες γραμμές για την εξέταση των κρατικών ενισχύσεων στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας ⁽³²⁾ και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2468/98 του Συμβουλίου ⁽³³⁾.

5.3. ΕΠΙΠΛΕΙΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΚΑΘΕΣΤΩΤΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΔΙΑΣΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ

- (72) Το σημείο 65, σχετικά με την επιλεξιμότητα των καθεστώτων ενισχύσεων διάσωσης και αναδιάρθρωσης υπέρ των ΜΜΕ, και

ειδικότερα η απαλλαγή από την υποχρέωση ατομικής κοινοποίησης που προβλέπεται για τις ενισχύσεις αυτές, δεν εφαρμόζεται στο γεωργικό κλάδο (παραγωγή, μεταποίηση και εμπορία). Στον κλάδο αυτό, ωστόσο, και στο πλαίσιο των καθεστώτων που θα επιτρέπονται στο εξής, οι ενισχύσεις υπέρ ΜΜΕ που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο εν λόγω σημείο 65, μπορούν να απαλλαγούν από την υποχρέωση ατομικής κοινοποίησης.

5.4. ΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ

- (73) Όσον αφορά τις επιχειρήσεις του γεωργικού τομέα, η Επιτροπή, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου κράτους μέλους, και αντί των γενικών διατάξεων της παρούσας ανακοίνωσης σχετικά με τη μείωση της παραγωγικής ικανότητας, εφαρμόζει τις ακόλουθες διατάξεις:

α) Γενική περίπτωση

- (74) Όταν υπάρχει διαρθρωτικό πλεόνασμα παραγωγικής ικανότητας, ισχύει η απαίτηση της αμετάκλητης μείωσης ή διακοπής της λειτουργίας του δυναμικού, όπως ορίζεται στα σημεία 35 έως 39. Ωστόσο, σε περίπτωση της πρωτογενούς γεωργικής παραγωγής, η απαίτηση αυτή αντικαθίσταται από την απαίτηση για μείωση ή διακοπή της παραγωγικής ικανότητας επί πέντε έτη τουλάχιστον.

i) για μέτρα τα οποία έχουν στόχο ειδικά προϊόντα ή επιχειρήσεις, η μείωση της παραγωγικής ικανότητας πρέπει συνήθως να φθάνει το 16 % ⁽³⁴⁾ εκείνης για την οποία έχει πράγματι χορηγηθεί η ενίσχυση αναδιάρθρωσης,

ii) για άλλα μέτρα τα οποία δεν έχουν τόσο συγκεκριμένους στόχους, η προαναφερθείσα μείωση της παραγωγικής ικανότητας πρέπει συνήθως να φθάνει το 8 % ⁽³⁴⁾ της αξίας παραγωγής των προϊόντων με διαρθρωτικό πλεόνασμα και για τα οποία έχει πράγματι χορηγηθεί ενίσχυση αναδιάρθρωσης.

- (75) Για τον καθορισμό της ύπαρξης δικαιώματος σε ενίσχυση αναδιάρθρωσης και για το ποσό της, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η υποχρέωση τήρησης της κοινοτικής ποσόστωσης και οι σχετικές διατάξεις που ισχύουν στο επίπεδο των μεμονωμένων επιχειρηματιών.

β) ειδική περίπτωση για μικρές γεωργικές επιχειρήσεις (ΜΓΕ)

- (76) Για τους σκοπούς της παρούσας ανακοίνωσης, ως ΜΓΕ νοούνται οι επιχειρήσεις στο γεωργικό τομέα που δεν απασχολούν περισσότερες από δέκα μονάδες ετήσιας εργασίας.

⁽³¹⁾ Περιεκλώντας για τους σκοπούς των παρουσιών κατευθυντήριων γραμμών το σύνολο των φορέων που συμμετέχουν στην παραγωγή ή/και εμπορία των προϊόντων που περιέχονται στο παράρτημα Ι της συνθήκης, περιλαμβανομένου του κλάδου της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας λαμβάνοντας ωστόσο υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά του κλάδου αυτού και τις κοινοτικές διατάξεις που τον διέπουν.

⁽³²⁾ ΕΕ C 100 της 27.3.1997, σ. 12.

⁽³³⁾ ΕΕ L 312 της 20.11.1998, σ. 19.

⁽³⁴⁾ Η ενίσχυση αναδιάρθρωσης που χορηγείται σε ενισχυόμενες περιοχές για τις οποίες χορηγούνται ενισχύσεις, συμπεριλαμβανομένων των μειονεκτικών περιοχών, η απαίτηση για μείωση της παραγωγικής ικανότητας μειώνεται κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες.

(77) Για τις ΜΓΕ, η απαίτηση για αμετάκλητη μείωση ή διακοπή της παραγωγικής ικανότητας μπορεί να θεωρηθεί ότι επιτυγχάνεται στο επίπεδο της σχετικής αγοράς (χωρίς απαραίτητα να ισχύει αποκλειστικά για τους δικαιούχους της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης, ούτε και μόνο για ορισμένους απ' αυτούς). Σε ό,τι αφορά την τήρηση των διατάξεων της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν το σύστημα μείωσης της παραγωγικής ικανότητας που θέλουν να εφαρμόσουν για τις ΜΕ. Σε τέτοιες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη πρέπει, κατά κανόνα, να αποδείξουν ότι:

i) για τα μέτρα που έχουν ως στόχο ειδικότερα προϊόντα ή επιχειρήσεις, στο πλαίσιο του καθεστώτος, θα μειωθεί, στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, η παραγωγική ικανότητα για τα προϊόντα με διαρθρωτικό πλεόνασμα κατά 10 % ⁽³⁴⁾ σε σχέση με εκείνο για το οποίο πράγματι χορηγείται η ενίσχυση αναδιάρθρωσης,

ii) για τα λοιπά μέτρα τα οποία δεν έχουν τόσο συγκεκριμένους στόχους, η μείωση της παραγωγικής ικανότητας πρέπει να φθάσει στο 5 % ⁽³⁴⁾ της αξίας της παραγωγής προϊόντων με διαρθρωτικό πλεόνασμα για τα οποία πράγματι χορηγείται η ενίσχυση αναδιάρθρωσης. Η μείωση αυτή μπορεί να αφορά είτε τα προϊόντα τα οποία πράγματι τυγχάνουν ενίσχυσης αναδιάρθρωσης είτε άλλο προϊόν του παραρτήματος I το οποίο παρουσιάζει διαρθρωτικό πλεόνασμα.

Το κράτος μέλος πρέπει επίσης να αποδείξει ότι η μείωση της παραγωγικής ικανότητας είναι συμπληρωματική σε σχέση με οποιαδήποτε μείωση θα ίσχυε αν δεν υπήρχε η ενίσχυση αναδιάρθρωσης.

(78) Όταν τα μέτρα για τη μείωση της παραγωγικής ικανότητας δεν ισχύουν για το παραγωγικό δυναμικό του δικαιούχου της ενίσχυσης, πρέπει να εφαρμόζονται εντός δύο ετών από την επίτευξη του ορίου που αναφέρεται στα σημεία 79 έως 81.

γ) Ειδικοί όροι για όλες τις επιχειρήσεις του γεωργικού τομέα

(79) Στον τομέα αυτό, ακόμη και πολύ μικρά ποσά ενίσχυσης ενδέχεται να υπάγονται στο πεδίο του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης. Ωστόσο, αναγνωρίζοντας τα πρακτικά προβλήματα που συνδέονται με τη μείωση της παραγωγικής ικανότητας στο επίπεδο της πρωτογενούς γεωργικής παραγωγής (και, εμμέσως, με την μεταποίηση και εμπορία των προϊόντων του παραρτήματος I της συνθήκης), για να εφαρμοσθεί η παρέκκλιση του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, προς το κοινό συμφέρον, η Επιτροπή, εφόσον πληρούνται όλες οι λοιπές προϋποθέσεις, δεν θα επιμένει στις απαιτήσεις μείωσης της παραγωγικής ικανότητας στις εξής περιπτώσεις:

i) για μέτρα που έχουν ως στόχο οποιαδήποτε συγκεκριμένη κατηγορία προϊόντων ή επιχειρήσεων, εφόσον οι αποφάσεις που λαμβάνονται υπέρ όλων των δικαιούχων στη διάρκεια δώδεκα συνεχόμενων μηνών δεν αφορούν, συνολικά, ποσότητα προϊόντων που υπερβαίνει το 3 % της συνολικής ετήσιας ποσότητας της συγκεκριμένης παραγωγής στην εν λόγω χώρα,

ii) για μέτρα τα οποία δεν έχουν συγκεκριμένους στόχους, εφόσον οι αποφάσεις που λαμβάνονται υπέρ όλων των δικαιούχων στη διάρκεια δώδεκα συνεχόμενων μηνών δεν αφορούν, συνολικά, προϊόντα που η αξία τους υπερβαίνει το 1,5 % της συνολικής ετήσιας αξίας της γεωργικής παραγωγής στη συγκεκριμένη χώρα.

(80) Κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου κράτους μέλους, οι γεωγραφικές αναφορές στο σημείο 79 i) και ii) δύνανται, για οποιοδήποτε μέτρο, να γίνουν σε περιφερειακό επίπεδο. Σε κάθε περίπτωση, ο υπολογισμός της παραγωγής μίας χώρας (ή περιφέρειας) πρέπει να βασίζεται στα συνήθη επίπεδα παραγωγής (συνήθως, στον μέσο όρο των τριών δικαιούχων, αυτή πρέπει να αντιπροσωπεύει την παραγωγή των επιχειρήσεών τους πριν ληφθεί η απόφαση για χορήγηση ενίσχυσης.

(81) Σε καμία περίπτωση η απαλλαγή από την υποχρέωση μείωσης της παραγωγικής ικανότητας δεν συνεπάγεται ανοχή των επενδυτικών ενισχύσεων σε δραστηριότητες για τις οποίες ισχύουν περιορισμοί στους επί μέρους κλάδους.

(82) Όταν υπάρχει υπέρβαση των ορίων για απαλλαγή από την υποχρέωση μείωσης της παραγωγικής ικανότητας σύμφωνα με τα στοιχεία 79, 80 και 81:

i) η μείωση της παραγωγικής ικανότητας που πρέπει να επιτευχθεί πρέπει να προσδιορίζεται βάσει της συνολικής ικανότητας για την οποία χορηγείται ενίσχυση, και όχι μόνο για το τμήμα εκείνο που υπερβαίνει τα όρια,

ii) όσον αφορά τους λοιπούς δικαιούχους πλην των ΜΓΕ που έχουν ήδη γίνει δεκτοί για ενίσχυση πριν καλυφθούν τα όρια, η μείωση της παραγωγικής ικανότητας δύναται να επιτευχθεί μέσω μέτρων ανάλογων με εκείνα που προβλέπονται για τις ΜΓΕ στα σημεία 76, 77 και 78).

5.5. ΑΡΧΗ ΤΗΣ «ΕΦΑΠΑΞ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ» (ONE TIME, LAST TIME)

(83) Η αρχή σύμφωνα με την οποία οι ενισχύσεις πρέπει να χορηγούνται μία μόνο φορά ισχύει και για τη γεωργία. Ωστόσο, και κατά παρέκκλιση των σημείων 48 έως 51 και 67, σε ό,τι αφορά τις μεμονωμένες ενισχύσεις και τα καθεστώτα διάσωσης και αναδιάρθρωσης στον τομέα της πρωτο-

γενούς γεωργικής παραγωγής, η περίοδος κατά την οποία δεν μπορούν να χορηγηθούν συμπληρωματικές ενισχύσεις, εκτός εκτάκτων, απρόβλεπτων και ανεξάρτητων από την ίδια την επιχείρηση περιστάσεων, μειώνεται σε πέντε έτη. Οι παρεκκλίσεις από την αρχή αυτή δεν είναι απαραίτητο να κοινοποιούνται μεμονωμένα στην Επιτροπή, εφόσον χορηγούνται σύμφωνα με τους όρους του καθεστώτος που επιτρέπει η Επιτροπή. Οι τροποποιήσεις των καθεστώτων ενισχύσεων διάσωσης και αναδιάρθρωσης που πραγματοποιούνται προκειμένου να ληφθούν υπόψη εξελίξεις της αγοράς οι οποίες δεν είχαν προβλεφθεί κατά την έγκριση αυτών των καθεστώτων από την Επιτροπή θα εξεταστούν κατά περίπτωση.

5.6. ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ

- (84) Όσον αφορά τον έλεγχο και την ετήσια έκθεση στον γεωργικό τομέα, ισχύουν οι διατάξεις των κεφαλαίων 3 και 4 ανωτέρω, εκτός από την υποχρέωση υποβολής καταστάσεων με όλους τους δικαιούχους των καθεστώτων καθώς και ορισμένων πληροφοριών [α] έως ζ) στο σημείο 69] για καθέναν εξ αυτών. Η τελευταία αυτή υποχρέωση δεν ισχύει για τα καθεστώτα υπέρ των ΜΓΕ.

- (85) Σε περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων των σημείων 73 έως 82, η έκθεση πρέπει να περιλαμβάνει και τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) είτε πληροφορίες για την ποσότητα (ή αξία) της παραγωγής η οποία έχει τύχει πράγματι ενίσχυσης αναδιάρθρωσης και για την επιτευχθείσα μείωση της παραγωγικής ικανότητας σύμφωνα με το εν λόγω σημείο·
- β) είτε πληροφορίες που αποδεικνύουν ότι πληρούνται οι όροι για την απαλλαγή από τη μείωση της παραγωγικής ικανότητας σύμφωνα με τα σημεία 79, 80 και 81.

5.7. ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝΙΣΧΥΟΜΕΝΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ

- (86) Για τους σκοπούς των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών, οι ενισχυόμενες περιοχές (βλέπε σημεία 53 και 54) περιλαμβάνουν, όσον αφορά τις επιχειρήσεις του γεωργικού κλάδου, τις μειονεκτούσες περιοχές κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/99 του Συμβουλίου, της 9ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών⁽³⁵⁾.

6. ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 88, ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1

- (87) Η Επιτροπή προτείνει στα κράτη μέλη, με βάση το άρθρο 88 παράγραφος 1 της συνθήκης, τα ακόλουθα κατάλληλα μέτρα σχετικά με τα υφιστάμενα καθεστώτα ενισχύσεων. Η

Επιτροπή προτίθεται να εξαρτά στο μέλλον την έγκριση κάθε καθεστώτος από την τήρηση των κατωτέρω διατάξεων.

6.1. ΑΤΟΜΙΚΗ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΘΕ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ ΓΙΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΕ ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ

- (88) Όταν μια μεγάλη επιχείρηση λαμβάνει ενίσχυση αναδιάρθρωσης που εξετάζεται με βάση τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, η χορήγηση κάθε άλλης επενδυτικής ενίσχυσης κατά τη διάρκεια της αναδιάρθρωσης, ακόμη και στο πλαίσιο ήδη εγκεκριμένου καθεστώτος, ενδέχεται να επηρεάσει την Επιτροπή κατά τον καθορισμό του επιπέδου των επιβαλλόμενων αντισταθμιστικών μέτρων.

- (89) Κατά την διάρκεια της αναδιάρθρωσης της εν λόγω επιχείρησης, κάθε ενίσχυση για την προώθηση επενδύσεων σε πάγια στοιχεία (ανεξάρτητα αν προορίζονται για την περιφερειακή ανάπτυξη, την προστασία του περιβάλλοντος ή για άλλο σκοπό) και εφόσον χορηγούνται μετά τις 30 Ιουνίου 2000 θα πρέπει να κοινοποιείται σε ατομική βάση εκτός εάν η ενίσχυση καλύπτεται από τον ισχύοντα κανόνα de minimis.

6.2. ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΠΟΥ ΧΟΡΗΓΕΙΤΑΙ ΣΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

- (90) Μια μεγάλη επιχείρηση λαμβάνει ενίσχυση αναδιάρθρωσης που εξετάζεται με βάση τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, ο έλεγχος της ορθής εφαρμογής των αποφάσεων της Επιτροπής όσον αφορά τις ενισχύσεις αυτές απαιτεί μεγάλη διαφάνεια ως προς τις επόμενες ενισχύσεις που μπορεί να λάβει η επιχείρηση, ακόμη και στο πλαίσιο καθεστώτος το οποίο έχει ήδη εγκριθεί και ακόμη και αν δεν υπάρχει υποχρέωση ατομικής κοινοποίησης για τις εν λόγω ενισχύσεις σύμφωνα με τα σημεία 88 και 89.

- (91) Από τις 30 Ιουνίου 2000, οι κοινοποιήσεις ενισχύσεων αναδιάρθρωσης σε μεγάλες επιχειρήσεις πρέπει να αναφέρουν, ενημερωτικά, τις άλλες ενισχύσεις, ανεξαρτήτως του είδους τους, που προβλέπονται υπέρ της δικαιούχου επιχείρησης κατά το διάστημα της αναδιάρθρωσης, εκτός αν η ενίσχυση καλύπτεται από τον ισχύοντα κανόνα «de-minimis»⁽³⁶⁾.

- (92) Επίσης, οι εκθέσεις που διαβιβάζονται κατ' εφαρμογή των σημείων 45, 46 και 47 των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών θα πρέπει να αναφέρουν τις άλλες ενισχύσεις που χορηγούνται στον δικαιούχο κατά την αντίστοιχη περίοδο, καθώς και εκείνες που προβλέπεται να χορηγηθούν στη δικαιούχο επιχείρηση κατά το διάστημα της αναδιάρθρωσης, εκτός αν η ενίσχυση καλύπτεται από τον ισχύοντα κανόνα «de-minimis».

- (93) Η Επιτροπή επιφυλάσσεται ως προς το δικαίωμα να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 88 παράγραφος 2 για όλες τις ενισχύσεις, εάν η χορήγηση τους στο πλαίσιο των εγκεκριμένων καθεστώτων ενδέχεται να οδηγήσει σε παράκαμψη των διατάξεων που προβλέπουν οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.

⁽³⁵⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80.

⁽³⁶⁾ ΕΕ C 68 της 6.3.1996, σ. 9.

6.3. ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΩΝ ΚΑΘΕΣΤΩΤΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΔΙΑΣΩΣΗΣ Ή ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΙΣ ΠΑΡΟΥΣΕΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

- (94) Τα κράτη μέλη πρέπει να προσαρμόσουν τα καθεστώτα ενίσχυσεων διάσωσης και αναδιάρθρωσης που εφαρμόζουν και που παραμένουν σε ισχύ μετά τις 30 Ιουνίου 2000 και να τα ευθυγραμμίσουν με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές και ιδίως με τις διατάξεις του κεφαλαίου 4 μετά την ημερομηνία αυτή.
- (95) Για να μπορέσει η Επιτροπή να ελέγξει την προσαρμογή αυτή, τα κράτη μέλη της διαβιβάζουν, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1999, μία κατάσταση με όλα αυτά τα καθεστώτα. Εν συνεχεία, και εν πάση περιπτώσει πριν από τις 30 Ιουνίου 2000, πρέπει να της διαβιβάσουν επαρκή στοιχεία που θα της επιτρέψουν να διαπιστώσει κατά πόσον τροποποιήθηκαν τα εν λόγω καθεστώτα σύμφωνα με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.

7. ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ, ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ, ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ

7.1. ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

- (96) Το σημείο 4.4 των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα ⁽³⁷⁾ τροποποιείται διαγράφοντας το κείμενο που αρχίζει με τις λέξεις «εκτός εάν . . .» μέχρι το τέλος του σημείου 4.4. Σύμφωνα με το κείμενο αυτό, αποκλείεται από το πεδίο του ορισμού της αρχικής επένδυσης, και επομένως από τη δυνατότητα χορήγησης περιφερειακών ενισχύσεων, η εξαγορά μιας εγκατάστασης προβληματικής επιχείρησης. Επομένως, ο αποκλεισμός αυτός δεν ισχύει πλέον. Ωστόσο, επισημαίνεται ότι, σε περίπτωση εξαγοράς εγκατάστασης μιας προβληματικής επιχείρησης, πρέπει να αποδεικνύεται ιδιαίτερα ότι πληρούνται ο όρος που προβλέπει το σημείο 4.5 σύμφωνα με τον οποίο η σχετική πράξη έλαβε χώρα σύμφωνα με τους όρους της αγοράς.

7.2. ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΕΙΑ

- (97) Με την επιφύλαξη των διατάξεων που ακολουθούν, οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές τίθενται σε ισχύ από τη δημοσίευσή τους στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

7.3. ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΜΜΕ

- (98) Οι ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης υπέρ των ΜΜΕ που κοινοποιούνται σε ατομική βάση πριν από τις 30 Απριλίου 2000 θα αξιολογούνται σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές που ισχύουν πριν από την έκδοση του παρόντος κειμένου. Κατά συνέπεια η παράταση των τελευταίων, η οποία κοινοποιήθηκε στα κράτη μέλη και δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* στις 30 Μαρτίου 1999 (βλέπε υποσημείωση 2), ανανεώνεται για τις εν λόγω ενισχύσεις.
- (99) Επισημαίνεται ότι για κάθε καθεστώς πρέπει να ληφθεί το κατάλληλο μέτρο που αναφέρεται στα σημεία 94 και 95, εφόσον το καθεστώς αυτό πρόκειται να παραμείνει σε ισχύ μετά τις 30 Ιουνίου 2000.

7.4. ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΣΕ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

- (100) Με την επιφύλαξη των διατάξεων που ακολουθούν, η Επιτροπή θα εξετάζει κατά πόσον συμβιβάζεται με την κοινή αγορά κάθε ενίσχυση που προορίζεται για τη διάσωση και αναδιάρθρωση μεγάλων επιχειρήσεων με βάση τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές από τη δημοσίευσή τους στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ωστόσο, οι κοινοποιήσεις που καταχωρήθηκαν από την Επιτροπή πριν από την ημερομηνία αυτή θα εξετάζονται με βάση τα κριτήρια που ισχύουν κατά το χρόνο της κοινοποίησης.

7.5. ΜΗ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΘΕΙΣΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

- (101) Η Επιτροπή θα εξετάζει κατά πόσον συμβιβάζεται με την κοινή αγορά κάθε ενίσχυση διάσωσης και αναδιάρθρωσης η οποία χορηγείται χωρίς την άδεια της και, επομένως, κατά παράβαση του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης,
- α) με βάση τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, εάν η ενίσχυση ή μέρος αυτής χορηγήθηκε μετά τη δημοσίευσή τους στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.
- β) με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές που ισχύουν κατά το χρόνο χορήγησης της ενίσχυσης, για όλες τις άλλες περιπτώσεις.

⁽³⁷⁾ ΕΕ C 74 της 10.3.1998, σ. 9.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΕΝΤΥΠΟ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ

I. Στοιχεία που αφορούν την επιχείρηση

- επωνυμία της επιχείρησης,
- νομικό καθεστώς της επιχείρησης,
- τομέας δραστηριότητας, με τον αντίστοιχο κωδικό NACE,
- ονόματα των κυριοτέρων μετόχων και συμμετοχές εκάστου εξ αυτών,
- κατάλογος όλων των συμφωνιών μεταξύ μετόχων (συγκρότηση «σκληρού πυρήνα», δικαίωμα προτίμησης, κ.λπ.),
- αν η επιχείρηση ανήκει σε όμιλο, αντίγραφο πλήρους και ενημερωμένου οργανογράμματος του συνόλου του ομίλου με αναφορά των δεσμών μεταξύ των μελών (κεφάλαιο και δικαιώματα ψήφου),
- αν η επιχείρηση προέκυψε από εξαγορά στοιχείων ενεργητικού κατόπιν εκκαθάρισης ή αναγκαστικής διαχείρισης, να δοθούν τα ανωτέρω στοιχεία για την ή τις εν λόγω εταιρείες,
- προσδιορισμός των κυριοτέρων εγκαταστάσεων παραγωγής σε όλο τον κόσμο, με το απασχολούμενο προσωπικό,
- αν η επιχείρηση εξομοιούται με ΜΜΕ, το κράτος μέλος οφείλει να αποδείξει ότι η επιχείρηση ανταποκρίνεται σε όλα τα κριτήρια του κοινοτικού ορισμού της ΜΜΕ. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος οφείλει να εξηγήσει τον λόγο για τον οποίο η επιχείρηση δεν μπορεί να υπαχθεί σε καθεστώς ενισχύσεων αναδιάρθρωσης για ΜΜΕ (είτε διότι δεν υπάρχει τέτοιο καθεστώς, είτε διότι δεν ανταποκρίνεται στα κριτήρια επιλεξιμότητας),
- αντίγραφο των τριών τελευταίων αποτελεσμάτων χρήσεως, στο μέτρο του δυνατού ή, εν πάση περιπτώσει, του τελευταίου εξ αυτών,
- αντίγραφο, κατά περίπτωση, οποιασδήποτε δικαστικής απόφασης σχετικά με τον διορισμό προσωρινού διαχειριστή ή την έναρξη διαδικασίας ελέγχου.

II. Μελέτες αγοράς

Το κράτος μέλος οφείλει να υποβάλει, για την αγορά ή τις αγορές στις οποίες αναπτύσσει δραστηριότητες η προβληματική επιχείρηση, αντίγραφο μελέτης αγοράς, με την επωνυμία του οργανισμού που την έχει εκπονήσει. Η μελέτη αγοράς πρέπει να περιλαμβάνει:

- ακριβή ορισμό της αγοράς η οποία αποτελεί το αντικείμενο της μελέτης,
- επωνυμία των κυριοτέρων ανταγωνιστών με τα αντίστοιχα μερίδια αγοράς τους σε παγκόσμια, κοινοτική ή εγχώρια κλίμακα, ανάλογα με την περίπτωση,
- εξέλιξη των μεριδίων αγοράς της προβληματικής επιχείρησης κατά τα τελευταία έτη,
- εκτίμηση του συνόλου της «παραγωγικής ικανότητας» και της ζήτησης σε κοινοτική κλίμακα, με εξαγωγή συμπεράσματος κατά πόσον υπάρχει ή μη πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα στην αγορά,
- προοπτικές εξέλιξης, σε κοινοτική κλίμακα, της ζήτησης, του συνόλου της παραγωγικής ικανότητας και των τιμών στη σχετική αγορά για την επόμενη πενταετία.

III. Περιγραφή της ενίσχυσης

- να αποδεικνύεται ότι οι δυσχέρειες της επιχείρησης αφορούν ειδικά αυτήν και δεν προκύπτουν από αυθαίρετη κατανομή των δαπανών στο πλαίσιο ομίλου,
- να διευκρινίζεται αν η επιχείρηση έχει ήδη λάβει ενίσχυση διάσωσης και, στην περίπτωση αυτή, να αναφέρεται η ημερομηνία έγκρισης και να επισυνάπτεται η έγγραφη δέσμευση του κράτους μέλους όσον αφορά την κατάρτιση σχεδίου αναδιάρθρωσης ή εκκαθάρισης,
- να διευκρινίζεται αν η επιχείρηση ή οι θυγατρικές της στις οποίες κατέχει ποσοστό τουλάχιστον 25 % του κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου, έχουν ήδη λάβει ενισχύσεις αναδιάρθρωσης ή ενισχύσεις που εθελοντούντο ως τέτοιες κατά το παρελθόν. Στην περίπτωση αυτή, θα πρέπει να αναφέρονται οι προηγούμενες σχετικές αποφάσεις της Επιτροπής,

- να διευκρινίζεται η μορφή της ενίσχυσης και το συνολικό ποσό του χρηματοοικονομικού πλεονεκτήματος που συνδέεται με την ενίσχυση,
- να διευκρινίζονται τα αντισταθμιστικά μέτρα που προτείνει το κράτος μέλος για την αντιμετώπιση των στρεβλωτικών επιπτώσεων της ενίσχυσης για τους ανταγωνιστές σε κοινοτική κλίμακα,
- να διευκρινίζονται όλες οι ενισχύσεις κάθε είδους που ενδέχεται να λάβει η επιχείρηση πριν από το τέλος της περιόδου αναδιάρθρωσης, εκτός εάν η ενίσχυση καλύπτεται από τον ισχύοντα κανόνα de-minimis

IV. Σχέδιο αναδιάρθρωσης

Το κράτος μέλος πρέπει να υποβάλει ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης σύμφωνα με τα σημεία 29 έως 47, που θα περιλαμβάνει κατ' ελάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

- παρουσίαση των διαφόρων υποθέσεων εξέλιξης της αγοράς, όπως προκύπτουν από τη μελέτη αγοράς,
- ανάλυση των λόγων στους οποίους οφείλονται οι δυσχέρειες της επιχείρησης,
- παρουσίαση της στρατηγικής που προτείνεται για την επιχείρηση για τα επόμενα χρόνια,
- περιγραφή των σχεδιαζόμενων μέτρων αναδιάρθρωσης με το κόστος καθενός απ' αυτά,
- συγκριτική αξιολόγηση των οικονομικών και κοινωνικών συνεπειών που θα έχει, σε τοπικό ή/και εθνικό επίπεδο, η εξαφάνιση της δικαιούχου επιχείρησης και η εκτέλεση του σχεδίου αναδιάρθρωσης,
- χρονοδιάγραμμα εφαρμογής των διαφόρων μέτρων και προθεσμία για την πλήρη εφαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης,
- ακριβής περιγραφή του χρηματοοικονομικών πτυχών της αναδιάρθρωσης:
 - χρησιμοποίηση των διαθέσιμων ιδίων κεφαλαίων,
 - πώληση περιουσιακών στοιχείων ή θυγατρικών για τη χρηματοδότηση της αναδιάρθρωσης,
 - χρηματοοικονομική δέσμευση των διαφόρων ιδιωτών μετόχων και των κυριοτέρων δανειοδοτικών τραπεζικών οργανισμών,
 - ύψος της παρέμβασης του κράτους και απόδειξη της αναγκαιότητας χορήγησης του σχετικού ποσού,
 - ενδεχόμενη χορήγηση επιστρεπτέων προκαταβολών ή προσθήκη ρήτρας βελτίωσης της χρηματοοικονομικής κατάστασης για την επιστροφή της ενίσχυσης·
- πρόβλεψη αποτελεσμάτων χρήσεως για τα πέντε επόμενα χρόνια με εκτίμηση της απόδοσης των ιδίων κεφαλαίων και ανάλυση ευαισθησίας βάσει διαφόρων σεναρίων,
- πρακτικά των συζητήσεων με τις συνδικαλιστικές οργανώσεις της επιχείρησης σχετικά με τη σχεδιαζόμενη αναδιάρθρωση,
- επωνυμία του φορέα ή των φορέων και της ημερομηνίας εκπόνησης του σχεδίου αναδιάρθρωσης.

V. Δέσμευση του κράτους μέλους

Το κράτος μέλος πρέπει να αναλάβει τη δέσμευση να παρέχει, στις εκδόσεις για τις εγκεκριμένες ενισχύσεις αναδιάρθρωσης, κάθε χρήσιμη πληροφορία σχετικά με τις ενισχύσεις κάθε είδους που χορηγούνται στην επιχείρηση που λαμβάνει την ενίσχυση αναδιάρθρωσης, είτε σε πλαίσιο καθεστώτων είτε όχι, καθ' όλη την περίοδο της αναδιάρθρωσης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΕΝΤΥΠΟ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΔΙΑΣΩΣΗΣ

Απαραίτητα στοιχεία σχετικά με την επιχείρηση:

Επωνυμία της επιχείρησης:

Νομικό καθεστώς της επιχείρησης:

Τομέας δραστηριοτήτων της επιχείρησης:

Αριθμός εργαζομένων (σε ενοποιημένη βάση εφόσον είναι αναγκαίο):

Ύψος των εξόδων εκμετάλλευσης και των χρηματοοικονομικών επιβαρύνσεων στο διάστημα των τελευταίων δώδεκα μηνών:

Ανώτατο ποσό του προβλεπόμενου δανείου:

Επωνυμία του δανειοδοτικού οργανισμού:

Δικαιολογητικά του απαιτούνται:

- τελευταία αποτελέσματα χρήσεως με ισολογισμό ή δικαστική απόφαση για κίνηση διαδικασίας ελέγχου στην επιχείρηση σύμφωνα με το εθνικό εταιρικό δίκαιο,
 - δέσμευση του κράτους μέλους να υποβάλει στην Επιτροπή εντός έξι μηνών, κατ' ανώτατο όριο, από την ημερομηνία έγκρισης της ενίσχυσης διάσωσης, σχέδιο αναδιάρθρωσης [ή σχέδιο εκκαθάρισης] ή απόδειξη για την ολοσχερή επιστροφή του δανείου και της ενίσχυσης,
 - σχέδιο για τις κινήσεις ρευστών διαθεσίμων κατά το επόμενο εξάμηνο με αναφορά των ποσών που θα αποτελέσουν αντικείμενο βραχυπρόθεσμων δανείων,
 - αντίγραφο της προσφοράς για τη χορήγηση δανείου στην προβληματική επιχείρηση, (δάνειο συνδεδεμένο με την ενίσχυση διάσωσης), στην οποία θα πρέπει να διευκρινίζονται οι όροι καταβολής των δανειζόμενων ποσών και εξόφλησης,
 - αντίγραφο του σχεδίου εγγύησης για τη λήψη του εν λόγω δανείου, εφόσον προβλέπεται εγγύηση του είδους αυτού.
-

Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 87 και 88 (πρώην άρθρων 92 και 93) της συνθήκης ΕΚ

Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση

(1999/C 288/03)

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 3.9.1999

Κράτος μέλος: Ιταλία

Αριθμός ενίσχυσης: N 119/99

Τίτλος: Μέτρα υπέρ του γαλακτοκομικού τομέα

Στόχος: Διευκόλυνση της προσαρμογής των εκμεταλλεύσεων στις κοινοτικές προδιαγραφές παραγωγής και εμπορίας γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων

Νομική βάση: Articolo 1, paragrafo 2, della legge n. 423 del 2 dicembre 1998 «Interventi strutturali e urgenti nel settore agricolo, agrumicolo e zootecnico»

Προϋπολογισμός: 60 δισεκατ. λιρέττες (30,99 εκατ. EUR)

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης:

- Επενδύσεις σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις: 35 % (75 % στις μειονεκτικές αγροτικές περιοχές)
- Ενισχύσεις για ελέγχους ποιότητας: 70 %
- Επενδύσεις για την μεταποίηση γαλακτοκομικών προϊόντων: 55 % (75 % στις περιφέρειες του στόχου 1)

Διάρκεια: Αόριστη

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 3.9.1999

Κράτος μέλος: Ιταλία (Πεδεμόντιο)

Αριθμός ενίσχυσης: N 376/99

Τίτλος: Πρότυπα για την ανάπτυξη μεθόδων βιολογικής γεωργικής παραγωγής

Στόχος: Ανάπτυξη βιολογικής γεωργικής παραγωγής

Νομική βάση: Disegno di legge regionale n. 297 «Norme per lo sviluppo dell'agricoltura biologica»

Προϋπολογισμός: Ακαθόριστος

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: Ποσοστό 80 % για τις διαχειριστικές δαπάνες οργάνωσης παραγωγών που χρησιμοποιούν βιολογικές μεθόδους

Διάρκεια: Αόριστη

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 3.9.1999

Κράτος μέλος: Ιταλία

Αριθμός ενίσχυσης: N 128/99

Τίτλος: Επέκταση των μέσων που προβλέπονται για τον κατόπιν διαπραγματεύσεων προγραμματισμό στους τομείς της γεωργίας και της αλιείας

Στόχος: Ένταξη του γεωργικού και αλιευτικού τομέα στα τομικά μέτρα προώθησης της απασχόλησης

Νομική βάση:

- Articolo 10, comma 1, del decreto legislativo 30 aprile 1998 n. 173
- Deliberazione CIPE 11 novembre 1998, n. 127
- Progetto de decreto del ministero del Tesoro, del bilancio e della programmazione economica recante le modalità di attuazione degli strumenti della programmazione negoziata, in attuazione al punto 2 A) della Deliberazione CIPE 11 novembre 1998, n. 127

Προϋπολογισμός: Μη καθορισμένος

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: Μεταβλητή ανάλογα με τη φύση των μέτρων

Διάρκεια: Αόριστη

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 3.9.1999

Κράτος μέλος: Πορτογαλία

Αριθμός ενίσχυσης: N 424/99

Τίτλος: Ενίσχυση για την αποθεματοποίηση γεωμήλων και άνοιγμα πίστωσης για την αγορά γεωμήλων κατανάλωσης

Στόχος: Σταθεροποίηση της αγοράς γεωμήλων στην Πορτογαλία

Νομική βάση:

- Projecto de Despacho conjunto do Ministro das Finanças e do Ministro da Agricultura
- Projecto de Decreto-lei que cria uma linha de crédito para financiamento da aquisição de batata de consumo

Προϋπολογισμός:

- Ιδιωτική αποθεματοποίηση: 80 εκατ. PTE (0,399 εκατ. EUR)
- Άνοιγμα πίστωσης: 4 δισεκατομμύρια PTE (19,95 εκατ. EUR)

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης:

- Ιδιωτική αποθεματοποίηση: 8 PTE/kg (39,9 EUR/t)
- Άνοιγμα πίστωσης: 30 PTE/kg (149,64 EUR/t)

Διάρκεια: Τέσσερις μήνες από την έκδοση του νόμου

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 87 και 88 (πρώην άρθρων 92 και 93) της συνθήκης ΕΚ

Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση

(1999/C 288/04)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 6.7.1999

Κράτος μέλος: Ισπανία (Καταλονία)

Αριθμός ενίσχυσης: N 154/99

Τίτλος: Παράταση του καθεστώτος N 862/95 — Μέτρα υπέρ της επεξεργασίας των βιομηχανικών αποβλήτων

Στόχος: Ενθάρρυνση των επενδύσεων με σκοπό την βελτίωση του περιβάλλοντος· να ενθαρρυνθεί η κατάρτιση οικολογικών ισολογισμών

Νομική βάση: Decisión de la Generalitat de Cataluña

Προϋπολογισμός: 400 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες (2,5 εκατομμύρια ευρώ) ετησίως

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης:

- 15 % ακαθάριστο για την προσαρμογή στα υποχρεωτικά πρότυπα
- 30 % ακαθάριστο για την υπέρβαση των υποχρεωτικών προτύπων
- 40 % ακαθάριστο για τις ενισχύσεις «soft» (80 % για τον οικολογικό ισολογισμό του οποίου το κόστος είναι κατώτερο των 3 005 ευρώ)
- Επιδότηση επιτοκίου 10 % για τις ΜΜΕ

Διάρκεια: 2000 έως 2004

Άλλες πληροφορίες: Ετήσια έκθεση· κοινοποίηση των αναχρηματοδοτήσεων και των τροποποιήσεων

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 20.7.1999

Κράτος μέλος: Βέλγιο

Αριθμός ενίσχυσης: N 644/98

Τίτλος: «Vlamivorm»

Στόχος: Να ενθαρρυνθεί η ανάληψη ενεργειών κατάρτισης

Νομική βάση: Het decreet houdende een vermindering van de onroerende voorheffing ter stimulering van tewerkstellingsbevorderende investeringen in vorming

Προϋπολογισμός: 74 εκατομμύρια ευρώ

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: Για μικρές εταιρείες η επιχορήγηση περιορίζεται σε 620 ευρώ ανά απασχολούμενο. Στις άλλες περιπτώσεις η επιχορήγηση ανέρχεται σε 248 ευρώ ανά απασχολούμενο. Εάν δημιουργήθηκαν πρόσθετες θέσεις απασχόλησης το 1998 — τα ποσά αυτά προσαυξάνονται κατά 124 ευρώ, ή 248 ευρώ εφόσον αφορούν θέση εργασίας που προορίζεται για ανειδίκευτους μακροχρόνιους άνεργους

Διάρκεια: 1999

Άλλες πληροφορίες: Υποβολή ετήσιας έκθεσης

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 20.7.1999

Κράτος μέλος: Κάτω Χώρες

Αριθμός ενίσχυσης: N 600/98

Τίτλος: Πρόγραμμα E&A στον τομέα της βιώσιμης ενέργειας

Στόχος: Να προωθηθεί η βιομηχανική έρευνα στον τομέα της βιώσιμης ενέργειας καθώς και η συνεργασία μεταξύ της γνωσιακής υποδομής και της βιομηχανίας

Νομική βάση: Kaderwet EZ-subsidies

Προϋπολογισμός: 15 εκατομμύρια ολλανδικά φιορίνα (περίπου 6,7 εκατομμύρια ευρώ)

Διάρκεια: 1999 έως 2002

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 22.7.1999

Κράτος μέλος: Ισπανία (Αραγονία)

Αριθμός ενίσχυσης: N 340/99

Τίτλος: Ενισχύσεις για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης μέσω της αναδιευθέτησης του χρόνου εργασίας — Αραγονία

Στόχος: Δημιουργία θέσεων απασχόλησης στην Αραγονία μετά από την αναδιευθέτηση του χρόνου εργασίας

Νομική βάση: Decreto del Gobierno de Aragón sobre medidas incentivadoras a la creación de empleo como consecuencia de la reordenación del tiempo de trabajo

Προϋπολογισμός: 20 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες (120 202,42 ευρώ) για το 1999

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: 500 000 ισπανικές πεσέτες (3 005 ευρώ) ανά άνεργο που προσλαμβάνεται με πλήρη απασχόληση και με σύμβαση απεριόριστου χρόνου. 200 000 ισπανικές πεσέτες (1 202 ευρώ) όταν πρόκειται για άτομα ηλικίας μεγαλύτερης των 40 ετών, γυναίκες, άτομα με ειδικές ανάγκες, μακροχρόνιους άνεργους ή ανειδίκευτους νέους

Διάρκεια: Απροσδιόριστη

Άλλες πληροφορίες: Ετήσια έκθεση

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 1.9.1999

Κράτος μέλος: Αυστρία (Carinthia)

Αριθμός ενίσχυσης: N 249/99

Τίτλος: Ταμείο οικονομικής ανάπτυξης — Carinthia

Στόχος: Στήριξη της περιφερειακής οικονομικής ανάπτυξης

Νομική βάση: Kärntner Wirtschaftsförderungsfondsgesetz

Προϋπολογισμός: Περίπου 23 εκατομμύρια ευρώ ετησίως

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: Επενδυτική ενίσχυση: 15 %/7,5 % για ΜΜΕ και ανάλογα με το χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων

Διάρκεια: 1.1.2000 έως 31.12.2006

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 1.9.1999

Κράτος μέλος: Ισπανία

Αριθμός ενίσχυσης: N 393/99

Τίτλος: Τεχνολογικό σχέδιο εργαλειομηχανών

Στόχος: Ενισχύσεις για την έρευνα και ανάπτυξη

Νομική βάση: Orden Ministerial

Προϋπολογισμός: 13,060 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες (78,492 εκατομμύρια ευρώ)

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης:

- 75 % για τις μελέτες τεχνικής βιωσιμότητας πριν από τις δραστηριότητες βιομηχανικής έρευνας
- 50 % για τις μελέτες τεχνικής βιωσιμότητας πριν από τις προανταγωνιστικές δραστηριότητες
- 50 % για τα σχέδια βιομηχανικής έρευνας και 25 % για τις δραστηριότητες προανταγωνιστικής ανάπτυξης
- Πριμοδότηση 10 % για τις ΜΜΕ, 10 % για τις επιλέξιμες περιοχές του άρθρου 87 παράγραφος 3 σημείο α) και 5 % για τις επιλέξιμες περιοχές του άρθρου 87 παράγραφος 3 σημείο γ)

Διάρκεια: 1999 έως 2003

Άλλες πληροφορίες: Ετήσια έκθεση

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 87 και 88 (πρώην άρθρων 92 και 93) της συνθήκης ΕΚ

Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση

(1999/C 288/05)

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης:	7.9.1999
Κράτος μέλος:	Βέλγιο
Αριθμός ενίσχυσης:	N 499/99
Τίτλος:	Μέτρα υπέρ των παραγωγών που επλήγησαν από την κρίση της διοξίνης
Στόχος:	Στήριξη του κτηνοτροφικού κλάδου που επλήγη από την κρίση της διοξίνης
Νομική βάση:	Πρωτόκολλο μεταξύ του βελγικού κράτους και της Ενώσεως Βελγικών Τραπεζών
Προϋπολογισμός:	25 δισεκατομμύρια βελγικά φράγκα (περίπου 619 εκατομμύρια ευρώ)
Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης:	Μέγιστη ένταση της ενίσχυσης: ποσοστό 10,2 % του ποσού των δανείων
Διάρκεια:	Οκταετής
Άλλες πληροφορίες:	— Διαβίβαση εθνικών διατάξεων για την υλοποίηση — Διαβίβαση ετήσιας έκθεσης σχετικά με την εκτέλεση του μέτρου

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 87 και 88 (πρώην άρθρων 92 και 93) της συνθήκης ΕΚ

Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση

(1999/C 288/06)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 17.3.1999

Κράτος μέλος: Ιταλία (Λομβαρδία)

Αριθμός ενίσχυσης: N 648/98

Τίτλος: Ενισχύσεις διάσωσης υπό μορφή κρατικής εγγύησης για την παροχή τραπεζικών δανείων στην Enterprise SpA, η οποία βρίσκεται υπό καθεστώς «έκτακτης διαχείρισης»

Στόχος: Να παρασχεθεί στην εταιρεία η δυνατότητα να συνεχίσει και να ολοκληρώσει τις δραστηριότητές της και να εισπράξει τα οφειλόμενα ποσά από τις λιβυκές αρχές (κατασκευαστικός τομέας)

Νομική βάση: Legge 3.4.1979 n. 95

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: 32,250 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες (16,7 εκατομμύρια ευρώ)

Διάρκεια: Έξι μήνες

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 26.5.1999

Κράτος μέλος: Ιταλία

Αριθμός ενίσχυσης: N 180/99

Τίτλος: Καθεστώς ενισχύσεων στη ναυπηγική βιομηχανία για την περίοδο 1999-2003

Στόχος: Ναυπηγική βιομηχανία

Νομική βάση: Disegno di legge recante misure di sostegno all'industria cantieristica navale e armatoriale e alla ricerca applicata nel settore navale

Προϋπολογισμός: Προϋπολογισμός 1999: 44 000 εκατομμύρια ιταλικές λίρες (22 724 103 ευρώ)

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: Σύμφωνα με τον κανονισμό ΕΚ 1540/98 του Συμβουλίου

Διάρκεια: 1999 έως 2003

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 21.4.1999

Κράτος μέλος: Ισπανία (Ναβάρρα)

Αριθμός ενίσχυσης: N 94/99

Τίτλος: Ενίσχυση υπέρ της Rockwool Peninsular SA, Ισπανία (Ναβάρρα)

Στόχος: Ενίσχυση για την επένδυση και τη δημιουργία θέσεων αποσχόλησης (ορυκτοβάμβακας)

Νομική βάση: Decreto Foral n° 1/1982 de 16 de septiembre de 1982

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: 13,2 % ΚΙΕ

Διάρκεια: Δύο χρόνια

Άλλες πληροφορίες: Υποβολή ετήσιας έκθεσης επί δύο έτη

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 25.8.1999

Κράτος μέλος: Γαλλία

Αριθμός ενίσχυσης: N 276/99

Τίτλος: Πρόγραμμα Eurimus — Eureka 1884

Στόχος: Στήριξη των σχεδίων ευρωπαϊκής συνεργασίας σε θέματα έρευνας και ανάπτυξης στον τομέα των μικροσυστημάτων

Νομική βάση: Régime filière électronique

Προϋπολογισμός: 54 εκατομμύρια ευρώ

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: Έως 50 % κατ' ανώτατο όριο

Διάρκεια: Έως το Σεπτέμβριο 2003

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 25.8.1999

Κράτος μέλος: Γερμανία (Βαυαρία)

Αριθμός ενίσχυσης: N 343/99

Τίτλος: Βαυαρικό πρόγραμμα δανειοδοτήσεων για ΜΜΕ

Στόχος: Ενίσχυση των επενδύσεων των ΜΜΕ

Νομική βάση: Richtlinie zur Durchführung des Bayerischen Kreditprogramms für die Förderung des Mittelstandes in Verbindung mit allgemeinen haushaltrechtlichen Bestimmungen

Προϋπολογισμός: 1999 και 2000: 80 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα ετησίως (40 εκατομμύρια ευρώ) (+ 9 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα στο πλαίσιο του ΕΤΠΑ)

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: 15 % για μικρές επιχειρήσεις κατ' ανώτατο όριο, 7,5 % για μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεις κατ' ανώτατο όριο

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 25.8.1999

Κράτος μέλος: Αυστρία

Αριθμός ενίσχυσης: N 367/99

Τίτλος: ERP-πρόγραμμα στον τομέα του τουρισμού

Στόχος: Προώθηση των επενδύσεων στον τουριστικό τομέα

Νομική βάση: Richtlinien für das ERP-Tourismus-Programm; ERP-Fonds-Gesetz

Προϋπολογισμός: Ισοδύναμο επιχορήγησης σε ρευστά διαθέσιμα: 60 εκατομμύρια αυστριακά σελίνια (4,36 εκατομμύρια ευρώ) ετησίως

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: Η ένταση δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υπερβεί το 15 % ακαθάριστο για μικρές επιχειρήσεις και το 7,5 % για μεγάλες και μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεις, ενώ στις ενισχυόμενες περιοχές η ένταση δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τα αποδεκτά ανώτατα όρια ενισχύσεων για την Αυστρία

Διάρκεια: Απεριόριστη

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 1.9.1999

Κράτος μέλος: Δανία

Αριθμός ενίσχυσης: N 331/99

Τίτλος: Αποζημίωση για τις απώλειες των επιχειρήσεων λόγω της καταπολέμησης των ασθενειών στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας

Στόχος: Εξασφάλιση της υγείας των οικοσυστημάτων ζώων και προστασία της υγείας των προσώπων με τη θέσπιση μέτρων πρόληψης, εποπτείας και ελέγχου και καταπολέμησης των ασθενειών των οικοσυστημάτων, κατά των ζωνοδόσων και κατά των μολυσματικών παραγόντων στα ζώα, στη διατροφή των ζώων καθώς και στα προϊόντα με βάση τα ζώα

Νομική βάση: Lov om sygdomme og infektioner hos dyr

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: Στο πλαίσιο της τήρησης των κατευθυντήριων γραμμών για την εξέταση κρατικών ενισχύσεων στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, που δημοσιεύτηκαν στην ΕΕ C 100 της 27.3.1997 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2468/98

Διάρκεια: Απροσδιόριστη

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 7.9.1999

Κράτος μέλος: Ισπανία (Καταλονία)

Αριθμός ενίσχυσης: N 263/B/99

Τίτλος: Ενισχύσεις για την απόκτηση πιστοποίησης ISO 9000

Στόχος: Να διευκολυνθεί η πιστοποίηση των ΜΜΕ του αλιευτικού τομέα σύμφωνα με τις προδιαγραφές ISO 9000

Νομική βάση: Resolución de 6 de marzo de 1998 por la que se aprueban las bases para la concesión de ayudas para la obtención de la certificación ISO 9000

Προϋπολογισμός: 100 εκατομμύρια πεσέτες (600 000 ευρώ) ετησίως

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: 30 % των δαπανών

Διάρκεια: Αόριστη

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

Πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, σχετικά με την ενίσχυση/το μέτρο C 40/99 (πρώην NN 178/97) — Βέλγιο — υπέρ της επιχείρησης Verlipack (Βαλλονία)

(1999/C 288/07)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Με επιστολή της 1ης Ιουλίου 1999 που αναδημοσιεύεται στην αυθεντική γλώσσα του κειμένου της επιστολής, στις σελίδες που ακολουθούν την παρούσα περίληψη, η Επιτροπή κοινοποίησε στο Βέλγιο την απόφασή της να κινηθεί τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ σχετικά με την προαναφερθείσα ενίσχυση/το προαναφερθέν μέτρο.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους μέσα σε ένα μήνα από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας περίληψης και της επιστολής που ακολουθεί, στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού
Διεύθυνση κρατικών ενισχύσεων
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Βρυξέλλες
Φαξ (32-2) 296 98 16.

Οι παρατηρήσεις αυτές θα κοινοποιηθούν στο Βέλγιο. Το απόρρητο της τουτότητας του ενδιαφερόμενου μέρους που υποβάλει τις παρατηρήσεις μπορεί να ζητηθεί γραπτώς, με μνεία των σχετικών λόγων.

Στις 16 Σεπτεμβρίου 1998 ⁽¹⁾, η Επιτροπή αποφάσισε να μην διατυπώσει αντιρρήσεις όσον αφορά την εισφορά κεφαλαίου ύψους 8 676 273,37 ευρώ (350 εκατομμύρια βελγικά φράγκα) της περιφέρειας της Βαλλονίας υπέρ της Verlipack σύμφωνα με το άρθρο 87 και επόμενα της συνθήκης ΕΚ.

Το συμπέρασμα αυτό στηριζόταν στις πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από το Βέλγιο, σύμφωνα με τις οποίες η συμπεριφορά της περιφέρειας της Βαλλονίας όταν προέβη στην εισφορά κεφαλαίου αντιστοιχούσε σε εκείνη ενός φορέα εισφοράς κεφαλαίου επιχειρηματικού κινδύνου υπό τις συνθήκες συνθήκες μιας οικονομίας της αγοράς και σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις εισφορές κεφαλαίου που πραγματοποιούνται από το κράτος ⁽²⁾. Εν προκειμένω, η συνοδευτική πλειοψηφική συνεισφορά ύψους 12 766 516,53 ευρώ (515 εκατομμύρια βελγικά φράγκα) εκ μέρους του ομίλου Heye-Glas στο κεφάλαιο της Verlipack αποδείκνυε ότι υπήρχαν προοπτικές για την μελλοντική αποδοτικότητα και τη βιωσιμότητα της επιχείρησης αυτής.

Δημοσιεύματα του τύπου (ιδίως της Financiële Economische Tijd, της 20ής Οκτωβρίου 1998) και διάφορες καταγγελίες, επέστησαν την προσοχή της Επιτροπής σε συμπληρωματικές ενισχύσεις, και συγκεκριμένα τη χορήγηση, εκ μέρους της SRIW ⁽³⁾ δύο δανείων ύψους 6 197 338,12 ευρώ έκαστο (250 εκατομμύρια βελγικά φράγκα) υπέρ της Heye προκειμένου να χρηματοδοτήσει την εισφορά κεφαλαίου προς την Verlipack.

Το Βέλγιο, ανταποκρινόμενο σε σχετικά αιτήματα της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 1998, και της 13ης Ιανουαρίου και της 12ης Φεβρουαρίου 1999, επιβεβαίωσε τη χορήγηση των δύο αυτών δανείων με επιστολή της 25ης Φεβρουαρίου 1999.

Με επιστολές της, της 14ης Δεκεμβρίου 1998 και της 23ης Μαρτίου 1999, η Επιτροπή έδωσε στο Βέλγιο τη δυνατότητα να υπο-

βάλει τις παρατηρήσεις του στην περίπτωση που η απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 1998 στηριζόταν σε ανακριβείς πληροφορίες που διαβιβάσθηκαν κατά τη διάρκεια της έρευνάς της.

Εξάλλου, η αίτηση για κήρυξη σε πτώχευση και η κήρυξη της πτώχευσης των εταιρειών του ομίλου Verlipack τον Ιανουάριο του 1999, διέψευσαν τις πολύ θετικές προβλέψεις σχετικά με τις προοπτικές της επιχείρησης που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της τεχνικής, χρηματοδοτικής και διαχειριστικής συμφωνίας που είχε συναφθεί με τον γερμανικό όμιλο παραγωγής υάλου Heye-Glas.

Εντούτοις, λαμβάνοντας υπόψη την απουσία πληροφοριών καθοριστικής σημασίας για την απόφασή της, η Επιτροπή οφείλει να διατυπώσει αμφιβολίες όσον αφορά την ακρίβεια και την αξιοπιστία των πληροφοριών που χορηγήθηκαν στην Επιτροπή, γεγονός που θα μπορούσε να οδηγήσει στην ανάκληση της απόφασής της.

Η Επιτροπή εκφράζει ιδίως σοβαρές αμφιβολίες όσον αφορά την τήρηση, εκ μέρους της περιφέρειας της Βαλλονίας, της αρχής του ιδιώτη επενδυτή που ενεργεί σύμφωνα με τις συνήθεις συνθήκες μιας οικονομίας της αγοράς.

Πράγματι, κατά την ανακεφαλαιοποίηση της Verlipack, ο όμιλος Heye έκανε χρήση δημοσίων πόρων που κάλυπταν το σύνολο σχεδόν της εισφοράς κεφαλαίου του εν λόγω ομίλου προς τη Verlipack. Σε κάθε περίπτωση, ένας ιδιώτης επενδυτής δεν θα προέβαινε όπως έπραξε η περιφέρεια της Βαλλονίας, αφενός σε ανάληψη συμμετοχής στο κεφάλαιο σε ποσοστό 25,35 % και αφετέρου τη χορήγηση δανείου ύψους 12 394 676,24 ευρώ (500 εκατομμύρια βελγικά φράγκα) στον όμιλο Heye για τη χρηματοδότηση της πλειοψηφικής συμμετοχής του στο κεφάλαιο της Verlipack.

Πλην όμως, εάν δεν υπήρξε εισφορά ιδιωτικών κεφαλαίων, η εισφορά κεφαλαίου των αρχών της Βαλλονίας δεν μπορεί πλέον να θεωρηθεί ότι αντιστοιχεί σε εισφορά κεφαλαίου ενός μετόχου του ιδιωτικού τομέα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 29 της 4.2.1999, σ. 13.

⁽²⁾ Δελτίο ΕΚ 9-1984.

⁽³⁾ Société Régionale d'Investissement de Wallonie.

Σύμφωνα με τις δύο συμφωνίες σχετικά με το ομολογιακό δάνειο και το δάνειο, τα κεφάλαια που συγκεντρώθηκαν διατέθηκαν για την αναخرηματοδότηση των βιομηχανικών εταιρειών του ομίλου Verlipack που βρίσκονται στη Βαλλονία. Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι ο όμιλος Heye δεν θέλησε να δεσμεύσει δικά του κεφάλαια. Παρατηρεί εξάλλου ότι ένας επενδυτής δεν θα είχε χορηγήσει δάνειο επιχειρηματικού κινδύνου σε μια επιχείρηση για τη βιωσιμότητα της οποίας προφανώς δεν είχε πεισθεί ο όμιλος Heye. Τέλος, η Επιτροπή συμπεραίνει ότι τόσο κατά τη χορήγηση των δύο δανείων όσο και κατά την εισφορά νέου κεφαλαίου στη Verlipack, οι αρχές της Βαλονίας δεν συμπεριφέρθηκαν όπως ένας ιδιώτης επενδυτής που ενεργεί κάτω από συνθήκες συνθήκες μιας οικονομίας της αγοράς ο οποίος θα θεωρούσε ότι οι προϋποθέσεις ήταν ικανοποιητικές για την εισφορά ιδίων κεφαλαίων προς την Verlipack.

Συνεπώς, η χορήγηση των δύο δανείων συνιστά ενίσχυση η οποία θεωρείται παράνομη.

Η Επιτροπή εξέτασε το συμβιβασμό των ενισχύσεων σύμφωνα με την παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 σημείο γ) της συνθήκης. Στο πλαίσιο αυτό, εξέτασε τη δυνατότητα εφαρμογής της παρέκκλισης με βάση τα πλαίσια και τις κατευθυντήριες γραμμές μέσω των οποίων η Επιτροπή κατέστησε γνωστή κατά τρόπο διαφανή την ερμηνεία που δίνει στην εν λόγω παρέκκλιση.

Μετά την εν λόγω εξέταση, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι ενισχύσεις υπέρ της Verlipack δεν μπορούν να εγκριθούν σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων⁽⁴⁾. Εξάλλου, σύμφωνα με τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, οι ενισχύσεις αυτές δεν μπορούν να θεωρηθούν ως ενισχύσεις που προορίζονται για τη διεκόνιση της ανάπτυξης ορισμένων δραστηριοτήτων ή ορισμένων οικονομικών περιφερειών. Στην αγορά υάλου συσκευασίας στην οποία η Verlipack ασκεί δραστηριότητες, πραγματοποιούνται ενδοκοινοτικές συναλλαγές και υφίσταται ανταγωνισμός όσον αφορά τις συναλλαγές αυτές. Επιπλέον, σύμφωνα με τις δηλώσεις των ιδυνόντων της Verlipack, η αίτηση για κήρυξη σε πτώχευση αποτελεί συνέπεια της πτώσης των τιμών που οφείλεται σε υπερβάλλουσα παραγωγική ικανότητα υάλου στην αγορά της κεντρικής Ευρώπης. Τέλος, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από τις αρχές της Βαλονίας είναι πιθανό να μεταβάλουν τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο προς το κοινό συμφέρον.

Στο στάδιο αυτό, η Επιτροπή δεν διαθέτει στοιχεία που θα της επέτρεπαν να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι πληρούνται οι όροι για την εφαρμογή της παρέκκλισης που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) όσον αφορά τις ενισχύσεις αυτές. Συνεπώς, η Επιτροπή αποφάσισε να εκκινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, όσον αφορά τις λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου 88 της συνθήκης ΕΚ⁽⁵⁾.

Σύμφωνα με το άρθρο 14 του προαναφερθέντος κανονισμού, μπορεί να ζητηθεί η επιστροφή της παράνομης ενίσχυσης από την αποδέκτρια επιχείρηση.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 368 της 23.12.1994, σ. 12.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

Κείμενο της επιστολής

„1. INLEIDING

Op 16 september 1998 besloot de Commissie geen bezwaar te maken tegen de maatregelen van het Waals Gewest ten gunste van Verlipack⁽⁶⁾, na deze maatregelen aan de artikelen 87 en volgende van het EG-Verdrag en artikel 61 van de EER-Overeenkomst te hebben getoetst.

De inbreng door de overheid van 200 miljoen BEF kapitaal in de Holding Verlipack II⁽⁷⁾ met 150 miljoen BEF verhoogd door omzetting van een door de Waalse autoriteiten toegekende participatielening⁽⁸⁾ werd als verenigbaar met de richtsnoeren inzake kapitaalbreng door de overheid in ondernemingen⁽⁹⁾ beschouwd. Volgens de Belgische autoriteiten vond de inbreng van overheidskapitaal plaats in samenhang met de inbreng van 500 miljoen BEF privékapitaal door de groep Heye-Glas bij de verhoging van het kapitaal van de Holding Verlipack⁽¹⁰⁾ op 11 april 1997. De deelneming van de overheid in het kapitaal was dus een minderheidsdeelneming ten opzichte van de deelneming van de particuliere investeerder.

De Commissie hield ook rekening met het feit dat de maatregelen van het Waals Gewest werden genomen op grond van gunstige vooruitzichten op termijn die, zoals door de deelneming van de particuliere investeerder werd bewezen, lieten verwachten dat Verlipack levensvatbaar zou zijn. Tenslotte achtte de Commissie de overheidsmaatregelen in overeenstemming met het gedrag van een particuliere investeerder onder normale markteconomische omstandigheden.

Volgens persberichten die vanaf eind oktober 1998 verschenen, zou Verlipack echter in 1998 een structureel verlies van 715 miljoen BEF lijden. Bovendien werd gesteld dat het bij het bedrag van 500 miljoen BEF dat door de groep Heye in de Holding Verlipack I werd ingebracht, in werkelijkheid om middelen ging die in de vorm van twee obligatieleningen van elk 250 miljoen BEF van het Waals Gewest, meer bepaald van de SRIW⁽¹¹⁾ afkomstig waren.

De Commissie ontving ook verschillende klachten waarin haar aandacht op dezelfde informatie werd gevestigd en waarin haar werd gevraagd de zaak in het licht van de nieuwe elementen opnieuw te onderzoeken.

Op 14 december 1998 verzocht de Commissie de Belgische autoriteiten om opheldering. Bij brief van 23 december 1998 verzocht de Belgische regering haar een antwoordtermijn toe te kennen; dit verzoek werd op 6 januari 1999 ingewilligd.

⁽⁶⁾ PB C 29 van 4.2.1999, blz. 13.

⁽⁷⁾ Opgericht op 11.4.1997.

⁽⁸⁾ Toegekend op 7.4.1997.

⁽⁹⁾ EG-Bulletin 9-1984.

⁽¹⁰⁾ Opgericht op 24.1.1997.

⁽¹¹⁾ Société Régionale d'Investissement de Wallonie, een naamloze vennootschap van openbaar nut.

Op 13 januari 1999, na de stopzetting van de activiteiten van de fabriek te Mol (Vlaanderen) en de op 7 januari 1999 aangekondigde indiening van een aanvraag om een gerechtelijk akkoord voor de fabrieken te Jumet en Ghlin (Wallonië), werd een nieuw verzoek om inlichtingen betreffende de evolutie van Verlipack tot de Belgische autoriteiten gericht, waarin deze er enerzijds aan werden herinnerd dat zij alle door de Commissie bij brief van 23 december 1998 gevraagde inlichtingen dienden te verstrekken, en zij er anderzijds op werden geattendeerd dat de Commissie ten aanzien van nieuwe overheidsmaatregelen ten gunste van Verlipack een restrictief standpunt zou kunnen innemen.

De Rechtbank van koophandel van Turnhout sprak op 11 januari 1999 het faillissement van de vestiging van Verlipack te Mol (Vlaanderen) uit, terwijl het Tribunal de commerce van Mons op 18 januari 1999 het faillissement van de zes vennootschappen van de glasgroep Verlipack (de vestigingen te Ghlin en Jumet — Wallonië —, Verlipack Belgium, Verlipack Engineering, Verlimo en Imcourlease) uitsprak.

Bij brief van 28 januari 1999 verzocht de Belgische regering haar een bijkomende antwoordtermijn van 15 dagen toe te kennen; dit verzoek werd op 2 februari 1999 door de Commissie ingewilligd.

Bij brief van 4 februari 1999, ingeschreven op 9 februari 1999, lieten de Belgische autoriteiten weten dat het Waals Gewest, „met name rekening houdend met het laatste besluit van de Europese Commissie”, niet voornemens was de periode van het gerechtelijk akkoord te financieren. Bij brief van 16 maart 1999, ingeschreven op 18 maart 1999, bevestigde de Belgische regering in antwoord op de brief van de Commissie van 12 februari 1999 dat het Vlaams Gewest niet voornemens was maatregelen ten gunste van de vestiging te Mol te nemen.

Bij brief van 25 februari 1999, ingeschreven op 1 maart 1999, verstrekten de Belgische autoriteiten de gevraagde aanvullende inlichtingen. De Commissie zag zich op grond van die inlichtingen genoodzaakt het geheel van de in 1997 door het Waals Gewest ten gunste van Verlipack genomen maatregelen opnieuw te onderzoeken.

2. DE BEGUNSTIGDE

SA Verlipack was, totdat zij op 18 januari 1999 failliet werd verklaard, de grootste Belgische producent van hol verpakkingsglas, met een marktaandeel van 20 % in België en van 2 % in de Europese Unie en met 735 werknemers in haar fabrieken te Ghlin en Jumet (Wallonië) en te Mol (Vlaanderen). De naamlose vennootschappen Verlipack-Ghlin, Verlipack-Jumet en Verlipack Mol werden in 1985 opgericht in het kader van de door de Commissie goedgekeurde herstructurering van de holglassector⁽¹²⁾; de Nationale Maatschappij voor de herstructurering van

de nationale sectoren nam een participatie van 49 % in deze vennootschappen. De twee Waalse productievestigingen van Verlipack (Jumet en Ghlin) zijn gelegen in een steungebied in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), EG-Verdrag, waarvoor een reeds door de Commissie goedgekeurde regionale steunregeling geldt⁽¹³⁾.

In 1989 verwierf het Waals Gewest overeenkomstig de bijzondere wet van 16 januari 1989 de aandelen zonder stemrecht van de vestigingen te Ghlin en Jumet, terwijl de aandelen van de vestiging te Mol aan het Vlaams Gewest werden overgedragen. Ten gevolge van verschillende kapitaalverhogingen door de particuliere aandeelhouder (Imcopack Wallonie en Imcopack Vlaanderen) verminderde nadien de overheidsdeelneming. Tenslotte verkocht het Waals Gewest in december 1996 zijn aandelen van de twee Waalse vestigingen, waarvan de waarde op 113 712 000 BEF werd geraamd, aan de groep Beaulieu.

In september 1996 sloot de Duitse industriegroep Heye-Glas een overeenkomst inzake technische bijstand met de groep Verlipack. Deze overeenkomst werd nadien, op 11 april 1997, tot bijstand op het gebied van het management en financiële bijstand uitgebreid. Op laatstgenoemde datum nam de glasgroep Heye in het kader van een kapitaalverhoging een participatie van 515 miljoen BEF in de Holding Verlipack I en het Waals Gewest de Holding Verlipack II opgericht.

3. BESCHRIJVING VAN DE MAATREGELEN

3.1. Maatregelen die onder toepassing van de beschikking van de Commissie van 16 september 1998 vallen

Bij de oprichting van de Holding Verlipack II, waarvan de aandeelhouder de Holding Verlipack I is met een kapitaal van 1,030 miljard BEF, dat voor de helft eigendom is van de groep Beaulieu en voor de helft van de Duitse groep Heye (die een aandeel meer bezit), nam het Waals Gewest een participatie van 200 miljoen BEF. Door omzetting van de participatielening van 150 miljoen BEF nam zijn deelneming toe tot 350 miljoen BEF, hetgeen overeenkomt met 25,35 % van het kapitaal van de Holding Verlipack II.

3.2. Maatregelen die niet onder toepassing van de beschikking van de Commissie van 16 september 1998 vallen

Uit de door uw autoriteiten op 25 februari 1999 verstrekte aanvullende inlichtingen blijkt dat het Waals Gewest bijkomende maatregelen heeft genomen toen de groep Heye aandeelhouder van Verlipack is geworden. Overeenkomstig de besluiten van 8 januari en 12 maart 1997 van de raad van bestuur van de SRIW werden aan Heye twee leningen van elk 250 miljoen BEF toegekend, „d.w.z. het bedrag van de inbreng in geld van Heye in de holding A (bedrag dat overigens als kapitaal in de Holding B en vervolgens als kapitaal in de exploitatievennootschappen Verlipack is ingebracht”.

⁽¹²⁾ Steunmaatregel N 123/85.

⁽¹³⁾ PB L 312 van 9.11.1982.

Het betreft in casu:

- een op 27 maart 1997 uitgegeven obligatielening van 250 miljoen BEF met een looptijd van vijf jaar tegen een rente van 5,10 % plus 1 % risicopremie, bestemd voor het financieren van de kapitalisatie van de vestigingen te Ghlin en Jumet en van investeringen in de drie exploitatievestigingen van de groep Verlipack, waaronder de vestiging te Mol in Vlaanderen.

En clause inzake voorwaardelijke afstand van schuldvordering bepaalt dat „ingeval op de overeengekomen vervaldag van een schijf van de lening de vennootschap Holding 2 [...] en de drie exploitatievennootschappen SA Verlipack Jumet, SA Verlipack Ghlin en NV Verlipack Mol failliet zouden zijn verklaard, de bedragen die de onderneming vanaf die vervaldag en met inbegrip van de op die dag vervallen termijn verschuldigd is, niet meer moeten worden terugbetaald aan de SRIW, die zich er in dat geval toe verbindt in zoverre afstand van schuldvordering te doen, mits de onderneming tot die dag regelmatig de termijnen, zowel de hoofdsom als de rente, heeft afgelost. Deze clause is evenwel niet van toepassing, indien het faillissement het gevolg is van een weloverwogen beleid van de meerderheidsaandeelhouder Heye, dat tot gevolg heeft dat de productie naar derde landen wordt overgebracht”;

- een op 28 maart 1997 toegekende lening met een looptijd van tien jaar tegen een „rente gelijk aan de Bibor-rente op zes maanden die geldt op de eerste werkdag van elk semester waarvoor ze verschuldigd is, [...], vermeerderd met 1,5 %. [...]”. De onderneming kan echter te allen tijde besluiten om voor de gehele resterende looptijd van de lening voor een vaste rente van 7 % per jaar te opteren”.

De in de leningovereenkomst opgenomen bestemmingsclausule bepaalt dat „het gehele bedrag [...] bestemd is ter financiering van de verwezenlijking van de operaties, beschreven in de als bijlage bij

deze overeenkomst gevoegde schema's”. Deze clause moest „leiden tot een verhoging in geld van het kapitaal van SA Verlipack Ghlin met ten minste 400 miljoen BEF en [...] van dat van SA Verlipack Jumet met ten minste 300 miljoen BEF, alsook tot investeringen van de drie exploitatievennootschappen van de groep overeenkomstig het investeringsplan [...]”.

De in de overeenkomst opgenomen clause inzake onmiddellijke opeisbaarheid geeft de SRIW de mogelijkheid de onmiddellijke terugbetaling van de lening te eisen in onder meer de volgende gevallen: „wanneer kennelijk onjuiste inlichtingen worden verstrekt; wanneer de onderneming een wettelijke of contractuele verplichting met betrekking tot de lening zelfs ten dele niet nakomt; in geval van niet-uitvoering van de bestemmingsclausule (financieringsoperaties) uiterlijk op 31 juli 1997; wanneer de voorziene investeringen niet op 31 december 2000 ten belope van ten minste 80 % van de voorziene bedragen zijn verwezenlijkt [...]; in geval van vrijwillige liquidatie van de vennootschappen SA Verlipack Jumet, SA Verlipack Ghlin en NV Verlipack mol [...]”.

Tenslotte werd volgens de door de Belgische autoriteiten op 25 februari 1999 verstrekte inlichtingen „bij de ondertekening van de overeenkomst tussen Beaulieu en Heye overeengekomen dat deze aandelen en winstaanden (zie onderstaande tabel) vóór een eventuele nieuwe interventie van het Waals Gewest door de groep Beaulieu moesten worden ingekocht. Overeenkomstig artikel 3 van het Koninklijk Besluit van 7 mei 1985 mag de inkoopprijs niet minder bedragen dan 80 % van de emissieprijs. De inkoop zou bijgevolg plaatsvinden tegen een prijs gelijk aan 80 % van de emissieprijs (10 000 BEF per aandeel en winstaandeel), maar er zouden betalingsfaciliteiten worden toegestaan in de vorm van een spreiding over termijnen van 20 % van 2001 tot en met 2005”. Uit de nieuwe inlichtingen die de Commissie heeft ontvangen, blijkt ook dat over de bedragen die op de in de overeenkomst vastgestelde data verschuldigd zijn, geen rente zal worden berekend.

Participatie van het Waals Gewest op 31.8.1996

Exploitatievestiging	Preferente aandelen zonder stemrecht	Winstaanden I	Winstaanden II	Totaal
Verlipack Jumet	2 923	2 267	17 717	
Verlipack Ghlin	5 087	3 937	8 194	
Totaal	8 010	6 204	25 911	40 125

De groep Beaulieu heeft de aandelen en winstaanden van het Waals Gewest voor een bedrag van 113 712 000 BEF ingekocht.

4. BEOORDELING

De Commissie heeft, na de inbreng van 350 miljoen BEF kapitaal door het Waals Gewest in Verlipack te hebben onderzocht, op 16 september 1998 besloten hiertegen geen bezwaar te maken.

Deze conclusie berustte op de door uw autoriteiten verstrekte inlichtingen, volgens welke het Waals Gewest zich bij de inbreng van kapitaal in Verlipack in de zin van bovengenoemde richtsnoeren had gedragen als een inbrenger van risicokapitaal onder in een markteconomie normale omstandigheden. Het feit dat de groep Heye

tegelijkertijd een meerderheidsparticipatie van 515 miljoen BEF in Verlipack had genomen, toonde aan dat de vooruitzichten inzake de rentabiliteit op termijn en de levensvatbaarheid van de onderneming goed waren.

Het faillissement van de vennootschappen van de groep Verlipack in januari 1999, waaruit blijkt dat de vooruitzichten op het ogenblik van de sluiting van de overeenkomst inzake technische en financiële bijstand en bijstand op het gebied van het management met de groep Heye ten onrechte als zeer positief waren beoordeeld, de in de pers verschenen berichten en de verschillende klachten die zij heeft ontvangen, noodzaken de Commissie uiting te geven aan twijfel omtrent de juistheid en betrouwbaarheid van de gegevens die aan haar beschikking ten grondslag lagen.

De door uw autoriteiten op 25 februari 1999 op verzoek van de Commissie verstrekte aanvullende inlichtingen bevestigden dat na de inbreng van kapitaal door het Waals Gewest in de Holding Verlipack II, waarop bovengenoemde beschikking betrekking heeft, de SRIW, een vennootschap van openbaar nut, twee leningen van elk 250 miljoen BEF aan de groep Heye heeft toegekend om zijn inbreng van kapitaal in de Holding Verlipack I en vervolgens in de Holding Verlipack II te financieren. Toen de Commissie haar beschikking gaf, beschikte zij niet over deze inlichtingen.

De Commissie wijst erop dat zij, omdat bepaalde inlichtingen ontbraken die voor bovengenoemde beschikking van doorslaggevend belang zouden zijn geweest, de regels inzake staatssteun niet op correcte en doeltreffende wijze heeft kunnen toepassen, hetgeen voor haar aanleiding kan zijn om deze beschikking te herroepen.

De Commissie herinnert eraan dat volgens punt 3.3 van bovengenoemde richtsnoeren de inbreng van vers kapitaal in een onderneming steun vormt, wanneer die inbreng plaatsvindt onder omstandigheden die niet aanvaardbaar zouden zijn voor een particuliere investeerder die onder in een markteconomie normale omstandigheden handelt.

Rekening houdend met de nieuwe inlichtingen betreffende de twee leningen die de SRIW aan de groep Heye heeft toegekend, twijfelt de Commissie er sterk aan of het Waals Gewest bij het nemen van maatregelen ten gunste van Verlipack het beginsel van de particuliere investeerder in acht heeft genomen.

Indien er geen sprake is van een inbreng van particuliere middelen, gaat de inbreng van kapitaal door de Waalse autoriteiten niet langer samen met een inbreng door een privé-aandeelhouder.

De Commissie wijst er in dit verband op dat de groep Heye bij het verstrekken van vers kapitaal aan de groep Verlipack gebruik heeft gemaakt van overheidsmiddelen in de vorm van leningen waarvan het bedrag nagenoeg gelijk is aan dat van zijn inbreng in de Holdings Verlipack. De groep Heye heeft dus geen risicokapitaal ingebracht, maar middelen die van de SRIW afkomstig zijn.

De Commissie is in deze context van oordeel dat het feit dat de groep Heye-Glas geen eigen middelen heeft ingebracht, aan toont dat hij op het ogenblik waarop hij aandeelhouder van Verlipack werd, aan de levensvatbaarheid van de onderneming twijfelde. Deze twijfel, die ontegenzeggelijk invloed gehad op het gedrag van Heye als particuliere investeerder onder normale markteconomische omstandigheden voor wie het onder de gegeven omstandigheden niet aanvaardbaar was eigen middelen in Verlipack in te brengen, bleek later terecht te zijn toen op 18 januari 1999 de vennootschappen van de glasgroep Verlipack failliet werden verklaard.

De Commissie merkt voorts op dat een particuliere investeerder niet, zoals het Waals Gewest heeft gedaan, 850 miljoen BEF ter beschikking van Verlipack zou hebben gesteld door enerzijds een participatie van 350 miljoen BEF (25,35 % van het kapitaal) te nemen en anderzijds de groep Heye-Glas 500 miljoen BEF te lenen om zijn meerderheidsdeelneming in Verlipack te financieren. Voor de twee leningen die door de SRIW aan de groep Heye-Glas zijn toegekend om zijn inbreng van kapitaal in de groep Verlipack te financieren, zijn overheidsmiddelen gebruikt. Steun, door een staat verleend of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt en door begunstiging van de onderneming welke de steun ontvangt, de mededinging vervalst of dreigt te vervalsen, valt onder toepassing van artikel 87, lid 1, van het Verdrag, indien die steun die onderneming in staat stelt kapitaal te verkrijgen onder voordeliger voorwaarden dan de marktvoorwaarden. De marktvoorwaarden en de voorwaarden van de betrokken leningen moeten worden vergeleken op het tijdstip waarop die leningen werden toegekend, d.w.z. 27 en 28 maart 1997, de datum waarop de twee overeenkomsten werden ondertekend. De referentierentevoet bedroeg in België in het tweede halfjaar van 1997 7,21 %.

De obligatielening werd aan Heye toegekend tegen een rentevoet van 6,10 %. Bovendien bepaalt de in de leningsovereenkomst opgenomen clause inzake afstand van schuldvordering dat in geval van faillissement van de drie exploitatievestigingen te Jumet, Ghlin en Mol Heye-Glas niet langer gehouden is de bedragen welke op die datum, in casu 18 januari 1999, verschuldigd zijn, aan de SRIW terug te betalen. Rekening houdend met deze elementen en inzonderheid met deze clause, meent de Commissie dat de toekenning van de lening van 250 miljoen BEF aan Heye niet in overeenstemming was met het gedrag van een particuliere investeerder in een markteconomie.

Wat de tweede lening van 250 miljoen BEF betreft, deze werd aan Heye toegekend voor tien jaar en tegen de Bibor-rente (op zes maanden), d.w.z. 4,92 % van 28 maart 1997 tot en met 30 september 1997 en 5,30 % van 1 oktober 1997 tot en met 30 september 1998. Volgens het aflossingsplan zou eerst vanaf het vierde jaar, nl. op 28 maart 2000, met de terugbetaling van de lening moeten zijn begonnen. De Commissie leidt uit deze elementen af dat de toekenning van deze lening niet in overeenstemming was met het gedrag van een particuliere investeerder in een markteconomie.

Het bedrag van de twee leningen, in totaal 500 miljoen BEF, moet volgens de twee overeenkomsten, waarvan de Commissie op 25 februari 1999 (d.w.z. vijf maanden na haar bovengenoemde beschikking) een exemplaar heeft ontvangen, en volgens de besluiten van de raad van bestuur van de SRIW worden gebruikt voor een verhoging van het kapitaal van de vestigingen te Ghlin en Jumet en voor investeringen overeenkomstig het in twee fasen (1997-1999 en 2000-2001) uit te voeren investeringsplan.

De Commissie constateert bijgevolg dat de groep Heye, hoewel hij formeel de debiteur van de twee leningen voor een totaalbedrag van 500 miljoen BEF is, volgens de twee overeenkomsten dit bedrag niet voor andere doeleinden heeft kunnen gebruiken en dat dit bedrag onmiddellijk na de terbeschikkingstelling ervan naar de groep Verlipack is overgegaan. De Commissie leidt hieruit af dat de begunstigde van de in de vorm van deze leningen verleende steun de groep Verlipack was. Zij wijst erop dat, zoals reeds gezegd, de groep Heye, toen hij aandeelhouder van Verlipack is geworden, daarvoor geen eigen middelen heeft willen gebruiken. Zij merkt ook op dat een geldschietter geen risicokapitaal, met name niet als aanvulling op door de overheid ingebracht kapitaal, zou hebben geleend dat bestemd was voor een onderneming waarvan niet was aangetoond dat zij levensvatbaar was.

De Commissie concludeert dat de Waalse autoriteiten zich bij de toekenning van de twee leningen en bij de inbreng van vers kapitaal in Verlipack niet hebben gedragen als een particuliere investeerder onder normale markteconomische omstandigheden. De groep Verlipack is werkzaam op de markt voor hol verpakkingsglas, waar hij op het ogenblik waarop de steun werd verleend, een marktaandeel van 20 % in België en van 2 % in de Europese Unie had. Op deze markt vindt intracommunautaire handel plaats en bij deze handel wordt concurrentie gevoerd. „Wanneer financiële steun van een staat de positie van een onderneming ten opzichte van andere concurrerende ondernemingen in het intracommunautaire handelsverkeer versterkt, moet dit handelsverkeer worden geacht door de steun te worden beïnvloed.”⁽¹⁴⁾

Bovendien is, naar de bestuurders van Verlipack hebben verklaard, het faillissement van de onderneming het gevolg van de ineensorting van de prijzen, die op haar beurt is toe te schrijven aan overcapaciteit bij de glasproductie op de Midden-Europese markt.

De Commissie moet hieruit de conclusie trekken dat de terbeschikkingstelling door de Waalse autoriteiten van een totaalbedrag van 850 miljoen BEF aan Verlipack deze onderneming begunstigt, het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt en de mededinging vervalst of dreigt te vervalsen.

Wat meer bepaald de terbeschikkingstelling door de SRIW van 500 miljoen BEF aan Verlipack door middel van de leningen aan de groep Heye betreft, moet worden geconstateerd dat hiervan geen aanmelding bij de Commissie heeft plaatsgevonden. De Commissie betreurt dat uw autoriteiten hun verplichting uit hoofde van artikel 88, lid 3, van het Verdrag om deze steun bij de Commissie aan te melden, niet zijn nagekomen, zodat deze steun als onwettig moet worden beschouwd.

Aan deze conclusie wordt niet afgedaan door het argument van uw autoriteiten dat de SRIW onmiddellijk na het faillissement van Verlipack de in de leningovereenkomsten opgenomen clausule inzake onmiddellijke opeisbaarheid heeft toegepast, „zodat geen afstand van schuldverordering heeft plaatsgevonden en dit steunelement bijgevolg is weggefallen”. De Commissie is van mening dat de steun voor een totaalbedrag van 850 miljoen BEF die Verlipack heeft ontvangen, niet met de gemeenschappelijke markt verenigbaar is op grond van afwijkingsbepalingen in artikel 87, lid 2, van het EG-Verdrag, omdat de steun geen steun van sociale aard voor individuele gebruikers is, noch steun tot herstel van de schade veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen. De afwijkingsbepaling in artikel 87, lid 2, onder c), is niet van toepassing. De steun kan evenmin op grond van artikel 87, lid 3, onder a), b) of d), als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden beschouwd. Het betreft immers geen steun ter bevordering van de economische ontwikkeling van streken waar de levensstandaard abnormaal laag is of waar een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst, zoals bedoeld in artikel 87, lid 3, onder a), in de zin van de mededeling van de Commissie inzake de wijze van toepassing van artikel 87, lid 3, onder a) en c), op regionale steunmaatregelen⁽¹⁵⁾. Het betreft evenmin steun om de verwezenlijking van een belangrijk project van gemeenschappelijk Europees belang te bevorderen of een ernstige verstoring in de economie van een lidstaat op te heffen, noch steun om de cultuur en de instandhouding van het culturele erfgoed te bevorderen.

⁽¹⁴⁾ Arrest van het Hof van Justitie van 17 september 1980 in zaak 730/79, Philip Morris/Commissie, Jurispr. 1980, blz. 2671, punt 11.

⁽¹⁵⁾ PB C 212 van 12.8.1988, blz. 2.

De Commissie dient bijgevolg op grond van de afwijkingsbepaling in artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag de steun op zijn verenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt te toetsen. Of deze afwijkingsbepaling van toepassing is, moet worden onderzocht aan de hand van de kaderregelingen en richtsnoeren waarin de Commissie op doorzichtige wijze heeft uiteengezet hoe zij deze afwijkingsbepaling uitlegt.

Gezien de situatie van de groep Verlipack, kan de betrokken steun worden onderzocht op grond van de in 1994 gepubliceerde communautaire kaderregeling inzake reddings- en herstructureringssteun voor ondernemingen in moeilijkheden⁽¹⁶⁾. De Commissie is in het huidige stadium niet in staat te concluderen dat de maatregelen van de Waalse autoriteiten met reddingssteun kunnen worden gelijkgesteld, omdat niet aan de vastgestelde voorwaarden is voldaan⁽¹⁷⁾. De Commissie kan evenmin concluderen dat het herstructureringssteun betreft die aan de in de kaderregeling vastgestelde voorwaarden voldoet. Uw autoriteiten hebben immers geen herstructureringsplan in de zin van de kaderregeling ingediend, noch op grond van realistische hypothesen uiteengezet hoe de onderneming in de toekomst zal functioneren. Meer bepaald hebben uw autoriteiten geen voldoende gegevens verstrekt om te kunnen beoordelen of de onderneming op lange termijn levensvatbaar zal zijn, zoals in de kaderregeling wordt vereist. Tenslotte is het strategische plan waarop uw autoriteiten zich hebben gebaseerd om de steun te verlenen, klaarblijkelijk niet volledig uitgevoerd, zoals blijkt uit het faillissement begin 1999. De Commissie is bijgevolg in het huidige stadium niet in staat te concluderen dat de steun voor Verlipack op grond van bovengenoemde kaderregeling kan worden goedgekeurd.

De betrokken steun kan ook worden gezien als steun om de ontwikkeling van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken.

De vestigingen te Ghlin en Jumet zijn immers in een steungebied in de zin van artikel 87, lid 2, onder c), van het Verdrag gelegen. Voor dit gebied gelden door de Commissie goedgekeurde regionale steunregelingen, waarin het maximale steunplafond op 25 % netto is vastgesteld. De Commissie beschikt echter in het huidige stadium over geen enkel gegeven om de steun als investeringssteun te kunnen aanmerken, noch om te kunnen nagaan of de betrokken investeringen voor steun in aanmerking komen, noch om de steunintensiteit te kunnen berekenen.

De Commissie beschikt in het huidige stadium niet over gegevens waaruit zij zou kunnen afleiden dat de betrokken steun aan de voorwaarden voor toepassing van de afwijkingsbepaling in artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag voldoet.

De gegevens betreffende de maatregelen van de Waalse autoriteiten waarover de Commissie beschikt, lijken erop te wijzen dat het om bedrijfssteun voor Verlipack gaat, die onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt is.

Tenslotte heeft de Commissie ook nota genomen van de betalingsfaciliteiten bij de inkoop van de preferente aandelen zonder stemrecht en de winstaandelen door de groep Beaulieu voor een bedrag van 113 712 000 BEF. Zij heeft met name geconstateerd dat dit bedrag betaalbaar was in termijnen van 20 % van 2001 tot en met 2005. Aangezien de groep Verlipack op 18 januari 1999, dus vóór de vervaldag van de eerste termijn, failliet is verklaard, heeft de groep Beaulieu niets aan het Waals Gewest betaald. De Commissie sluit in het huidige stadium niet uit dat de oprichting van de twee Holdings Verlipack een voordeel voor de groep Beaulieu kan hebben betekend, in die zin dat de verkoop van de aandelen en winstaandelen aan deze groep als steun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag zou kunnen worden beschouwd. De onderhavige beschikking laat evenwel de kwalificatie van deze maatregel en de vraag of hij al dan niet met de gemeenschappelijke markt verenigbaar is, onverlet.

De Commissie is op grond van het bovenstaande van oordeel dat er twijfel bestaat omtrent de verenigbaarheid met artikel 87 van het EG-Verdrag en artikel 61 van de EER-Overeenkomst van de aan Verlipack verleende steun, te weten de inbreng van 350 miljoen BEF kapitaal door het Waals Gewest en de terbeschikkingstelling van middelen in de vorm van twee door de SRIW aan de groep Heye toegekende leningen, bestemd om zijn deelneming van 515 miljoen BEF in Verlipack te financieren.

De Commissie heeft derhalve om de hierboven uiteengezette redenen besloten de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 88 EG-Verdrag⁽¹⁸⁾.

In het kader van deze procedure verzoekt de Commissie de Belgische autoriteiten haar binnen een maand na de kennisgeving van de onderhavige beschikking hun opmerkingen te doen toekomen, alsmede alle inlichtingen die voor de beoordeling van de steun noodzakelijk zijn, en met name:

- inlichtingen waaruit blijkt onder welke omstandigheden de SRIW heeft aanvaard de groep Heye met het oog op zijn inbreng in geld in de Holdings Verlipack I en II de twee bovengenoemde leningen toe te kennen;
- in voorkomend geval, inlichtingen waaruit blijkt op grond van welke regionale steunregeling de Waalse autoriteiten deze leningen zouden hebben kunnen toekennen;

⁽¹⁶⁾ PB C 368 van 23.12.1994, blz. 12.

⁽¹⁷⁾ Achtste Verslag over het mededingingsbeleid, punt 228.

⁽¹⁸⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

- inlichtingen waaruit blijkt welke bedragen Heye, te rekenen vanaf het faillissement van de productieve-tigingen van Verlipack, uit hoofde van deze twee le-ningen aan de SRIW verschuldigd is;
- inlichtingen betreffende de stand van de akkoordpro-cedure ten aanzien van de zeven failliete vennoot-schappen en met name betreffende de Holding Ver-lipack II, waarvan volgens de door uw autoriteiten op 19 februari 1999 verstrekte inlichtingen „het eventu-ele failliet” mogelijk was;
- teneinde te kunnen beoordelen of ze voor steun in aanmerking komen, inlichtingen betreffende de om-vang en de aard van de overeenkomstig de investe-ringsprogramma's voor de periode 1997-2001 ver-wezenlijkte investeringen voor een totaalbedrag van 2,462 miljard BEF, zoals door uw autoriteiten bij het onderzoek naar de inbreng van kapitaal door het Waals Gewest in Verlipack meegedeeld. Volgens uw autoriteiten kon voor de verwezenlijking van deze investeringen op een solide financieringsverbintenis van banken worden gerekend;
- inlichtingen betreffende de nominale waarde respec-tievelijk de inschrijvingswaarde van de preferente aan-delen zonder stemrecht en de winstaandelen die tegen 80 % van de emmissieprijs werden verkocht aan de groep Beaulieu „voor een eventuele nieuwe interven-tie van het Waals Gewest”;
- inlichtingen waaruit blijkt of het Waals Gewest voor-nemens is het door de groep Beaulieu verschuldigde bedrag van 113 712 000 BEF te vorderen.

De Commissie verzoekt uw autoriteiten onverwijld een afschrift van deze brief aan de mogelijke begunstigde van de steun toe te zenden.

De Commissie herinnert België eraan dat artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag schorsende werking heeft, en zij vestigt de aandacht van België op haar aan alle lidstaten gerichte brief van 22 februari 1995, volgens welke kan worden verlangd dat op onwettige wijze verleende steun overeenkomstig de bepalingen van het nationale recht van de begunstigde wordt teruggevorderd vermeerderd met rente die wordt berekend op grond van de referen-tierentevoet die voor de berekening van het subsidie-equi-valent van regionale steun wordt toegepast; deze rente is verschuldigd vanaf de datum waarop de steun ter be-schikking van de begunstigde is gesteld, tot de datum waarop hij daadwerkelijk wordt terugbetaald.”.

«1. INTRODUCTION

Le 16 septembre 1998, la Commission a décidé de ne pas soulever d'objections à l'égard des interventions de la Région wallonne en faveur de Verlipack⁽¹⁹⁾ suite à un examen des mesures à la lumière des dispositions des articles 87 et suivants du traité CE et de l'article 61 de l'accord EEE.

L'apport de capital public à hauteur de 200 millions de francs belges (BEF) à la Holding Verlipack II⁽²⁰⁾ augmenté à concurrence de 150 millions de BEF suite à la conversion d'un prêt participatif accordé par les auto-rités wallonnes⁽²¹⁾, a été considéré compatible avec les lignes directrices concernant les apports en capital réalisés par l'État⁽²²⁾. Selon les autorités belges, l'apport public s'est réalisé en concomitance avec l'apport privé du groupe Heye-Glas à hauteur de 500 millions de BEF à l'occasion de l'augmentation du capital de la Holding Verlipack I⁽²³⁾ du 11 avril 1997. L'intervention capitalis-tique publique est donc minoritaire par rapport à la part apportée par l'investisseur privé.

La Commission a également tenu compte du fait que les interventions de la Région wallonne se sont effectuées sur la base de perspectives favorables à terme qui, comme l'engagement de l'investisseur privé l'a prouvé, pouvaient escompter la viabilité de Verlipack. Enfin, la Commission a considéré que les interventions publiques correspon-dent au comportement d'un investisseur privé opérant dans des conditions normales d'une économie de marché.

Or, selon des articles de presse publiés depuis fin octobre 1998, Verlipack subirait une perte structurelle de 715 millions de BEF en 1998. De plus, l'apport de 500 millions de BEF du groupe Heye au capital de la Holding Verlipack I proviendrait en réalité de fonds origi-naires de la Région wallonne, la SRIW⁽²⁴⁾, sous forme de deux prêts obligataires à hauteur de 250 millions de BEF chacun.

La Commission a également reçu plusieurs plaintes atti-rant son attention sur les mêmes informations et deman-dant un réexamen du dossier au vu des éléments nouveaux.

Le 14 décembre 1998, la Commission s'est adressée aux autorités belges pour obtenir des clarifications. Dans sa lettre du 23 décembre 1998, le gouvernement belge a demandé un délai de réponse, accordé le 6 janvier 1999.

Le 13 janvier 1999, suite à l'arrêt des activités de l'usine à Mol (Flandre) et la demande de concordat pour les usines à Jumet et Ghlin (Wallonie) annoncés le 7 janvier 1999, une nouvelle demande d'information concernant l'évolu-tion de Verlipack a été adressée aux autorités belges en rappelant, d'une part, la transmission de toutes les infor-mations demandées dans la lettre de la Commission du 23 décembre 1998 et, d'autre part, qu'une nouvelle inter-vention publique en faveur de Verlipack pourrait rencon-trer une approche restrictive de la part de la Commission.

⁽²⁰⁾ Constituée le 11 avril 1997.

⁽²¹⁾ Accordé le 7 avril 1997.

⁽²²⁾ Bulletin des CE 9-1984.

⁽²³⁾ Constituée le 24 janvier 1997.

⁽²⁴⁾ Société régionale d'investissement de Wallonie, société anonyme d'intérêt public.

⁽¹⁹⁾ JO C 29 du 4.2.1999, p. 13.

Le tribunal de commerce de Turnhout a prononcé, le 11 janvier, la faillite du site Verlipack de Mol (Flandre), tandis que le tribunal de commerce de Mons a prononcé, le 18 janvier 1999, la faillite des six sociétés du groupe verrier Verlipack (les sites de Ghlin et Jumet — Wallonie —, Verlipack Belgium, Verlipack Engineering, Verlimo et Imcourlease).

Par lettre du 28 janvier 1999, le gouvernement belge a demandé un délai de réponse supplémentaire de quinze jours qui lui a été accordé le 2 février 1999 par la Commission.

Par lettre du 4 février, enregistrée le 9 février 1999, les autorités belges ont fait savoir que la Région wallonne n'envisage pas de financer la période concordataire "compte tenu notamment des termes de la dernière décision de la Commission européenne". Par lettre du 16 mars, enregistrée le 18 mars 1999, en réponse à la lettre de la Commission du 12 février 1999, le gouvernement belge a également confirmé que la Région flamande ne compte pas intervenir en faveur du site de Mol.

Par lettre du 25 février 1999, enregistrée le 1er mars 1999, les autorités belges ont apporté les précisions demandées sur la base desquelles la Commission s'est vue contrainte de rouvrir l'examen sur l'ensemble des mesures octroyées en 1997 par la Région wallonne en faveur de Verlipack.

2. LE BÉNÉFICIAIRE

La SA Verlipack, jusqu'à sa déclaration en faillite du 18 janvier 1999, a été le plus grand producteur belge de verre creux d'emballage, avec une part de marché en Belgique de 20 % et de 2 % dans l'Union européenne, et a employé 735 personnes dans ses usines implantées à Ghlin, Jumet (Wallonie) et à Mol (Flandre). Les sociétés anonymes Verlipack Ghlin, Verlipack Jumet et Verlipack Mol ont été constituées en 1985, avec une participation au capital de 49 % de la Société nationale pour la restructuration des secteurs nationaux, dans le cadre de la restructuration du secteur du verre creux approuvé par la Commission ⁽²⁵⁾. Les deux sites wallons de production de Verlipack (Jumet et Ghlin) sont implantés dans une zone assistée au titre de l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité bénéficiant d'un régime d'aide à finalité régionale déjà autorisé par la Commission ⁽²⁶⁾.

En 1989, la Région wallonne a acquis, conformément à la loi spéciale du 16 janvier 1989, les titres sans droit de vote des sites de Ghlin et de Jumet, tandis que les titres

du site de Mol ont été cédés à la Région flamande. Suite à diverses augmentations du capital réalisées par l'actionnaire privé (Imcopack Wallonie et Imcopack Vlaanderen), la participation publique est successivement réduite. Finalement, en décembre 1996, la Région wallonne a cédé ses parts des deux sites wallons, évalués à 113 712 000 BEF, au groupe Beaulieu.

En septembre 1996, le groupe industriel allemand Heye-Glas a conclu un accord d'assistance technique avec le groupe Verlipack. Cet accord est ensuite étendu à une assistance managérielle et financière le 11 avril 1997. À cette date, le groupe verrier Heye entre dans le capital de la Holding Verlipack I, créée le 24 janvier 1997, à hauteur de 515 millions de BEF dans le cadre d'une augmentation du capital. Heye détient un titre supplémentaire par rapport au groupe Beaulieu. Le 11 avril 1997, la Holding Verlipack II est constituée entre les actionnaires de la Holding Verlipack I et la Région wallonne.

3. DESCRIPTION DES MESURES

3.1. Mesures sous le couvert de la décision de la Commission du 16 septembre 1998

Lors de la constitution de la Holding Verlipack II, dont l'actionnaire est la Holding Verlipack I avec un capital de 1,030 milliard de BEF, détenu à parts égales par le groupe Beaulieu et le groupe allemand Heye (détenant une action supplémentaire), la Région wallonne a pris une participation à hauteur de 200 millions de BEF. Suite à la conversion du prêt participatif de 150 millions de BEF, sa part est augmentée à 350 millions de BEF, représentant 25,35 % du capital de la Holding Verlipack II.

3.2. Mesures non couvertes par la décision de la Commission du 16 septembre 1998

Les précisions transmises par vos autorités le 25 février 1999 font apparaître des mesures supplémentaires que la Région wallonne avait accordées à l'occasion de l'entrée du groupe Heye au capital de Verlipack. Conformément aux décisions prises les 8 janvier et 12 mars 1997 par le conseil d'administration de la SRIW deux prêts à concurrence de 250 millions de BEF ont été octroyés à Heye, "soit le montant de l'apport en numéraire de Heye dans la holding A (montant apporté, par ailleurs, en capital à la holding B et, ensuite, en capital aux sociétés d'exploitation Verlipack)".

En l'occurrence, il s'agit:

— d'un emprunt obligataire, émis le 27 mars 1997, à hauteur de 250 millions de BEF, d'une durée de cinq ans et d'un taux fixé à 5,10 % plus 1 % de prime de risque, destiné à financer à due concurrence la réalisation des opérations de capitalisation des sites de Ghlin et de Jumet et d'investissement dans les trois sites d'exploitation du groupe Verlipack, en incluant le site de Mol en Flandre.

⁽²⁵⁾ Aide N 123/85.

⁽²⁶⁾ JO L 312 du 9.11.1982.

Une clause d'abandon de créance conditionnel stipule que, "dans l'hypothèse où à la date d'échéance conventionnelle d'une tranche de l'emprunt, la société *holding* 2 [...] ainsi que les trois sociétés d'exploitation, SA Verlipack Jumet, SA Verlipack Ghlin et SA Verlipack Mol, feraient l'objet d'un jugement déclaratif de faillite, les sommes dues par l'entreprise à compter de cette échéance et y compris cette échéance ne devront plus être remboursées à la SRIW, cette dernière s'engageant dans cette circonstance à faire l'abandon de créance correspondant pour autant que l'entreprise ait régulièrement honoré jusqu'à cette date les échéances tant de principal que d'intérêts. Cette clause ne sera toutefois pas d'application si la faillite résulte d'une politique délibérée de l'actionnaire majoritaire Heye ayant pour conséquence de délocaliser la production vers des pays tiers",

- d'un prêt octroyé le 28 mars 1997, d'une durée de dix ans, et d'un "intérêt au taux BIBOR à six mois en vigueur le premier jour ouvrable de chaque semestre pour lequel il est dû, [...], augmenté de 1,5 % [...]. Toutefois, l'entreprise pourra à tout moment, à compter de la sixième année, décider d'opter pour un taux d'intérêt fixe de 7 % l'an invariable pour toute la durée restant à courir sur le présent prêt".

La clause d'affectation de la convention prévoit que "l'intégralité du montant [...] est destinée à financer à due concurrence la réalisation des opérations décrites aux schémas en annexe à la présente convention". Cette clause devait "aboutir à une augmentation de capital de la SA Verlipack Ghlin en cash d'au minimum 400 millions de BEF et [...] de la SA Verlipack Jumet en cash d'au minimum 300 millions

de BEF ainsi qu'à des investissements par les trois sociétés d'exploitation du groupe conformes au plan d'investissement [...]."

La clause d'exigibilité immédiate de la convention de prêt permet à la SRIW d'exiger le remboursement immédiat de sa créance dans, entre autres: "les cas d'inexactitude significative des renseignements fournis; l'inexécution, même partielle, par l'entreprise, d'une obligation légale ou contractuelle se rapportant au prêt; la non-réalisation au plus tard le 31 juillet 1997 de la clause d'affectation (opérations de financement) ou si les investissements prévus n'avaient pas été réalisés à la date du 31 décembre 2000 à concurrence d'au moins 80 % des montants prévus [...]; la liquidation volontaire des sociétés SA Verlipack Jumet, SA Verlipack Ghlin et SA Verlipack Mol [...]."

Enfin, selon les informations transmises par les autorités belges en date du 25 février 1999, "lors de la convention signée entre Beaulieu et Heye, il a été convenu que ces actions et parts bénéficiaires (voir tableau ci-dessous) devaient être rachetées par le groupe Beaulieu préalablement à toute nouvelle intervention de la Région wallonne. Conformément à l'article 3 de l'arrêté royal du 7 mai 1985, le prix d'achat ne peut être inférieur à 80 % du prix d'émission. Le rachat serait, par conséquent, conclu au prix de 80 % du prix d'émission (soit 10 000 BEF par action et part), mais des facilités de paiement seraient octroyées prévoyant des échéances de 20 % de 2001 à 2005". Il ressort également des nouvelles informations reçues par la Commission qu'aucun intérêt ne sera compté sur les montants dus aux dates prévues dans la convention susmentionnée.

Participation de la Région wallonne au 31 août 1996

Site d'exploitation	Actions privilégiées sans droit de vote	Parts bénéficiaires I	Parts bénéficiaires II	Total
Verlipack Jumet	2 923	2 267	17 717	
Verlipack Ghlin	5 087	3 937	8 194	
Total	8 010	6 204	25 911	40 125

Le groupe Beaulieu a racheté les actions et parts de la Région wallonne pour un montant de 113 712 000 BEF.

4. APPRÉCIATION

La Commission, après avoir examiné l'apport en capital à hauteur de 350 millions de BEF de la Région wallonne en faveur de Verlipack, a décidé, le 16 septembre 1998, de ne pas soulever d'objections à son égard.

Une telle conclusion s'est fondée sur les informations transmises par vos autorités selon lesquelles le comportement de la Région wallonne lors de l'apport en capital à Verlipack a été celui d'un apporteur de capital à risque

dans des conditions normales d'une économie de marché au vu des lignes directrices susmentionnées. En l'espèce, l'engagement concomitant, majoritaire et effectif à hauteur de 515 millions de BEF de la part du groupe Heye dans le capital de Verlipack démontrait des perspectives de rentabilité à terme et de la viabilité de cette entreprise.

Le dépôt de bilan et le prononcé de la faillite des sociétés du groupe Verlipack en janvier 1999, démentant les prévisions très positives établies au moment de l'accord

de coopération technique, financière et managériale avec le groupe Heye, ainsi que les articles parus dans la presse et les diverses plaintes reçues obligent la Commission à émettre des doutes quant au fondement et à l'intégrité des données fournies à la Commission ayant été à la base de sa décision.

Les précisions apportées par vos autorités le 25 février 1999 à la demande de la Commission confirment, outre l'intervention capitalistique dans la Holding Verlipack II de la Région Wallonne ayant fait l'objet de la décision précitée, le consentement de deux prêts à concurrence de 250 millions de BEF chacun par la SRIW, une société d'intérêt public, à Heye en vue de financer son apport au capital de la Holding Verlipack I et, ensuite, dans celui de la Holding Verlipack II. Ces informations n'ont pas été portées à la connaissance de la Commission avant qu'elle ne prenne sa décision.

La Commission remarque que l'absence de ces informations d'une importance déterminante pour sa décision susmentionnée ne lui a pas permis d'assurer une application correcte et efficace des règles relatives aux aides d'État et peut la conduire à révoquer cette décision.

La Commission rappelle que, au sens du point 3.3 des lignes directrices susmentionnées, un apport de capital neuf dans des entreprises constitue une aide si cet apport est réalisé dans des circonstances qui ne seraient pas acceptables pour un investisseur privé opérant dans des conditions normales d'une économie de marché.

Or, compte tenu des nouvelles informations relatives aux deux prêts consentis par la SRIW au groupe Heye, la Commission nourrit de forts doutes sur le respect, par la Région wallonne, du principe de l'investisseur privé lors de son intervention en faveur de Verlipack.

En effet, en l'absence d'un apport de fonds privés, l'apport en capital des autorités wallonnes n'intervient plus concomitamment avec celui d'un actionnaire privé.

À cet égard, la Commission observe que, lors de la recapitalisation du groupe Verlipack, le groupe Heye a fait recours à des ressources publiques sous forme de prêts couvrant la quasi-totalité de son apport au capital des *holdings* Verlipack. Le groupe Heye n'a donc pas apporté un capital à risque, mais des fonds provenant de ressources de la SRIW.

Dans ce contexte, la Commission considère que le non-engagement de Heye-Glas par des fonds propres démontre les doutes qu'il avait, au moment de son entrée dans Verlipack, sur la réelle viabilité de cette entreprise. Ces doutes, qui ont conditionné indubitablement le comportement de Heye en tant qu'investisseur privé opérant dans les conditions normales d'une économie de marché pour lequel les circonstances n'ont pas été acceptables pour réaliser un apport de fonds propres dans Verlipack, ont, par la suite, été confortés par le prononcé de la faillite des sociétés du groupe verrier Verlipack le 18 janvier 1999.

La Commission remarque, en outre, qu'un investisseur privé n'aurait pas, comme la région wallonne l'a fait, d'une part, pris une participation au capital de 350 millions de BEF (25,35 %) et, d'autre part, prêté 500 millions de BEF à Heye-Glas pour financer son entrée majoritaire au capital de Verlipack, se qui augmente son intervention en faveur de Verlipack à 850 millions de BEF. Les deux prêts consentis par la SRIW à Heye-Glas en vue de financer son apport en capital du groupe Verlipack proviennent de ressources publiques. Or relève-t-on du champ d'application de l'article 87, paragraphe 1, du traité les aides accordées par un État, ou au moyen de ressources d'État sous quelque forme que ce soit, qui affectent les échanges en États membres et qui faussent ou menacent de fausser la concurrence en favorisant l'entreprise bénéficiaire dans la mesure où elles permettent à cette entreprise d'obtenir du capital à des conditions meilleures que celles du marché. La comparaison des conditions de marché et celles des prêts sous examen doit être faite en référence au moment de l'octroi des prêts, c'est-à-dire les 27 et 28 mars 1997, dates de signature des deux conventions. Le taux de référence d'application en Belgique pendant la première moitié de 1997 était de 7,21 %.

L'emprunt obligataire a été consenti à Heye à un taux d'intérêt de 6,10 %. En outre, la clause d'abandon de créance contenue dans cette convention prévoit que, en cas de faillite des trois sites d'exploitation, Jumet, Ghlin et Mol, Heye-Glas n'est plus tenu de rembourser à la SRIW les sommes dues à compter de cette échéance, en l'occurrence le 18 janvier 1999. Compte tenu de ces éléments et notamment de cette clause, la Commission ne peut pas considérer que le prêt de 250 millions de BEF consenti à Heye ait pu relever du comportement d'un investisseur privé en économie de marché.

Pour ce qui concerne le deuxième prêt à hauteur de 250 millions de BEF, il était consenti à Heye, pour une durée de dix ans et au taux BIBOR (à six mois), à savoir 4,92 % du 28 mars au 30 septembre 1997, 5,30 % du 1er octobre 1997 au 30 septembre 1998. Selon le tableau d'amortissement, le remboursement effectif du prêt n'aurait dû s'effectuer qu'à partir de la quatrième année, à savoir le 28 mars 2000. Ces éléments ne permettent pas à la Commission de considérer qu'il ait pu relever du comportement d'un investisseur privé en économie de marché.

L'affectation du montant des deux prêts totalisant 500 millions de BEF doit, selon les deux conventions, fournies à la Commission en date du 25 février 1999 (à savoir cinq mois après la décision de la Commission susmentionnée), ainsi que selon les délibérations du conseil d'administration de la SRIW, aboutir à une augmentation de capital des sites de Ghlin et de Jumet ainsi qu'à des investissements conformes au plan d'investissement à réaliser en deux phases (1997-1999 et 2000-2001).

La Commission constate, dès lors, que le groupe Heye, nonobstant le fait qu'il est le débiteur formel des deux prêts d'un total de 500 millions de BEF, n'a pu s'en servir pour d'autres usages conformément aux deux conventions et que ce montant a transité immédiatement après sa mise à disposition au groupe Verlipack. La Commis-

sion en retient, dès lors, que les aides correspondant à ces deux prêts ont eu pour bénéficiaire le groupe Verlipack. Elle observe, comme elle l'a déjà fait remarquer plus haut, que Heye, lors de son entrée au capital de Verlipack, n'a pas voulu engager des fonds propres. Elle observe également qu'un bailleur de fonds n'aurait pas prêté, et notamment en complément à un apport en capital public, un capital à risque destiné à une entreprise dont la viabilité n'a pas été démontrée.

La Commission conclut que les autorités wallonnes, lors de l'octroi des deux prêts, de même que pour ce qui concerne leur apport en capital neuf en faveur de Verlipack, ne se sont pas comportées en tant qu'investisseur privé opérant dans les conditions normales d'une économie de marché pour réaliser un apport de fonds propres dans Verlipack. Le groupe Verlipack opère sur le marché du verre creux d'emballage sur lequel il détenait, au moment de l'octroi des aides, une part de 20 % en Belgique et de 2 % en l'Union européenne. Ce marché fait l'objet d'échanges, intracommunautaires et, dans ces échanges, existe une concurrence. Dès lors, "lorsqu'une aide financière accordée par l'État renforce la position d'une entreprise par rapport à d'autres entreprises concurrentes dans les échanges intracommunautaires, ces derniers doivent être considérés comme influencés par l'aide" ⁽²⁷⁾.

De plus, selon les déclarations des dirigeants de Verlipack, le dépôt de bilan est une conséquence de la chute des prix due à une surcapacité de la production verrière sur le marché d'Europe centrale.

La Commission doit en conclure que l'ensemble des transferts financiers opérés par les autorités wallonnes à hauteur de 850 millions de BEF au profit de Verlipack favorisent cette entreprise et sont susceptibles d'affecter les échanges entre les États membres et de fausser ou de menacer de fausser la concurrence.

S'agissant plus particulièrement du transfert financier du montant de 500 millions de BEF opéré par la SRIW au profit du groupe Verlipack moyennant les prêts consentis au groupe Heye, force est de constater qu'il n'a pas été notifié à la Commission. La Commission déplore que vos autorités aient manqué à leur obligation en vertu de l'article 88, paragraphe 3, du traité d'informer en temps utile la Commission de ces aides qui doivent être considérées illégales.

Cette conclusion n'est pas mise en cause par l'argument de vos autorités selon lequel la SRIW a fait application, dès la déclaration de faillite de Verlipack, de la clause d'exigibilité immédiate des conventions de prêt ayant "pour effet utile d'écarter tout abandon de créance et de supprimer ainsi cet élément d'aide". La Commission considère que l'ensemble des aides dont a bénéficié Verlipack pour un total de 850 millions de BEF ne sont pas compatibles avec le marché commun sur la base des

dérogations prévues à l'article 87, paragraphe 2, du traité, car elles ne constituent pas une aide à caractère social octroyée aux consommateurs individuels et ne sont pas destinées à remédier aux dommages causés par des calamités naturelles ou par d'autres événements extraordinaires. Par ailleurs, la dérogation de l'article 87, paragraphe 2, point c), ne peut s'appliquer. De même, les aides ne peuvent être considérées comme compatibles sur la base des points a), b) et d) du paragraphe 3 de l'article 87. En effet, les aides ne visent pas à favoriser le développement économique d'une région dans laquelle le niveau de vie est anormalement bas ou dans lequel sévit un grave sous-emploi au sens de l'article 87, paragraphe 3, point a), au sens de la communication de la Commission sur la méthode pour l'application de l'article 87, paragraphe 3, points a) et c), aux aides régionales ⁽²⁸⁾. Par ailleurs, les aides ne sont pas destinées à promouvoir la réalisation d'un projet d'intérêt européen commun ou à remédier à une perturbation grave de l'économie d'un État membre ni à promouvoir la culture et la conservation du patrimoine.

La Commission doit, dès lors, examiner la compatibilité des aides sur la base de la dérogation prévue à l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité. Dans ce contexte, il convient d'examiner l'application de la dérogation sur la base des encadrements et lignes directrices par lesquelles la Commission a publié, de manière transparente, son interprétation de la dérogation en question.

À cet égard, compte tenu de la situation du groupe Verlipack, les aides en question peuvent être examinées à la lumière des lignes directrices publiées en 1994 ⁽²⁹⁾ pour les aides au sauvetage et à la restructuration des entreprises en difficulté. Au stade actuel, la Commission n'est pas en mesure de conclure que l'intervention des autorités wallonnes peut être assimilée à une aide au sauvetage, dans la mesure où elle ne remplit pas les conditions fixées ⁽³⁰⁾. La Commission ne peut pas non plus conclure que l'on est en présence d'une aide à la restructuration répondant aux conditions énoncées par les lignes directrices. En effet, vos autorités n'ont ni fourni un plan de restructuration au sens des lignes directrices susmentionnées ni donné des indications sur les conditions d'exploitation future sous forme d'hypothèses réalistes. En particulier, vos autorités n'ont pas soumis d'éléments suffisants permettant de vérifier la viabilité à long terme de l'entreprise tels que requis par les lignes directrices précitées. Enfin, de toute évidence, le plan stratégique sur lequel vos autorités se sont fondées pour accorder les aides n'a pas été mis en œuvre intégralement comme démontré par le prononcé de la faillite au début de 1999. La Commission n'est donc pas en mesure de conclure, à ce stade, que les aides en faveur de Verlipack peuvent être approuvées au titre des lignes directrices susmentionnées.

Les aides en question peuvent être aussi analysées en tant qu'aides destinées à faciliter le développement de certaines régions économiques.

⁽²⁷⁾ Arrêt du 17 septembre 1980 dans l'affaire 730/79, Philip Morris contre Commission, Recueil 1980, p. 2671, point 11.

⁽²⁸⁾ JO C 212 du 12.8.1988, p. 2.

⁽²⁹⁾ JO C 368 du 23.12.1994, p. 12.

⁽³⁰⁾ Huitième Rapport sur la politique de concurrence, point 228.

Les sites de Ghlin et de Jumet sont, en effet, situés dans une région assistée au titre de l'article 87, paragraphe 2, point c), du traité. La zone bénéficie de régimes d'aide à finalité régionale autorisés par la Commission dont le plafond maximal est de 25 % net. Toutefois, la Commission ne dispose d'aucun élément, à ce stade, pour qualifier l'aide en question comme une aide à l'investissement ni pour vérifier le caractère éligible desdits investissements, pas plus que pour calculer l'intensité d'une telle aide.

À ce stade, la Commission ne dispose pas d'éléments lui permettant de conclure que les conditions d'application de la dérogation à ces aides, prévue à l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité, sont réunies.

Les éléments en possession de la Commission concernant les interventions des autorités wallonnes apparaissent constituer une aide au fonctionnement en faveur de Verlipack incompatible avec le marché commun.

Enfin, la Commission a également pris acte des facilités de paiement à l'occasion du rachat des actions privilégiées, sans droit de vote, et des parts bénéficiaires par le groupe Beaulieu pour un montant de 113 712 000 BEF. Elle a notamment constaté que les paiements prévoyaient des échéances de 20 % de 2001 à 2005. Dès lors, suite à la prononciation de la faillite du groupe Verlipack le 18 janvier 1999 avant la première échéance, le groupe Beaulieu n'a effectué aucun versement à la Région wallonne. La Commission n'exclut pas, au stade actuel, que la construction des deux *holdings* Verlipack ait pu constituer un bénéfice au groupe Beaulieu dans la mesure où la cession des actions et des parts à ce groupe puisse être considérée comme une aide au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité. Toutefois, la présente décision ne préjuge pas la qualification et la compatibilité de cette mesure.

Compte tenu de ce qui précède, la Commission considère qu'il existe des doutes sur la compatibilité avec l'article 87 du traité et l'article 61 de l'accord EEE des aides dont Verlipack a bénéficié, à savoir l'apport en capital à hauteur de 350 millions de BEF par la Région wallonne et le transfert financier sous la forme des deux prêts consentis par la SRIW au groupe Heye pour financer sa prise de participation à hauteur de 515 millions de BEF au capital de Verlipack.

En conséquence, la Commission a décidé, pour des raisons évoquées ci-dessus, d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité conformément à l'article 9 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil du 22 mars 1999 portant modalités d'application de l'article 88 du traité CE ⁽³¹⁾.

Dans le cadre de cette procédure, la Commission invite les autorités belges à présenter, dans un délai d'un mois à compter de la notification de la présente décision, leurs observations ainsi que toute information pour l'évaluation de l'aide, et notamment:

- des informations sur les circonstances effectives dans lesquelles la SRIW a accepté de consentir les deux prêts susmentionnés au groupe Heye pour son apport en numéraire au capital de la Holding Verlipack I et II,
- l'éventuel régime d'aide à finalité régionale en vertu duquel les autorités wallonnes auraient pu consentir les prêts,
- les sommes dues par Heye à la SRIW au titre des deux prêts à compter de la déclaration de faillite des sites de production de Verlipack,
- des renseignements sur la situation de la procédure concordataire des sept sociétés faillies et, en particulier, sur la Holding Verlipack II, pour laquelle, selon les informations de vos autorités du 19 février 1999, "la faillite éventuelle" était possible,
- pour être en mesure d'examiner leur éligibilité, le volume et la nature des investissements réalisés comme prévu dans les programmes d'investissements pour la période de 1997 à 2001, s'élevant à un montant global de 2,462 milliards de BEF comme communiqué par vos autorités lors de l'examen de l'apport en capital de la Région wallonne en faveur de Verlipack. La réalisation de ces investissements pouvait, selon vos autorités, s'appuyer sur un engagement ferme de financement de banques.
- les informations sur la valeur nominale, respectivement, de souscription des actions privilégiées, sans droit de vote, et des parts bénéficiaires qui ont été cédées à 80 % du prix d'émission au groupe Beaulieu "préalablement à toute nouvelle intervention de la Région wallonne",
- si la Région wallonne a l'intention de réclamer le montant de 113 712 000 BEF dû par le groupe Beaulieu.

La Commission invite vos autorités à transmettre immédiatement une copie de cette lettre au bénéficiaire potentiel de l'aide.

La Commission rappelle à la Belgique l'effet suspensif de l'article 88, paragraphe 3, du traité CE et attire son attention sur la lettre à tous les États membres du 22 février 1995, dans laquelle il est précisé que toute aide octroyée illégalement pourra faire l'objet d'une récupération auprès de son bénéficiaire, selon les dispositions du droit national et en incluant un intérêt calculé sur la base du taux de référence utilisé pour le calcul de l'équivalent-subvention dans le cadre des aides régionales, qui court à partir de la date à laquelle l'aide a été mise à la disposition des bénéficiaires, jusqu'à sa récupération effective.»

⁽³¹⁾ JO L 83 du 27.3.1999, p. 1.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

Πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, σχετικά με την ενίσχυση C 5/99 (ex N 728/97) — Ιταλία — Fiat Mirafiori, C 8/99 (ex N 834/97) — Ιταλία — Fiat Rivalta, C 9/99 (ex N 838/97) — Ιταλία — Fiat Mirafiori Meccanica

(1999/C 288/08)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Με επιστολή της 14ης Ιουνίου 1999 που αναδημοσιεύεται στην αυθεντική γλώσσα του κειμένου της επιστολής στις σελίδες που ακολουθούν την παρούσα περίληψη, η Επιτροπή κοινοποίησε στην Ιταλία την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2, της συνθήκης ΕΚ σχετικά με την προαναφερθείσα ενίσχυση/το προαναφερθέν μέτρο.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους μέσα σε ένα μήνα από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας περίληψης και της επιστολής που ακολουθεί, στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Direction générale de la Concurrence (DG IV)
Direction H-1
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Βρυξέλλες
Φαξ (32-2) 296 95 79

Οι παρατηρήσεις αυτές θα κοινοποιηθούν στην Ιταλία. Το απόρρητο της ταυτότητας του ενδιαφερόμενου μέρους που υποβάλει τις παρατηρήσεις μπορεί να ζητηθεί γραπτώς, με μνεία των σχετικών λόγων.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

1. Ιστορικό

Η ιταλική κυβέρνηση, μεταξύ Οκτωβρίου και Δεκεμβρίου 1997, ανακοίνωσε στην Επιτροπή βάσει του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ, 6 σχέδια κρατικής ενίσχυσης, υπέρ της Fiat Auto SpA, μεταξύ των οποίων τα τρία σχέδια που αποτελούν το αντικείμενο της παρούσας απόφασης: δύο σχέδια που αφορούν επενδύσεις στο Mirafiori (Torino) έχουν καταχωρηθεί αντιστοίχως με τον αριθ. N 728/97 — Fiat Mirafiori Carrozzeria και αριθ. N 838/97 — Fiat Mirafiori Meccanica· το τρίτο το οποίο αφορά επένδυση στην Rivalta (Πεδεμόντιο), έχει καταχωρηθεί με αριθ. N 834/97 — Fiat Rivalta. Δεδομένων των δυσχερειών που αντιμετωπίστηκαν κατά την αξιολόγηση των λογιστικών στοιχείων των ενισχύσεων, η Επιτροπή αποφάσισε⁽¹⁾ να κινήσει για τις τρεις υποθέσεις τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 και να απαιτήσει από την Ιταλία να παράσχει εντός ενός μηνός όλα τα έγγραφα, πληροφορίες και στοιχεία που χρειάζονται για τον καθορισμό της λογιστικής κατάστασης των εν λόγω ενισχύσεων.

Τον Απρίλιο 1999, οι ιταλικές αρχές διαβίβασαν στην Επιτροπή τα στοιχεία που έκριναν αναγκαία για τη συμπλήρωση της εξέτασης των υποθέσεων αυτών.

Ωστόσο στο πλαίσιο συμπληρωματικής εξέτασης που διεξήγαγε η Επιτροπή προέκυψαν νέες αμφιβολίες σχετικά με τα λογιστικά στοιχεία των συγκεκριμένων ενισχύσεων.

2. Εξέταση του αναγκαίου της ενίσχυσης

Η τήρηση του κριτηρίου του αναγκαίου αποτελεί απαραίτητο όρο για να εγκρίνει η Επιτροπή κρατική ενίσχυση στον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας.

⁽¹⁾ Με επιστολή της 2ας Μαρτίου 1999 στην υπόθεση C 9/99 — Fiat Mirafiori Meccanica (ex N 838/97) και με επιστολή της 9ης Μαρτίου 1999 στις υποθέσεις C 5/99 — Fiat Carrozzeria (ex N 728/97) και C 8/99 — Fiat Rivalta (ex N 834/97) που δημοσιεύθηκαν στην ΕΕ C 120 της 1.5.1999.

Άρα, μετά την κίνηση των διαδικασιών που αποφασίστηκε στις 3 Φεβρουαρίου 1999, προέκυψε ότι ούτε το Mirafiori ούτε η Rivalta ανήκαν σε βοηθούμενη ζώνη μέχρι το Μάρτιο του 1995. Τα σχέδια άρχισαν να εκτελούνται το 1994 αφού προηγουμένως πραγματοποιήθηκαν μελέτες σκοπιμότητας, τοποθεσίας κ.λπ. οι οποίες υποτίθεται ότι πραγματοποιήθηκαν γύρω στο 1993. Ωστόσο, οι αποφάσεις επένδυσης στις τρεις συγκεκριμένες περιπτώσεις θα πρέπει να είχαν βεβαίως ληφθεί το αργότερο το 1993-1994, όταν οι εγκαταστάσεις του Mirafiori και της Rivalta δεν περιλαμβάνονταν σε βοηθούμενη περιφέρεια.

Για το σκοπό αυτό η Επιτροπή εκφράζει σοβαρές αμφιβολίες για το κατά πόσο ο επενδυτής είχε λάβει υπόψη του για τη χρηματοδότηση των σχεδίων, τη λήψη περιφερειακών ενισχύσεων. Κατά συνέπεια, η ενίσχυση δεν ήταν αναγκαία για την υλοποίηση των συγκεκριμένων επενδύσεων στο Mirafiori και τη Rivalta.

3. Συμπέρασμα

Καθίστανται ως εκ τούτου αναγκαία συμπληρωματικά στοιχεία που αφορούν την κίνηση της διαδικασίας σχετικά με τις υποθέσεις C 5/99, C 8/99 και C 9/99. Εξάλλου η Επιτροπή ζητεί από την Ιταλία να παράσχει εντός ενός μηνός τα αναγκαία στοιχεία για την εξέταση του αναγκαίου χαρακτήρα της ενίσχυσης.

«Α. PROCEDIMENTO

1. Tra ottobre e dicembre 1997 il governo italiano ha notificato alla Commissione, ai sensi dell'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE, sei progetti di aiuto di Stato in favore di Fiat Auto SpA tra cui i tre progetti oggetto della presente decisione: due progetti, riguardanti investimenti a Mirafiori (Torino), sono stati registrati rispettivamente con il numero N 728/97 — Fiat Mirafiori Carrozzeria e N 838/97 — Fiat Mirafiori Meccanica; il terzo, concernente investimenti a Rivalta (Piemonte), è stato registrato con il numero N 834/97 — Fiat Rivalta. La Commissione ha inviato alle autorità italiane varie richieste di chiarimenti complementari.

tari e solleciti onde ottenere le informazioni necessarie all'adozione di una decisione. Il 23 aprile 1998 si è svolta una riunione alla presenza di rappresentanti del governo italiano per trattare varie modalità di esame di questi casi. Con lettera del 20 novembre 1998 le autorità italiane hanno finalmente fornito risposte parziali ai quesiti formulati dalla Commissione.

2. La Commissione ha pertanto informato l'Italia ⁽²⁾ della decisione di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato nei confronti dei suddetti progetti di aiuto ed ha ingiunto di fornirle entro un mese tutti i documenti, le informazioni e i dati necessari per valutarne la compatibilità. In assenza di risposta, la Commissione adotterà una decisione in base agli elementi di cui dispone.
3. Il 24 febbraio 1999 i rappresentanti della Commissione si sono recati a Mirafiori per discutere, tra l'altro, dei casi in esame.
4. Dopo aver chiesto una proroga il 9 aprile 1999, le autorità italiane hanno trasmesso alla Commissione, con lettera del 16 aprile 1999, le informazioni che reputano necessarie per completare l'esame dei casi.

B. ESAME DELLA NECESSITÀ DELL'AUTO

5. In occasione del succitato avvio dei procedimenti è stata effettuata una descrizione dettagliata dei progetti e dei dubbi iniziali della Commissione in merito alla compatibilità degli aiuti notificati. La presente decisione, tenuto conto degli sviluppi intervenuti nell'esame svolto alla Commissione, mira a completare la descrizione delle difficoltà e dei dubbi emersi nella valutazione della compatibilità degli aiuti di cui trattasi quali formulati in occasione dell'avvio del procedimento dell'articolo 88, paragrafo 2, del trattato nei casi C 5/99, C 8/99 e C 9/99.
6. In base alla disciplina comunitaria degli aiuti di Stato all'industria automobilistica ⁽³⁾, la Commissione provvede affinché gli aiuti concessi siano proporzionati alla gravità dei problemi che essi mirano a risolvere e necessari alla realizzazione del progetto. Il rispetto del criterio di proporzionalità e di necessità è indispensabile perché la Commissione possa autorizzare la concessione di un aiuto di Stato nel settore automobilistico.
7. I tre casi sono stati notificati inizialmente come progetti di aiuto ad investimenti articolati nel tempo come segue:

Stabilimento	Inizio del progetto	Fine del progetto
Mirafiori Carrozzeria	1994	1999
Mirafiori Meccanica	1994	2000
Rivalta	1994	2000

⁽²⁾ Con lettera del 2 marzo 1999 nel caso C 9/99 — Fiat Mirafiori Meccanica (ex N 838/97) e con lettera del 9 marzo 1999 nei casi C 5/99 — Fiat Mirafiori Carrozzeria (ex N 728/97) e C 8/99 — Fiat Rivalta (ex N 834/97); pubblicate nella GU C 120 dell'1.5.1999.

⁽³⁾ GU C 279 del 15.9.1997.

8. Per quanto riguarda gli elementi di calendario costituiti dalle date di avvio degli investimenti, di inizio della produzione o della notifica, la Commissione ha evidenziato un punto specifico di analisi, derivante dalle condizioni particolari di attuazione della legge 488/92, per considerare, nelle decisioni succitate di avvio del procedimento, che potera a priori essere autorizzata la retroattività per un periodo di due anni dell'ammissibilità degli investimenti.
9. Nel frattempo l'esame dei casi ha permesso alla Commissione di individuare un elemento complementare. Infatti è emerso che né Mirafiori né Rivalta appartenevano ad una zona assistita almeno fino al marzo 1995, data in cui talune circoscrizioni dell'area di Torino, tra cui quelle ove sono situati gli stabilimenti di Mirafiori e Rivalta, sono state definite regioni assistite ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera c).
10. Orbene, i progetti di investimento in causa sono iniziati nel 1994 e sono stati necessariamente preceduti da studi di fattibilità, di localizzazione, etc. che, molto probabilmente, sono stati effettuati verso il 1993. La Commissione ritiene pertanto che le decisioni di realizzare gli investimenti siano state adottate nei tre casi specifici al più tardi nel 1993/1994, ossia quando gli stabilimenti di Mirafiori e Rivalta non figuravano in zona assistita.
11. Pertanto la Commissione è indotta ad esprimere seri dubbi sul fatto che l'investitore abbia potuto prendere in considerazione, nel finanziamento dei progetti, l'ottenimento degli aiuti regionali. Di conseguenza, in questa fase del procedimento, la Commissione deve concludere che le misure di aiuto notificate non sono necessarie ai fini dell'ubicazione degli investimenti esaminati a Mirafiori e a Rivalta.
12. Inoltre la Commissione dubita che investimenti iniziati in una regione non assistita abbiano potuto essere selezionati dalle autorità italiane ai fini della graduatoria dei progetti utilizzata in funzione del regime degli aiuti regionali della legge 488/92.

C. CONCLUSIONE

In relazione ai casi C 5/99, C 8/99 e C 9/99, la Commissione, nelle decisioni di avviare il procedimento, aveva concluso essenzialmente che in quella fase nessuna giustificazione dimostrava che gli aiuti in questione potessero beneficiare di una delle deroghe previste dall'articolo 87, paragrafo 3, del trattato. I dubbi sulla necessità degli aiuti prospettati, quali testé espressi, rafforzano tale valutazione.

Tenuto conto di quanto precede, la Commissione ingiunge all'Italia di fornirle, entro un mese dalla ricezione della presente, tutti i documenti, le informazioni e i dati necessari per valutare la compatibilità dell'aiuto. In caso contrario, la Commissione adotterà una decisione sulla base degli elementi di cui dispone.

La Commissione invita inoltre le autorità italiane a trasmettere senza indugio copia della presente lettera al beneficiario potenziale dell'aiuto.

La Commissione fa presente all'Italia che gli aiuti concessi senza notifica preliminare o senza attendere la sua decisione finale sono illegali e quindi possono formare oggetto di recupero. La Commissione richiama l'attenzione dell'Italia sulla lettera da essa inviata a tutti gli Stati membri in data 22 febbraio 1995, nella quale si precisa che qualsiasi aiuto concesso illegalmente potrà essere oggetto di recupero presso il relativo beneficiario

secondo le disposizioni del diritto nazionale, incluso l'interesse calcolato sulla base del tasso di riferimento utilizzato per il calcolo dell'equivalente sovvenzione nell'ambito degli aiuti regionali, interesse che decorre dalla data in cui l'aiuto è stato messo a disposizione del beneficiario fino al suo recupero effettivo.»

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων κατ' εφαρμογή του άρθρου 6 παράγραφος 5, της απόφασης αριθ. 2496/96/EKAX της Επιτροπής (EKAX) σχετικά με την ενίσχυση C 35/99 (ex N 106/99) — Italia — Ferriere Nord

(1999/C 288/09)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Με επιστολή της 3ης Ιουνίου 1999 η οποία δημοσιεύεται στη γλώσσα του πρωτοτύπου μετά από το κείμενο της περίληψης, η Επιτροπή ανακοίνωσε στην Ιταλία την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 5 της απόφασης αριθ. 2496/96/EKAX για την εν λόγω ενίσχυση.

Η Επιτροπή καλεί τους ενδιαφερόμενους να της υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία της παρούσας δημοσίευσης, στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Direction générale de la Concurrence (IV)
Direction H-1
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Βρυξέλλες
Φαξ (32-2) 296 95 79

Οι παρατηρήσεις αυτές θα κοινοποιηθούν στην Ιταλία. Η ταυτότητα των ενδιαφερομένων που υπέβαλαν παρατηρήσεις μπορεί να παραμείνει εμπιστευτική μετά από έγγραφη και αιτιολογημένη αίτηση.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 της απόφασης αριθ. 2496/96/EKAX (κώδικας ενισχύσεων στη χαλυβουργία εφεξής «ΚΕΧ», οι ιταλικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή την πρόθεση τους να χορηγήσουν ενίσχυση για προστασία του περιβάλλοντος στις εταιρείες EKAX της Ferriere Nord (εφεξής Ferriere).

Το άρθρο 4 στοιχείο γ) της συνθήκης EKAX προβλέπει ότι δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά και κατά συνέπεια καταργούνται και απαγορεύονται εντός της Κοινότητας οι επιδοτήσεις ή οι ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη μέλη. Ο ΚΕΧ περιλαμβάνει τις εξαιρέσεις, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, στη γενική αυτή απαγόρευση. Η Ιταλία επικαλείται το άρθρο 3 του ΚΕΧ (περιβαλλοντική ενίσχυση) προκειμένου να επιτραπεί η κοινοποιηθείσα ενίσχυση.

Η Ιταλία σχεδιάζει να χορηγήσει ενίσχυση της τάξης του 15 % στις κοινοποιηθείσες επενδύσεις 14,2 δις ιταλικών λιρετών.

Τα άρθρο 3 του ΚΕΧ καθορίζει ότι οι ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος μπορούν να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με

την κοινή αγορά εφόσον τηρούνται οι κοινοτικοί κανόνες για Χτισ κρατικές ενισχύσεις υπέρ της προστασίας του περιβάλλοντος, οι οποίοι δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων C 72 της 10ης Μαρτίου 1994 και συμφωνούν με το κριτήριο εφαρμογής των κανόνων αυτών στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα EKAX, όπος διατυπώνονται στο παράρτημα της εν λόγω απόφασης.

Το σχέδιο που κοινοποιήθηκε από την Ιταλία αφορά επενδύσεις για τη μείωση του θορύβου και της σκόνης σε συνδυασμό με τη δημιουργία μιας νέας γραμμής περιέλιξης (nuova linea di laminazione) καθώς και τη μείωση του θορύβου και των κραδασμών στη συνεχή χύτευση χάλυβα (colta continua). Η Ιταλία υπογραμμίζει το γεγονός ότι οι επενδύσεις αυτές προγραμματίζονται από την εταιρεία παρά το γεγονός ότι δεν υπάρχουν νέοι περιβαλλοντικοί κανόνες και νέα πρότυπα με τα οποία να οφείλει να συμμορφωθεί. Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι σύμφωνα με το παράρτημα της απόφασης της Επιτροπής αριθ. 2496/96/EKAX, οι νέες επενδύσεις που αποφασίζονται βάσει οικονομικών και βιομηχανικών κριτηρίων δεν είναι επιλέξιμες για ενίσχυση.

Από τις πληροφορίες που υποβλήθηκαν φαίνεται ότι οι εν λόγω επενδύσεις έχουν ελάχιστη επίπτωση στην αναφερόμενη προστασία του περιβάλλοντος· δεν υπάρχουν στοιχεία που να δείχνουν ότι τα βασικά κίνητρα για την ανάληψη των επενδύσεων είναι το ενδιαφέρον για την προστασία του περιβάλλοντος.

Επιπλέον, τα υποτιθέμενα οφέλη για την περιβαλλοντική προστασία (μείωση του θορύβου και των κραδασμών για τους εργαζόμενους στη συνεχή χύτευση του χάλυβα καθώς και μείωσης της σκόνης του θορύβου για τους εργαζόμενους στη γραμμή περιέλιξης) δεν φαίνεται να εμπίπτουν στο πεδίο του άρθρου 3 του KEX. Αυτό το είδος των βελτιώσεων αφορά την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων και συνεπώς δεν μπορεί να θεωρηθεί προστασία του περιβάλλοντος δεδομένου ότι αφορά κυρίως την προστασία των εργαζομένων. Αυτό το είδος προστασίας, όσο και αν αποτελεί θετικό γεγονός, δεν εμπίπτει στο πεδίο του KEX ή του κοινοτικού πλαισίου για τις κρατικές ενισχύσεις σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος.

Συνεπώς, η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να κινήσει τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 5 του KEX σχετικά με την κοινοποιηθείσα κρατική ενίσχυση.

«Procedimento

Ai sensi dell'articolo 6, paragrafo 1, della decisione n. 2496/96/CECA della Commissione (il codice degli aiuti alla siderurgia, in appresso denominato "CAS"), con lettera datata 18 febbraio 1999, pervenuta il 25 febbraio 1999, le autorità italiane hanno notificato alla Commissione l'intenzione di concedere un aiuto alla tutela dell'ambiente in favore della società siderurgica Ferriere Nord (in appresso denominata "Ferriere").

Descrizione e valutazione dei progetti notificati

La società beneficiaria fabbrica prodotti elencati nell'allegato al trattato CECA e quindi è soggetta all'articolo 80 del trattato. In base al CAS, tutti gli interventi finanziari a favore di imprese siderurgiche CECA devono essere notificati e non possono essere accordati senza previa autorizzazione della Commissione.

Non è controverso che le misure finanziarie notificate costituiscono aiuti di Stato ai sensi dell'articolo 4, lettera c), del trattato CECA e dell'articolo 1 del CAS. A norma dell'articolo 4, lettera c), del trattato sono riconosciuti incompatibili con il mercato comune del carbone e dell'acciaio e, per conseguenza, sono aboliti e proibiti all'interno della Comunità le sovvenzioni e gli aiuti concessi dagli Stati in qualsiasi forma. Il CAS fissa le uniche deroghe che, in talune circostanze, possono essere ammesse al divieto generale, più precisamente:

- gli aiuti a favore della ricerca e sviluppo (articolo 2);
- gli aiuti per la tutela dell'ambiente (articolo 3);
- gli aiuti per le chiusure (articolo 4).

L'Italia, che invoca l'articolo 3 del CAS per autorizzare l'intervento notificato, intende concedere un aiuto calcolato pari al 15 % (2,130 miliardi di ITL) degli investimenti notificati ammontanti a 14,2 miliardi di ITL. L'investimento è parte di un più ampio programma di investimenti funzionali alla modernizzazione dello stabilimento siderurgico.

Ai sensi dell'articolo 3 del CAS, gli aiuti per la tutela dell'ambiente possono essere considerati compatibili con il mercato comune qualora siano conformi alle regole della disciplina comunitaria per gli aiuti di Stato per la tutela dell'ambiente (*Gazzetta ufficiale delle Comunità europee* C 72 del 10 marzo 1994) nonché i relativi criteri di applicazione all'industria siderurgica CECA indicati nell'allegato alla medesima.

La succitata disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la tutela dell'ambiente stabilisce che gli aiuti agli investimenti effettuati dalle imprese per conformarsi a nuove norme obbligatorie, che comportino l'adeguamento degli impianti e dei beni strumentali in modo che soddisfino ai nuovi requisiti di legge, possono essere autorizzati fino ad un'intensità massima lorda del 15 % dei costi ammissibili. Tali aiuti possono essere concessi solo per impianti in servizio da almeno due anni al momento dell'entrata in vigore delle nuove norme ⁽¹⁾.

La stessa disciplina stabilisce che gli aiuti a favore di investimenti che consentono di raggiungere livelli di protezione dell'ambiente significativamente superiori a quelli previsti dalle norme vigenti possono essere autorizzati a concorrenza di un livello massimo del 30 % lordo dei costi ammissibili ⁽²⁾. È evidente che il criterio del 30 % deve essere applicato soltanto all'investimento addizionale realizzato per migliorare significativamente il livello di protezione ambientale.

I progetti notificati dall'Italia riguardano investimenti volti a ridurre il rumore e le emissioni di polvere in relazione all'installazione di una nuova linea di laminazione nonché le emissioni di polvere e le vibrazioni trasmesse al corpo dell'impianto di colata continua.

I prestati benefici ambientali sono relativi alla riduzione di rumore e di vibrazioni per i lavoratori addetti alla colata continua, nonché alla riduzione di rumori e polvere per i lavoratori addetti alla nuova linea di laminazione. I benefici appaiono pertanto intesi per i soli lavoratori, senza impatto sull'ambiente esterno.

Va segnalato che l'Italia sottolinea il fatto che tali investimenti sono previsti dalla società Ferriere malgrado l'inesistenza di nuove norme ambientali obbligatorie o altri obblighi giuridici.

La Commissione ritiene di dover far presente che in base all'allegato alla decisione n. 2496/96/CECA, una decisione di procedere a nuovi investimenti, che sarebbe comunque stata presa per ragioni economiche o industriali, non potrà beneficiare di aiuti.

Dalle informazioni fornite circa il progetto notificato da Ferriere risulta, da un lato, che gli investimenti connessi all'installazione della nuova linea di laminazione rientrano nel quadro di un piano industriale volto innanzitutto alla razionalizzazione e alla modernizzazione degli impianti siderurgici della società e, dall'altro che, gli investimenti inerenti all'impianto di colata continua sono principalmente destinati a consentire risparmi in termini di costi energetici.

⁽¹⁾ Punto 3.2.3 A.

⁽²⁾ Punto 3.2.3 B.

La Commissione, in questa fase, ritiene che gli investimenti non hanno alcun impatto significativo sull'ambiente. Infatti i pretesi vantaggi ambientali (riduzione del rumore e vibrazioni per i lavoratori addetti alla colata continua nonché riduzione delle emissioni di polvere e dei rumori per i lavoratori addetti alla linea di laminazione) non appaiono sussumibili nell'ambito di applicazione dell'articolo 3 del CAS. Si tratterebbe infatti di vantaggi inerenti alla salute e alla sicurezza dei lavoratori che non pare possano essere considerati come dei veri vantaggi ai fini della protezione dell'ambiente, in quanto concernono principalmente la tutela dei lavoratori. Questo tipo di protezione, per quanto meritorio, non sembra rientrare né nell'ambito del CAS né in quello della disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la protezione dell'ambiente.

Di conseguenza, la Commissione ritiene di dover avviare il procedimento di cui all'articolo 6, paragrafo 5, del CAS nei confronti dell'aiuto di Stato notificato.

In questa fase dell'indagine la Commissione ritiene che gli investimenti notificati non rientrano nel campo di applicazione

dell'articolo 3 del CAS, giacché sono previsti principalmente per motivi industriali al fine di migliorare la competitività della società Ferriere. Non vi è motivo di ritenere, in questa fase, che le condizioni di salute e di sicurezza dei lavoratori siano l'obiettivo principale perseguito dagli investimenti pretesi ammissibili; in ogni caso, siffatta protezione non pare ricadere nella deroga al divieto di cui all'articolo 4, lettera c), del trattato CECA disposta dal CAS.

Conclusione

Alla luce delle considerazioni di diritto e di fatto testé formulate, la Commissione ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 6, paragrafo 5, della decisione n. 2496/96/CECA in relazione al caso N 106/99 (Ferriere Nord SpA).

Le autorità italiane sono invitate a presentare le loro osservazioni alla Commissione entro il termine di un mese dalla ricezione della presente lettera.»

Ανακοίνωση της Επιτροπής στα πλαίσια της εφαρμογής της οδηγίας 98/79/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 1998, περί των «ιατροτεχνολογικών προϊόντων» ⁽¹⁾

(1999/C 288/10)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(Δημοσίευση των τίτλων και στοιχείων των ευρωπαϊκών προτύπων βάσει της οδηγίας)

OEN ⁽¹⁾	Αριθμός στοιχείων	Τίτλος του εναρμονισμένου προτύπου	Έτος επικύρωσης
CEN	EN 12322	In vitro διαγνωστικά προϊόντα για ιατρική χρήση — Θρεπτικά υλικά για τη μικροβιολογία — Κριτήρια απόδοσης για θρεπτικά υλικά	1999

⁽¹⁾ OEN: EOT Ευρωπαϊκοί Οργανισμοί Τυποποίησης:

- CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Βρυξέλλες, τηλέφωνο (32 2) 519 68 11, φαξ (32 2) 519 68 19.
- CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Βρυξέλλες, τηλέφωνο (32 2) 519 68 71, φαξ (32 2) 519 69 19.
- ETSI: BP 152, F-06561 Valbonne Cedex, τηλέφωνο (33 4) 92 94 42 12, φαξ (33 4) 93 65 47 16.

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ:

- Κάθε αίτηση για παροχή πληροφοριών σχετικά με τα πρότυπα πρέπει να απευθύνεται είτε στους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης είτε στους εθνικούς οργανισμούς τυποποίησης των οποίων ο κατάλογος επισυνάπτεται ως παράρτημα στην οδηγία 83/189/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾.
- Η δημοσίευση των στοιχείων αυτών *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* δεν σημαίνει ότι τα πρότυπα είναι διαθέσιμα σε όλες τις κοινοτικές γλώσσες.
- Η Επιτροπή εξασφαλίζει την ενημέρωση του παρόντος καταλόγου ⁽³⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ L 331 της 7.12.1998, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 204 της 21.7.1998, σ. 37.

⁽³⁾ ΕΕ C 227 της 10.8.1999, σ. 15.

Ανακοίνωση της Επιτροπής στα πλαίσια της εφαρμογής της οδηγίας 90/385/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 1990, περί των «ιατροτεχνολογικών προϊόντων»⁽¹⁾, και 93/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί των «ιατροτεχνολογικών προϊόντων»⁽²⁾

(1999/C 288/11)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(Δημοσίευση των τίτλων και στοιχείων των ευρωπαϊκών προτύπων βάσει της οδηγίας)

OEN ⁽¹⁾	Αριθμός στοιχείων	Τίτλος του εναρμονισμένου προτύπου	Έτος επικύρωσης
CEN	EN ISO 10993-5	Βιολογική αξιολόγηση προϊόντων για ιατρική χρήση — Μέρος 5: Δοκιμασίες για κυτταροτοξικότητα: Μέθοδοι in vitro (ISO 10993-5:1999)	1999

⁽¹⁾ OEN: EOT Ευρωπαϊκοί Οργανισμοί Τυποποίησης:

— CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Βρυξέλλες, τηλέφωνο (32-2) 519 68 11, φαξ (32-2) 519 68 19.

— CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Βρυξέλλες, τηλέφωνο (32-2) 519 68 71, φαξ (32-2) 519 69 19.

— ETSI: BP 152, F-06561 Valbonne Cedex, τηλέφωνο (33-4) 92 94 42 12, φαξ (33-4) 93 65 47 16.

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ:

- Κάθε αίτηση για παροχή πληροφοριών σχετικά με τα πρότυπα πρέπει να απευθύνεται είτε στους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης είτε στους εθνικούς οργανισμούς τυποποίησης των οποίων ο κατάλογος επισυνάπτεται ως παράρτημα στην οδηγία 83/189 ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽³⁾.
- Η δημοσίευση των στοιχείων αυτών στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* δεν σημαίνει ότι τα πρότυπα είναι διαθέσιμα σε όλες τις κοινοτικές γλώσσες.
- Η Επιτροπή εξασφαλίζει την ενημέρωση του παρόντος καταλόγου⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ L 189 της 20.7.1990, σ. 17.

⁽²⁾ ΕΕ L 169 της 26.7.1993, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 204 της 21.7.1998, σ. 37.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 181 της 26.6.1999, σ. 2 έως 3.
ΕΕ C 227 της 10.8.1999, σ. 15.

Ανακοίνωση της Επιτροπής στα πλαίσια της εφαρμογής της οδηγίας 93/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί των «ιατροτεχνολογικών προϊόντων»⁽¹⁾

(1999/C 288/12)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(Δημοσίευση των τίτλων και στοιχείων των ευρωπαϊκών προτύπων βάσει της οδηγίας)

OEN ⁽¹⁾	Αριθμός στοιχείων	Τίτλος του εναρμονισμένου προτύπου	Έτος επικύρωσης
CEN	EN 552 A1	Αποστείρωση προϊόντων για ιατρική χρήση — Επαλήθευση και έλεγχος σειράς της αποστείρωσης με ακτινοβολία	1994 1999
CENELEC	EN 60601-2-7	Ιατρικές ηλεκτρικές συσκευές — Μέρος 2-7: Ειδικές απαιτήσεις για την ασφάλεια γεννητριών υψηλής τάσης της ομάδας διαγνωστικών γεννητριών ακτίνων Χ (IEC 60601-2-7:1998) Τροποποίηση A1:1997 του EN 60601-2-8:1997 (IEC 60601-2-8:1987/A1:1997)	1998
CENELEC	EN 60601-2-9	Ιατρικές ηλεκτρικές συσκευές — Μέρος 2: Ειδικές απαιτήσεις για την ασφάλεια δοσιμέτρων σε επαφή με τον ασθενή που χρησιμοποιούνται στην ακτινοθεραπεία με ηλεκτρικώς συνδεδεμένους ανιχνευτές ακτινοβολίας (IEC 60601-2-9:1996)	1996
CENELEC	EN 60601-2-11	Ιατρικές ηλεκτρικές συσκευές — Μέρος 2: Ειδικές απαιτήσεις ασφαλείας για θεραπευτικό εξοπλισμό ακτίνων γ (IEC 60601-2-11:1997)	1997
CENELEC	EN 60601-2-16	Ιατρικές ηλεκτρικές συσκευές — Μέρος 2-16: Ειδικές απαιτήσεις για εξοπλισμό αιμοδιάλυσης, αιμοδιαδιήθησης και αιμοδιήθησης (IEC 60601-2-16:1998)	1998
CENELEC	EN 60601-2-18	Ιατρικές ηλεκτρικές συσκευές — Μέρος 2: Ειδικές απαιτήσεις για την ασφάλεια ενδοσκοπικών συσκευών (IEC 60601-2-18:1996)	1996
CENELEC	EN 60601-2-19	Ιατρικές ηλεκτρικές συσκευές — Μέρος 2: Ειδικές απαιτήσεις για την ασφάλεια θρμοκοιτίδων βρεφών (IEC 60601-2-19:1990) Τροποποίηση A1:1996 του EN 60601-2-19:1996 (IEC 60601-2-19:1990/A1:1996)	1996
CENELEC	EN 60601-2-20	Ιατρικές ηλεκτρικές συσκευές — Μέρος 2: Ειδικές απαιτήσεις για την ασφάλεια μεταφερόμενων επωαστήρων (IEC 60601-2-20:1990 + A1:1996)	1996
CENELEC	EN 60601-2-21	Ιατρικές ηλεκτρικές συσκευές — Μέρος 2: Ειδικές απαιτήσεις για την ασφάλεια θερμοκοιτίδων βρεφών με ακτινοβολία (IEC 60601-2-21:1994) Τροποποίηση A1:1996 του EN 60601-2-21:1994 (IEC 60601-2-21:1994/A1:1996)	1994
CENELEC	EN 60601-2-23	Ιατρικές ηλεκτρικές συσκευές — Μέρος 2: Ειδικές απαιτήσεις για την ασφάλεια του εξοπλισμού παρακολούθησης της πίεσης που διαπερνά μερικώς το δέρμα (IEC 60601-2-23:1993)	1997

⁽¹⁾ EE L 169 της 12.7.1993, σ. 1.

OEN ⁽¹⁾	Αριθμός στοιχείων	Τίτλος του εναρμονισμένου προτύπου	Έτος επικύρωσης
CENELEC	EN 60601-2-24	Ιατρικές ηλεκτρικές συσκευές — Μέρος 2: Ειδικές απαιτήσεις για την ασφάλεια αντλιών έκχυσης και συσκευών ρύθμισης (IEC 60601-2-24:1998)	1998
CENELEC	EN 60601-2-29	Ιατρικές ηλεκτρικές συσκευές — Μέρος 2: Ειδικές απαιτήσεις για την ασφάλεια προσομοιωτών ραδιοθεραπείας (IEC 60601-2-29:1993) Τροποποίηση A1:1996 του EN 60601-2-29:1995 (IEC 60601-2-29:1993/A1:1996)	1995
CENELEC	EN 60601-2-35	Ιατρικές ηλεκτρικές συσκευές — Μέρος 2: Ειδικές απαιτήσεις για την ασφάλεια κουβερτών, μαξιλαριών και στρωμάτων, που προορίζονται για θέρμανση κατά την ιατρική χρήση (IEC 60601-2-35:1996)	1996
CENELEC	EN 60601-2-36	Ιατρικές ηλεκτρικές συσκευές — Μέρος 2: Ειδικές απαιτήσεις για την ασφάλεια συσκευών για λιθοτριψία που προκαλείται εξωσωματικά (IEC 60601-2-36/1997)	1997
CENELEC	EN 60601-2-38	Ιατρικές ηλεκτρικές συσκευές — Μέρος 2-38: Ειδικές απαιτήσεις για την ασφάλεια κρεβατιών νοσοκομείου με ηλεκτρική λειτουργία (IEC 60601-2-38:1996)	1996
CENELEC	EN 60601-2-40	Ιατρικές ηλεκτρικές συσκευές — Μέρος 2: Ειδικές απαιτήσεις για την ασφάλεια ηλεκτρομυογράφων και των αντίστοιχα επικαλούμενων σε διέγερση συσκευών (IEC 60601-2-40:1998)	1998

⁽¹⁾ OEN: EOT Ευρωπαϊκοί Οργανισμοί Τυποποίησης:

— CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Βρυξέλλες, τηλέφωνο (32 2) 519 68 11, φαξ (32 2) 519 68 19.

— CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Βρυξέλλες, τηλέφωνο (32 2) 519 68 71, φαξ (32 2) 519 69 19.

— ETSI: BP 152, F-06561 Valbonne Cedex, τηλέφωνο (33 4) 92 94 42 12, φαξ (33 4) 93 65 47 16.

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ:

- Κάθε αίτηση για παροχή πληροφοριών σχετικά με τα πρότυπα πρέπει να απευθύνεται είτε στους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης είτε στους εθνικούς οργανισμούς τυποποίησης των οποίων ο κατάλογος επισυνάπτεται ως παράρτημα στην οδηγία 83/189/ΕΕ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 10/ΕΕ ⁽¹⁾.
- Η δημοσίευση των στοιχείων αυτών *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* δεν σημαίνει ότι τα πρότυπα είναι διαθέσιμα σε όλες τις κοινοτικές γλώσσες.
- Η Επιτροπή εξασφαλίζει την ενημέρωση του παρόντος καταλόγου ⁽²⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ L 204 της 21.7.1998, σ. 37.

⁽²⁾ ΕΕ C 181 της 26.6.1999, σ. 4-8.
ΕΕ C 227 της 10.8.1999, σ. 15.

Ανακοίνωση για την έναρξη επανεξέτασης με ταχείες διαδικασίες του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1599/1999 του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού στις εισαγωγές συρμάτων από ανοξείδωτους χάλυβες με διάμετρο 1 mm ή μεγαλύτερη, καταγωγής Ινδίας

(1999/C 288/13)

Η Επιτροπή έλαβε δύο αιτήσεις για να κινήσει επανεξέταση με ταχείες διαδικασίες, σύμφωνα με το άρθρο 20 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2026/97 (εφεξής «ο βασικός κανονισμός»), όσον αφορά τις εισαγωγές συρμάτων από ανοξείδωτους χάλυβες με διάμετρο 1 mm ή μεγαλύτερη, καταγωγής Ινδίας, στις οποίες έχουν επιβληθεί οριστικοί αντισταθμιστικοί δασμοί με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1599/1999.

1. Αίτηση επανεξέτασης

Οι αιτήσεις υποβλήθηκαν από την Sindia Steels Ltd και τη Nevatia Ltd. Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1599/1999, στις εξαγωγές συρμάτων από ανοξείδωτους χάλυβες καταγωγής Ινδίας που παρασκευάζεται από τις δύο αυτές εταιρείες, επιβάλλεται οριστικός αντισταθμιστικός δασμός 48,8 %. Καμία από τις εταιρείες δεν υποβλήθηκε σε ατομική έρευνα κατά την αρχική έρευνα που οδήγησε στην επιβολή των εν λόγω δασμών.

2. Προϊόν

Το υπό εξέταση προϊόν είναι σύρματα από ανοξείδωτους χάλυβες, που περιέχει κατά βάρος 2,5 % νικέλιο ή περισσότερο, εκτός από τα σύρματα που περιέχουν κατά βάρος 28 % ή περισσότερο, αλλά όχι περισσότερο από 31 % νικέλιο και 20 % χρώμιο ή περισσότερο αλλά όχι περισσότερο από 22 %, με διάμετρο 1 mm ή μεγαλύτερη. Το εν λόγω προϊόν υπάγεται στον κωδικό ΣΟ ex 7223 00 19. Ο εν λόγω κωδικός παρατίθεται για πληροφοριακούς λόγους.

3. Αιτιολόγηση της επανεξέτασης

Οι αιτούντες ισχυρίστηκαν ότι δεν εξήγαγαν το υπό εξέταση προϊόν στην Κοινότητα κατά την περίοδο έρευνας στην οποία βασίζονται οι αντισταθμιστικοί δασμοί (1η Απριλίου 1997-31 Μαρτίου 1998). Ισχυρίστηκαν ακόμη ότι άρχισαν την εξαγωγή του υπό εξέταση προϊόντος στην Κοινότητα μετά το πέρας της περιόδου έρευνας, ή προτίθενται να το πράξουν, και ότι δεν συνδέονται με άλλους εξαγωγείς του προϊόντος στην Ινδία.

Οι κοινοτικοί παραγωγοί που είναι γνωστό ότι ενδιαφέρονται ενημερώθηκαν για την ανωτέρω αίτηση και είχαν την ευκαιρία να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

4. Έναρξη επανεξέτασης με ταχείες διαδικασίες

Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, και με βάση τα στοιχεία που υποβλήθηκαν, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω εξαγωγείς δεν υποβλήθηκαν σε ατομική έρευνα κατά την αρχική έρευνα αντισταθμιστικού δασμού για λόγους άλλους από την άρνηση συνεργασίας με την Επιτροπή.

Αφού κατέληξε στο συμπέρασμα, κατόπιν διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή, ότι υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που δικαιολογούν την έναρξη επανεξέτασης με ταχείες διαδικασίες και για τις δύο εταιρείες, η Επιτροπή αρχίζει έρευνα σύμφωνα με το άρθρο 20 του βασικού κανονισμού.

5. Προθεσμία

Το ενδιαφερόμενα μέρη οφείλουν να αναγγελλθούν, να γνωστοποιήσουν γραπτώς τις απόψεις τους και να προσκομίσουν στοιχεία εντός 40 ημερών από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας ανακοίνωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, υπό την προϋπόθεση ότι μπορούν να αποδείξουν ότι είναι δυνατόν να θιγούν από τα αποτελέσματα της έρευνας. Τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν επίσης να ζητήσουν, εντός τις ίδιες προθεσμίας, να γίνουν δεκτά σε ακρόαση από την Επιτροπή υπό την προϋπόθεση ότι θα αποδείξουν ότι υπάρχουν ιδιαίτεροι λόγοι για τους οποίους επιβάλλεται η ακρόασή τους.

Διεύθυνση για την αλληλογραφία με την Επιτροπή:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Γενική Διεύθυνση 1 — Εξωτερικές Σχέσεις
Υπόψη: κ. A. J. Stewart
DM 5/77
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Βρυξέλλες
Φαξ (32-2) 295 65 05
Τέλεξ: COMEU B 21877

6. Άρνηση συνεργασίας

Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται την πρόσβαση σε αναγκαία στοιχεία ή γενικότερα δεν τα παρέχει εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας ή παρεμποδίζει σημαντικά την έρευνα, επιτρέπεται να συνάγονται προσωρινά ή τελικά συμπεράσματα, είτε καταφατικά είτε αποφατικά, με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία, όπως προβλέπει το άρθρο 28 του βασικού κανονισμού.

Προηγούμενη κοινοποίηση συγκέντρωσης
(Υπόθεση IV/M.1677 — BT/LGT TeleCom)

(1999/C 288/14)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

1. Την 1η Σεπτεμβρίου 1999, η Επιτροπή έλαβε κοινοποίηση μιας προτεινόμενης συγκέντρωσης σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1310/97 ⁽²⁾, με την οποία η επιχείρηση BT (Netherlands) Holdings BV που ελέγχεται από τον όμιλο British Telecommunications plc, αποκτά με την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού, κοινό έλεγχο της επιχείρησης LG TeleCom Ltd, η οποία επί του παρόντος βρίσκεται υπό τον έλεγχο της LG Electronics Inc., με αγορά μετοχών.

2. Οι επιχειρηματικές δραστηριότητες των εν λόγω επιχειρήσεων είναι:

— British Telecommunications plc: τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες και υλικό,

— LG Electronics Inc.: κατασκευή ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών συσκευών, όπως τηλεοράσεων, βίντεο, συσκευών ήχου, πολυμέσων και οθονών υγρών κρυστάλλων,

— LG TeleCom Ltd.: παροχή υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας στην Δημοκρατία της Κορέας.

3. Κατά την προκαταρκτική εξέταση, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η κοινοποιηθείσα συγκέντρωση θα μπορούσε να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89. Εντούτοις, επιφυλάσσεται να λάβει τελική απόφαση επί του σημείου αυτού.

4. Η Επιτροπή καλεί τους ενδιαφερόμενους τρίτους να υποβάλουν οποιοσδήποτε παρατηρήσεις για την προτεινόμενη συγκέντρωση στην Επιτροπή.

Οι παρατηρήσεις πρέπει να φθάσουν στην Επιτροπή το αργότερο εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία της παρούσας δημοσίευσης, με την αναφορά IV/M.1677 — BT/LGT TeleCom. Οι παρατηρήσεις μπορούν να σταλούν στην Επιτροπή με φαξ [αριθ. (32-2) 296 43 01 ή 296 72 44] ή ταχυδρομικά στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή,
Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού (ΓΔ IV),
Διεύθυνση Β — Task Force Συγκεντρώσεων,
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150,
B-1040 Βρυξέλλες.

⁽¹⁾ ΕΕ L 395 της 30.12.1989, σ. 1· διορθωτικό στην ΕΕ L 257 της 21.9.1990, σ. 13.

⁽²⁾ ΕΕ L 180 της 9.7.1997, σ. 1· διορθωτικό στην ΕΕ L 40 της 13.2.1998, σ. 17.

Νέα κοινοποίηση δύο ήδη γνωστοποιηθεισών συγκεντρώσεων**(Υπόθεση IV/M.1663 — Alcan/Alusuisse)****(Υπόθεση IV/M. 1715 — Alcan/Pechiney)**

(1999/C 288/15)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

1. Στις 20 Σεπτεμβρίου 1999, η Επιτροπή έλαβε κοινοποίηση μιας προτεινόμενης συγκέντρωσης σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1310/97 ⁽²⁾, με την οποία 1) η επιχείρηση Alean Aluminium Limited («Alcan») αποκτά με την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού, έλεγχο του συνόλου της επιχείρησης Lonza Group AG («Alusuisse»), και 2) η επιχείρηση Alcan Aluminium Limited («Alcan») αποκτά με την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω του Συμβουλίου έλεγχο του συνόλου της επιχείρησης Pechiney, με δημόσιας προσφορές. Ενδεχόμενο αποτέλεσμα των παραπάνω συγκεντρώσεων είναι η δημιουργία μίας ενιαίας οικονομικής ενότητας.

2. Η γνωστοποίηση αυτή κρίθηκε ανεπαρκής στις 24 Σεπτεμβρίου 1999. Στο μεταξύ, οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις προσκόμισαν τις περαιτέρω ζητούμενες πληροφορίες. Η γνωστοποίηση κατέστη πλήρης με την έννοια του άρθρου 10 παράγραφος 1 του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 4046/89 στις 6 Οκτωβρίου 1999. Κατά συνέπεια, ως πραγματική ημερομηνία της γνωστοποίησης θεωρείται η 7η Οκτωβρίου 1999.

3. Η Επιτροπή καλεί τους ενδιαφερόμενους τρίτους να υποβάλουν οποιεσδήποτε παρατηρήσεις για την προτεινόμενη συγκέντρωση στην Επιτροπή.

Οι παρατηρήσεις πρέπει να φθάσουν στην Επιτροπή το αργότερο εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία της παρούσας δημοσίευσης, με την αναφορά IV/M.1663 — Alcan/Alusuisse και IV/M.1715 — Alcan/Pechiney. Οι παρατηρήσεις μπορούν να σταλούν στην Επιτροπή με φαξ [αριθ. (32-2) 296 43 01 ή 296 72 44] ή ταχυδρομικά στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή,
Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού (ΓΔ IV),
Διεύθυνση Β — Task Force Συγκεντρώσεων,
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150,
B-1040 Βρυξέλλες.

⁽¹⁾ ΕΕ L 395 της 30.12.1989, σ. 1· διορθωτικό στην ΕΕ L 257 της 21.9.1990, σ. 13.

⁽²⁾ ΕΕ L 180 της 9.7.1997, σ. 1· διορθωτικό στην ΕΕ L 40 της 13.2.1998, σ. 17.